

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАҲСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ
НАМАНГАН ДАВЛАТ УНИВЕРСИТЕТИ
ТАБИИЙ ФАНЛАР ФАКУЛТЕТИ

Биология кафедраси ўқитувчиси Ортиқов Элёр Абдумажидовичнин
Ўсимликлар географияси фанидан тайёрлаган

Маъруза Матни

Namangan

Кириш

Ер шари қитъаларининг катта қисми яшил ўсимликлар билан қопланган. Муз саҳроларидан иборат Антрактика қитъасининг ички қисми Гренландия арктиканинг айрим кенгликлари ҳамда тоғларнинг энг юқори қисми ва қуруқ саҳролар истисно. Бу жойларда ўсимликлар қопламини тарқалишининг чегараланишига совуқ ва қурғоқчилик тўсқинлик қиласди. Бу жойларнинг айрим ҳудудларида сувўтлари учрайди. Арктика ва Гренландиянинг ички музликларида ўсимликлар йўқ холос. Шимолий яримшарнинг 80 чи паралеллидан шимолроқда ҳам 110 турга мансуб ўсимликлар ўсади. Гренландиянинг шимолий қисмидаги ($83^{\circ} 24'$ шимолий кенглик ва $39^{\circ} 31'$ гарбий узунликдаги Локвуд оролидан гулли ўсимликлар орасида энг шимолда тарқалган *Cerastium alpinum* топилган. Моҳлар, лишайниклар ва айрим сувўтлар янада юқорироқда учрайди.

Экваторнинг шимоли ва жанубидаги тоғларнинг юқорисида 5000 метр баландликларда гулли ўсимликларнинг кўплаб турлари учрайди. Курраи заминимиздаги энг баланд тоғ чўққиси Жомалунгмада 6218 м баландликда ёстиқсимон кўринишли *Arenaria musciformis* аниқланган. Айрим лишайниклар ва сувўтлар ундан ҳам баландликларда тарқалган.

Саҳролар ҳам қуруқ эмас, ғаройиб турлардан бири вельвичия ўсади. Хуллас курраи заминимиз фитоспора билан ўралган.

Тропикларда ўсимликлар барқ уриб ўсишини ҳаммамиз биламиз. Бу ердаги ўсимликларнинг қопламини қалинлиги 50 метрларгача етади. Айрим дараҳтлар улардан 20-30 метр кўтарилиб туради. Ундан ҳам баландроқ 80-90 метрларгача мамонт дараҳтларидан ташкил топган Шимолий Американинг ғарбидаги ўрмонлар кўтарилади. Бу жойда бўйи 142 метрга етадигани ҳам аниқланган. Австралиядаги эквалипт (*Eucalyptus amygdalina*) бўйи 150-155 метр келади деган хабарлар ҳам бор.

Денгиз ва океанларда ўсимликлар 20 метрларгача жуда кўп турлардан иборат. 200 м чуқурликларгача ассимиляцияловчи ўсимликлар ўсади. Гетеротроф озиқланадиган, пигментлари йўқолган сувўтларни 5000-6000

метр чуқурликлардан ҳам аниқланган. Гетеротроф тирик бактериялар 10400 метр чуқурлиқдан топилған.

Фитоспоранинг таркибини ташкил қиласидиган турларнинг сони аниқ эмас. Ҳали ҳам еримизда ўсаёттган ўсимликларнинг систематик таркиби ўрганиб бўлингани йўқ. Ҳар йили бутун дунё бўйлаб 2000 атрофида фанга янги турлар аниқланмоқда. Умуман олганда курраи заминимизда 400000 атрофида ўсимлик турлари борлиги ҳакида маълумотлар кўплаб адабиётларда келтирилган.

Ўсимликларнинг асосий гурухлари қўйидаги тахминий турлардан иборат:

Бактериялар (Bacteriophyta)	1200
Кўкяшил сувўтлар (Cyanophyta)	2000
Тилларнг сувўтлар (Chrysophyta)	1000
Диатом сувўтлар (Bacillariophyta)	14000-16000
Сариқяшил сувўтлар (Xanthophyta)	300
Қўнғир сувўтлар (Phaeophyta)	1500
Қизил сувўтлар (Rhodophyta)	3800
Пирофит сувўтлар (Pyrrophyta)	1200
Яшил сувўтлар (Chlorophyta)	8000
Бошқа сувўтлар (Euglenophyta ва бошқа)	1000
Замбуруғлар (Mycota)	40000-50000
Лишайниклар (Lichenes)	20000
Моҳсимонлар (Bryophyta)	25000
Тўқимали споралилар (Pteridophyta)	11000
Очиқ уруғлилар (Gymnospermae)	600
Ёпиқ уруғлилар ёки гуллилар(Angiospermae)	260000

Сувўтларнинг 34000-35000 баъзи истиснолар билан чучук сувда, улардан 55-60% денгизларда тарқалиб улардан 11000-14000 тур атрофидагисини диатом сувўтлари ташкил қиласиди. Шуни таъкидлашимиз

лозимки, биз ҳозир гулли ўсимликларнинг барқ уриб ўсиб ривожланаётган даврида яшаяпмиз. Шу боисдан ўсимликларнинг Ер юзи бўйлаб тарқалишида биз уруғли ўсимликларнинг географияси ҳақида сўз юритамиз.

ЎСИМЛИКЛАРНИНГ АРЕАЛЛАРИ

Ўсимликларнинг турлари айниқса уруғлилар Ерда жудаям кўп, бироқ улар унинг юзасида нотекис тарқалган. Бу уларнинг турли жойларда ўсадиган турлари сонини қиёслаганда дарров билинади. Турларга айниқса тропиклар бор. Индонезиянинг флораси 45000 га яқин турдан иборат. Амазонка дарёсининг атрофларида 40000 дан кам бўлмаган флора мавжуд. Экватордан узоқлашиш билан турларнинг сони камайиб боради, субтропик сахроларда эса улар жуда кам. Сахрои Кабирнинг жами ҳудудида 1200 турга яқин ўсимлик бор холос. Сахроларга яқин қаттиқбаргли ўрмонларда турларнинг анча катта хилма-хиллиги мавжуд. Ўртаер денгизининг флорасида камида 8000 тур, Калифорнияда эса 6000 атрофида ўсимликларнинг турлари ўсади, мўътадил кенгликларда уларнинг сони яна камаяди, бу холат жанубдан шимолга томон рўй беради. Польша, Германия ёки Чехия, Словакия мамлакатларининг флораси у ерлардаги иқлим шароити деярли бир хил бўлганлигидан 2200-3100 тур ўсимликлар тарқалган. Норвегияда 2100, Гренландия флораси 400 атрофидаги турлардан иборат. Шпицбергенда бори йўғи 130 тур атрофида уруғли ўсимликлар ўсади. Антрактикада фақат икки тур ёпиқ уруғли ўсимликлар бор холос.

Қайсиdir тур ёки бошқа таксономик гурух (туркум, оила, тартиб, синф, бўлим) ўсимликлари ўсадиган ҳудуд *ареал* деб номланади. Турли ўсимликларнинг ареаллари яъни уларнинг эгаллаган ҳудудлари жуда ҳам хилма-хил. Таксон қанчалик катта бўлса, унинг эгаллаган майдони ҳам шунча катта. Оиласа мансуб бўлган ўсимликларнинг ареали туркумдалигидан катта. Турли туркумларнинг ареаллари ҳам албатта турличадир.

Космополитлар. Бир қатор тур ўсимликлар борки, улар кўпчилик қитъаларда тарқалган. Уларни *космополитлар* деб аташади. Космополитларнинг қаторига аввало катта масофаларга тарқалаоладиган турларни киритилади. Бундай холат споралари ёрдамида тарқаладиганларида рўй беради. Масалан, моғор замбуруғларнинг споралари ҳамма жойда

учрайди. Гап шундаки, улар ривожланишлари учун ўзларига зарур бўлган шароитни топаоладими? Худди шуни бактериялар ҳақида ҳам айтиш мумкин. Споралари ёрдамида тарқалиб кўпаядиган ўсимликларнинг орасида космополитлар шунга қарамай кўп эмас. Моҳсимонлардан жигармоҳ маршанция (*Marchanthia polymorpha*) деярли бутун дунё бўйлаб тарқалган.

Папаротниклар орасида *Pteridium aquilinum* мумтоз мисол сифатида келтирилади. Ҳамма жойларда тарқалган сув ва ботқоқликларда ўсадиганларига бизда ҳам кенг тарқалган қамиш (*Phragmidium communis*), булдурукӯт (*Alisma plantago-aquatica*), ряска (*Lemna minor*) ва рдестнинг турлари (*Potamogeton*) ва бошқалари мансуб. Бу ўсимларнинг бундай кенг тарқалишига сувдаги қушлар сабабчи, шунга қарамай сувнинг оқими асосий омил ҳисобланади.

Космополитлар орасида уларнинг кенг тарқалишига сабаб бўлган бошқа омил таъсири ҳам бор. Ҳозирги кунда оқ шўра (*Chenopodium album*), жағ-жағ (*Capsella bursa*), икки уйли ва қичитқи (*Urtica diaca* ва *Urtica urens*), қизилтасма (*Polygonum aviculare*), кўнғирбош (*Poa annua*), зубтурум (*Plantago major*) ва бошқаларнинг деярли бутун дунё бўйлаб тарқалишига одамлар сабаб бўлган. Шу боисдан, уларни *антропоген космополитлар* деб аташади.

Эндемиклар. Космополитларга қиёслаганда бутунлай қарама-қарши холат: қандайдир бир жуда чекланган худудда тарқалган турлар ҳисобланади. Бундай эндем турлар кўп холларда қайсиdir бир оролдагина, бирор водийда ёки тоғ тизмасидагина учрайди. Шундайлардан бири африканинг жанубидаги Намиб сахросида

Вельвичия – Набиб ҷўлининг эндем ўсимлиги

ўсадиган гаройиб вельвичия (*Welwitschia mirabilis*) ўсимликлар систематикасида алоҳида ўрин эгаллайди.

Эндем турларга табиий тарзда чегараланган худудлар айниқса бой. Бундай худудларда флора узоқ муддат давомида ажралиб қолган холда ривожланган. Бундай худудларга тоғлар, ороллар мисол бўлади. Орол материикдан қанчалик узоқда жойлашган бўлса, у кўп муддат ажралиб қолган. Ўрта денгизнинг Корсика ва Сардиния ороллари материикдан узоқ муддатда ажралиб турганидан ундаги флорани эндемлиги 5% ни Крим оролларида эндем турлар жами флоранинг 10% ни ташкил қиласди. Канар оролларида у 36% га етган. Мадагаскар Африкадан 50 млн йил илгари ажралганлигидан эндем турлар 66%, Янги Зеландияда 72%, Гавай оролларида эса бу кўрсаткич 82-90% дан иборат. Материиклардан ажралиб қолган бу худудларда эндемик турларгина эмас, эндем туркумлар, хатто эндем оиласар мавжуд. Ороллардаги эндемларни ўша жойда тарихий жиҳатидан юзага келиб шаклланган деса ҳам тўғри бўлади. Уларни прогресси эндемиклар ёки ноэндемлар дейилади. Худди шундай фикрларни тоғдаги эндем таксонлар ҳақида ҳам ҳақида айтиш мумкин.

Шуни ҳам алоҳида қайд этиш керакки, уларни материиклардан ажралиб қолганлиги ёки алоҳида тоғ тизмасидалиги билан изоҳланмайдиганлари ҳам бор. Айрим ботаника боғлари, шаҳарларда манзарали сифатида ўстирилаётган шарқий Осиё дараҳти гингко (*Ginkgo biloba*) ҳозирги пайтда Хитойнинг жанубидаги Чжэцзян вилоятида инсон аралашувисиз ўсади. Археология қазилмалари гувоҳлик беришича у юра, бор ва учламчи даврларда битта турдан эмас бир қатор турлардан иборат бўлиб шимолий яримшарнинг кўплаб жойларида тарқалган. Шундай қилиб, уни ҳозирги замонда ўсаётган жойдан аниқлангани, қадимда унинг тарқалган худуди анча катталиктан далолат, шу боисдан *Ginkgo biloba*-реликт дараҳт.

Худди шундай эндемизм метасеквояда (*Metasequoia glyptostroboides*) ўсимлигига рўй берган. 1944 йили баландлиги 30 метрлиси Хитойнинг жанубидаги Сычуань ўлкасининг тоғларидан аниқланган. Метасеквояни

ботаник олимлар бундан миллион йиллар илгари қирилиб кетган деб хисоблашган эди.

Учламчи даврни ётқизиқларидан курраи заминимизнинг турли худудларида мамонт дараҳт (*Sequoia*) ботқоқ кипарисига (*Taxodium*) ўхшамаган ёғочлик қолдиги топилган шу боисдан уни метасеквоя (meta-“оралик”) деб аталган .

Метасеквоянинг қолдиклари шимолий яримшарда-Аляска, Гренландия, Шпицберген, Европада, Сибирдан Шарқий Осиёгача топилган. Ҳозир бу тур ўсимлик бор. Унинг тарқалган ареали анча чекланган: бу ўсимлик тури-ҳақиқий эндем-релект. Илмий адабиётларда бундай маълумотлар ҳозир анча.

Викаризм. Ўсимликлар оламининг тарқалиши, ривожланишида яна бир холат бор: агар бирор ўсимликнинг тури катта ареалда тарқалган бўлса унинг айrim жойларидаги ўсимликни ривожланишида мустақиллик рўй беради, бунинг натижасида тур ичидаги табақалашув бошланади. Бунинг натижаси сифатида тур хили ва кенжак тур хатто янги тур ҳам ҳосил бўлишига олиб келади. Айнан шу тарзда турлар пайдо бўлади. Ўзаро яқин қариндош турлар бир бирини алмаштириб тургани туфайли (юқоридаги тарзда) *викаризм* деб аташади. Бу ходисани умуман олганда географик викаризм дейишади. Географик викаризм дейишни сабаби ҳам борки ўсимликлардаги “алмашинув”ларда экологик викаризм ҳам мавжуд. Ўзаро яқин қариндош тур ўсимликларини турли экология шароитларда ўсиш бу-*экологик викаризм*.

Узлуксиз ва узлукли дизюнктив ареаллар. Ўсимликлар тарқалган майдонлар турличалиги каби, ареалларнинг худудлари (контури) ҳам турлича чизма кўринишларга эга. Агар ўсимлик ўсаётган сарҳадни атрофи (худуди) узилмайдиган-узлукли тарздаги чизиқ билан чизиб ўзаро боғланса узлукли *ареал* деб аталади. Кўп холларда қайси бир тур бир неча алоҳида худудларда тарқалади. Агар бу жой-худудлар бир биридан анча узокда бўлса, оралиқни бизнинг назаримиздаги ўсимлик бир қатор сабабларга кўра эгаллайолмайди. Бундай холда гап *дизюнктив* - ўзаро ажралган ареал ҳақида

гап бўлади. Бундай холат океан билан ёки бу ареалларни бири иккинчисидан юзлаб километр масофа билан ажralган бўлиши мумкин. Ареалда фақат тур эмас хатто туркум ва оила вакиллари ҳам бўлади.

Кўпчилик ўсимликлар ўзларининг ареалларини чеккасида кўп тарқалмайди. Бундай чекка жойларда эксклавлар-асосийсидан анча катта бўлмаган масофада узоқлигидаги майдонлар ёки алоҳида жойлар бўлиб улар асосий, ёник, туташ чизиқли ареалдан четда бўлади. Бундай жойларни *форпостлар* дейилади. Бундай ҳудудларни бўлиши ареалда тарқалган ўсимликларни анада кенгроқ майдонларга эгаллашга интилаётганидан далолат беради. Форпост ва эксклавлар кўпинча реликт характерга эга.

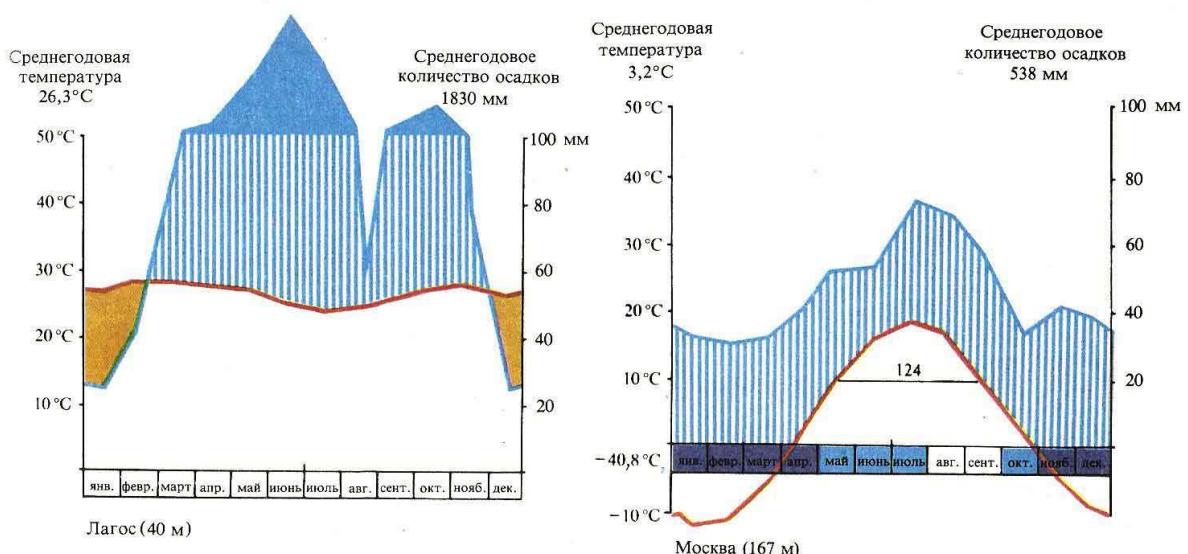
Шундай қилиб, ўсимликларнинг тарқалган ҳудуди, сарҳадлари доимий, ўзгармас эмас, улар доимо ўзгариб, кенгайиб ёки торайиб туради. Бундай жараёнлар ўсимликлар оламининг тарихий ривожланишда рўй бериб турган, ҳозир ҳам у давом этмоқда. Бундай жараёнларни *хорология* ўрганади.

АТРОФ МУҲИТ ОМИЛЛАР ВА ЎСИМЛИКЛАРНИНГ ТАРҚАЛИШИ

Ўсимликларнинг экология хусусиятлари. У ёки бу турнинг атроф муҳитга бўлган умумий талаби ирсий белгиланган. Ҳар бир тур маҳсус экология хусусиятларга эга. Бундайларга масалан, ҳароратга, намликни, озиқ моддаларни мавжудлигига, ёруғликка ва шу кабилар киради. Ўсимликнинг ривожланишини дастлабки ниҳоллигига, гуллаётганида, мева-уруг ҳосил бўлаётганидаги талаблари албатта бир хил эмас. Бу экология омиллари ўсимликнинг хусусиятларига мос келганда яхши ўсади ҳамда ҳаётий даврини тўла ўтайди. Шунга кўра ўсимликларнинг ўсиши, тарқалиши анчагина холда атроф муҳитнинг омиллари таъсири билан белгиланади. Бунга фақат абиотик омилларгина эмас тирик олам, яъни бошқа ўсимликлар ва ҳайвонлар ҳам ўзининг таъсирини албатта ўtkазади. Бу ўринда одамлар ҳам “қараб турмайди”.

Иқлиминг ўсимликларни тарқалишига таъсири. Курраи заминимизда ўсимликларнинг катта майдонларда тарқалишини юзага келиши маълумки, иқлимий омиллар билан боғлик. Соддороқ қилиб айтадиган бўлсак бу борада экватордан қутбларга борган сари ҳароратнинг пасайиб бориши муҳим аҳамиятга эга. Шу билан бирга ўсимликларнинг ўсиб ривожланиш муддати-даврлари ҳам қисқариб боради. Бу омилларга боғлик холда ўсимликларнинг бўйини баландлиги ҳам жанубдагилардан шимолдагиларда пасаяди. Ўсимлик ўсаётган жойлардаги хилма хил ташқи муҳитнинг шароити ўсимликлар жамоалари билан бир қаторда алоҳида турларга ҳам таъсир қиласди. Иқлимий омиллар турларни йирик минтақада тарқалишини белгилайди. Ва аксинча, минтақаларда ўсимликларнинг тарқалиши энг аввало тарихий тараққиёти, тарқалишидаги хусусиятлари кабилар ҳам иқлимий, бир томондан тупроқ (эдафик) омиллар билан ҳам боғлик.

Климатограммалар. Иқлимий омилларни ўсимликларнинг ер юзаси (сув) бўйлаб тарқалиши ва жамоаларнинг ҳосил қилишига таъсири шубҳасиз жуда катта, шу боисдан тадқиқотчиларни бу масалага эътибори кўпроқ бўлган. Иқлим омилларини ўсимликларга таъсирини дарров кўзга

Климатограмма

ташланадиган холда ифодаланса уни англаш, фикрлаш қулай бўлади. Иқлимга доир бир қанча жадваллардаги маълумотлар ботаниклар учун бироз қийинчилик туғдиради. Бу борада ўсимликлар экологияси бўйича мутахассис Г. Вальтер иқлим диаграммаси-климатдиаграмма яратди. Бу диаграммалар анча ихчам, иқлимий омилларнинг қандайлигини яққол намоён қиласи. Бу диаграммаларни “ўқиб” англаш учун тегишли ҳаракат зарур. Климатдиаграммадаги горизантал чизиқда йилнинг ўн икки ойи белгиланади. Горизантал чизиқнинг икки чеккасидан вертикал чизиқ ўтказилиб чапдагисида ҳарорат белгиланиб уни устида йилнинг ўртача ҳарорати (12 ой учун) кўрсатилади. Ўнг томондаги тикка чизиқда ёғадиган ёғиннинг микдорлари (0, 20, 40, 60 100 мм) уни устида бир йилда ёқсан ёғиннинг 12 ойга тақсимланганидаги микдори кўрсатилади. Қизил чизиқ билан ҳар ойдаги ҳароратни ўзаро боғлаб чиқилади. Ёғиргарчиликни йил давомида ўзгариб бориши кўк (мовий) ранг билан белгиланади. Климатдиаграмманинг пастида чапроқда илмий маълумотлар олинган жой, уни денгиз сатҳига нисбатан баландлиги рақамларда кўрсатилади. Кўринишидан ўхаш диаграммалар ўхаш экология шароитларини, ўсимликлар типларидаги аввало ташқи кўринишидаги ўхашликларни билдиради.

Ареалларнинг чегаралари ва иқлимий изолиниялар. Алоҳида турларнинг тарқалиш чегаралари айрим холларда иқлимий изолинияларга мос келади. Бу изолиниялар қайсиdir ҳароратга, ёғингарчилик микдорларига, у ёки бу иқлимий омилларнинг таъсир этиш муддатларига ва шу кабилар бўлиши мумкин.

Ёнбағирликни таъсири. Бизнинг шароитимиздаги тоғларни шимолий ва жанубий ёнбағирлиги, иқлимий, эдафик, гидрологик жиҳатидан анча фарқланадиган хусусиятларга эга. Бундай холатни Ер шарининг турли минтақаларида тоғ тизмаларида ҳам кузатиш мумкин. Шимолий ва жанубий ёнбағирликда ҳарорат доимо фарқланади. Жанубий ёнбағирликда ҳарорат юқори, намлик камлигидан бу жойлардаги ўсимликларнинг бўйи

паст муайян майдондаги сони кам, айниқса турларнинг систематик таркиби шимолий ёнбағирликдагидан катта фарқ қиласи. Ҳар иккала ёнбағирликда ўсаётган ўсимликларнинг ўсиш ва ривожланиш даврининг узоқлигига ҳам фарқлар бор. Жанубий ёнбағирликда баҳорда қуёш нури ва ҳароратнинг таъсирида ўсимлик уна бошлаганды шимолий ёнбағирликда қор сақланган бўлиши ёки хали ўсимликни унганлигини билинмайди.

Баландлик минтақалари. Ҳозиргача биз ўсимликларнинг тарқалишини текислик-горизантал бўйича ифодаладик. Ўсимликларнинг верикал яъни баландликлар бўйича тарқалишида ҳам ўзига хос томонлари бор. Тоғга чиққан одамлар баландликка қўтарила борган сари ўсимликларнинг ер юзасини қоплаганида, уларнинг бўйини баландликларида гулларининг ранги, шаклидаги фарқларига кўра турлар таркибини ўзгариб бораётганлигини кўради. Географик харитада бундай ўзгаришларни ифодалаш қийин, шарт ҳам эмас десак ҳам хато бўлмайди. Бу холатни ифодалаб кўрсатиш учун профил-кесма схемадан фойдаланилади.

Ўсимликларнинг баландлик минтақалари бўйлаб тарқалиб тақсимланиши иқлимий омиллар билан боғлаб ифодаланади.

Флора ва ўсимликларнинг баландлик минтақалари бўйлаб табақалашган холда намоён бўлиши Ер юзасининг ҳамма жойларида рўй беради у аввало иқлим омилларини ўзгариши билан боғлиқ. Илмий адабиётларда 6 та баландлик минтақаси фарқланган.

Қўйи минтақа-текислик минтақаси, ундан кейин тепаликлар, кейин тоғ минтақаси. Бундан кейин ореал (грекча Oreales-тоғ) минтақа баланд тоғларни; юқориги ўрмонлар тарқалган чегара, субальп ва альп минтақа. Шундай баландлик минтақалари ҳамма жойда бўлса ҳам ер шарининг турли жойларида турлича қабул қилинади. Ўзбекистонда проф. К. Зокиров таклиф этган баландлик минтақалари: чўл, адир (қўйи, юқори), тоғ (қўйи, юқори) ва яйлов минтақаларига ботаникларимиз амал қилишади. Бу минтақаларнинг флористик таркиби ҳам ҳар хил.

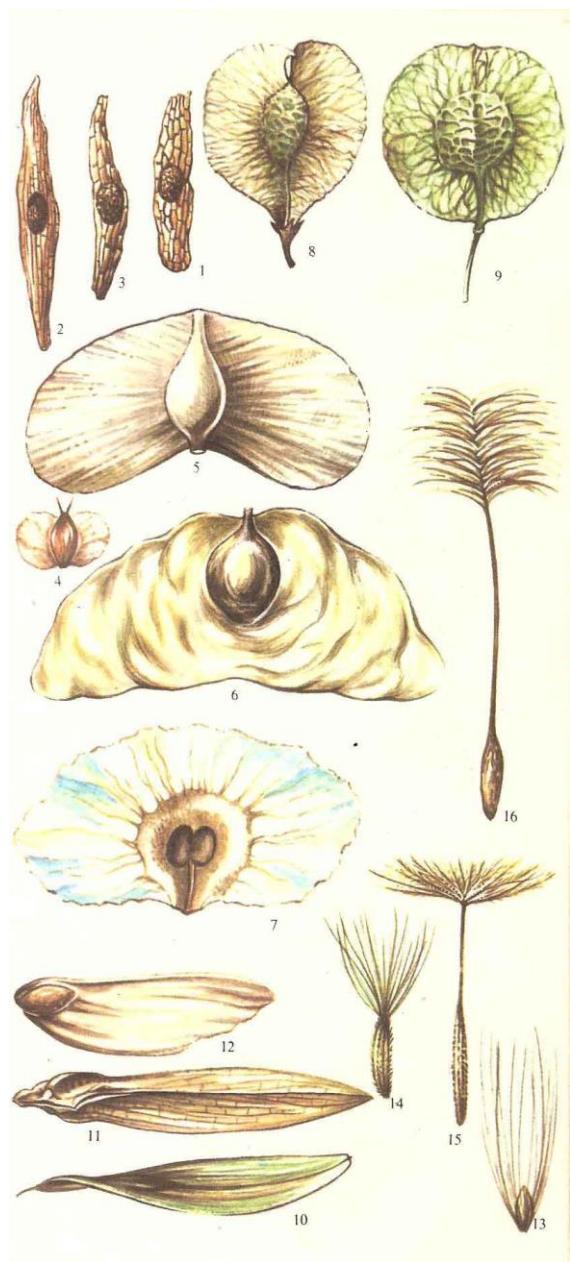
ШАМОЛНИНГ ЎСИМЛИКЛАРНИ ТАРҚАЛИШИГА ТАЪСИРИ

Атроф мухит ҳавосининг ҳаракати ўсимликлар қопламига таъсир қиласди. Шамол намлик ёки қурғоқчилик, иссиқ ёки совуқ олиб келишини ҳар биримиз биламиз. Шамол катта ҳудудларни қоплаган ўсимликларга, алоҳида жойларга ҳам таъсир қиласди. Тоғларда шимолий ёнбағирликларда жанубга хос ўсимликларнинг турларини ўсишига олиб келадиган ҳаво массасининг таъсири бўлиб, бундай холатни рўй беришига *фен* ўсимликлари атамаси қўлланилади.

Шамол доимо рўй бериб турадиган ҳудудларда масалан денгиз қирғоқлари, ороллар ёки тоғларнинг юқорисидаги ўсимликларда сув режими, транспирация ўзгаради. Довуллар доимо рўй бериб турадиган жойларда дарахтларнинг ўсиши секинлашади. Дарахтнинг қўринишида аномалия содир бўлади.

Океанлар яқинидаги ороллар қирғоқ бўйида довул шунча кучли бўладики, дарахтлар ўсишдан тўхташдан ташқари ўсимликлар қопламигининг таркибиغا ҳам катта таъсир қиласди. Бундай ҳудудларни таниқли мутахассис Шимпер “*Шамоли саҳролар*” деб атаган.

Шамол кўплаб ўсимликларнинг тарқалишига таъсир этувчи омил ҳисобланади. Шамол ўсимликни кўпайиши учун ҳосил бўладиган спора,

Шамол билан тарқаладиган уруғ ва мевалар

урұғ ва меваларни атрофга тарқатади. Ўсимликларни атроф мұхитда тарқалишини эңг самарага усули-шамол ёрдамидагиси ҳисобланади. Бундай *анемохория* тарзидә тарқаладиганлари кенг, текис майдонлардаги ўсимликлар жамоаларыда (фитоценозлар), саҳролар ва тоғларда қўп. Улар нам тропикларда ҳам бор.

Спораларни шамол таъсирида сочилиб кетиши қуруқлик ўсимликларнинг дастлабки усули. Қуруқликда эң биринчи ўсабошлаган ўсимликлар споралари ёрдамида қўпайиб тарқалишган. Бу усул билан қуруқликдаги мохлар, замбуруғлар, папаротниклар, плаунлар, қирқбўғинлар тарқалади. Анемохорлик очиқ уруғлilar ва ёпиқ уруғли ўсимликларнинг қўпчилигига ҳам учрайди.

Ўсимликларнинг қўпайиши, уларни тарқалишида хизмат қиладиган майда уруғ ва споралар массасининг кичикилиги, қукунсимонлиги туфайли шамол таъсирида атрофга осон тез тарқайди. Салабдошлар (*Orchidaeae*), Эрикадошлар (*Ericaceae*), Пиролодошлар (*Pyrolaceae*), дрозерадошлар (*Draseraceae*), чирмовдошлар (*Orobanchaceae*) оиласидаги шу билан бирга тропикларда тарқалган Саррасениядошлар (*Sarraceniaceae*), рафлезиядошлар (*Rafflesiaceae*), бурманниядошлар (*Burmanniaceae*) ва бошқаларидаги чанг тарзидә уруғлар ҳосил бўлади: битта бундай уруғнинг оғирлиги бир граммнинг миллиондан бирини ташкил қилади. Салабдошларга мансуб ўсимликларнинг айримларини уруғлари 0,0000003-0,0000004 грамм. Бу уруғларнинг ҳаводан ерга тушиш тезлиги 2-40 см/с бўлиб, кўплаб ўсимликларнинг чанг донасидай уруғлари ҳам шу тезликда ерга тушади. Шу боисдан, улар шамол таъсирида узокларга кетиб қолади.

Шунинг учун уруғлари шамол таъсирида тарқаладиган ўсимликларнинг ареалларини чегаралари улар тушган жойда ўсиб ривожланганлиги билан белгиланади.

Қанотсимон ўсимтали мевалар ва уруғлар. Шамол билан узокларга учиб кетадиган узун тукли мевалар ва уруғлар ҳам бор. Бундай уруғ ва меваларнинг сони жуда қўп, бироқ уларнинг хилма хиллиги қўп эмас. Бундай

“учма”ларнинг тузилишидаги муҳими шамол таъсир қиласидан юзани катталигидир, бу билан уларни ҳаводан ерга тушиш тезлиги пасаяди.

Бундай мосламали уруғ ва меваларнинг оғирлик марказлари доимо пастдалигидан учиш парашют каби бўлади. Уруғ ва мевалардаги узун туклар кокил дейилиб бошоқдошларда масалан оддий қамишда (*Pragmitus communis*), хлолдошларда, мураккабгулдошларга мансуб ўсимликларнинг кўпчилик турларида бор. Тол (*Salix*), терак (*Populus*), кипрей (*Epilobium*) ўсимликларнинг уруғларида ҳам кокил бор.

Зонт-соябон кўринишидаги учмалар кокиллардан кам фарқланади. Бундай мослама мураккабгулдошлардан қоқиўт уруғида ҳаммамизга таниш.

Кокилсимон ва парашютли мосламалар мева ёки уруғларни ҳавода учиб тарқалишини таъминловчи олий даражадагиси ҳисобланади. Улар 90-120 км масофаларгача учиб бораолганлиги туфайли бундай мосламали ўсимликларни тарқалишида муҳим аҳамият касб этади.

“Перекати-поле” (юмалаб тарқалиш). Чўллар ва саҳроларда айрим ўсимликлар уруғ, мевалари етилганидан кейин уруғи билан танаси тўла қуриб шамол билан ер ости қисмидан узилади, бу даврга келиб у шамол таъсирида юмалаб кетабошлайди. Шамол кучайганда сакраганидан уруғлари тўкилабошлайди. Бундан типда тарқалиш қатрон (*Crambe tataria*), свербига (*Buniaserpyrena*), качим (*Gypsophylla paniculata*), салсола (*Salsola postifera*) ўсимликларида яққол намоён бўлади.

Сувнинг ўсимликларни тарқалишига таъсири

Ҳарорат ва шамолнинг таъсири каби, сувнинг ўсимликларни тарқалишига таъсири турлича намоён бўлади. Ҳарорат каби ёғингарчилик ҳам Ерда ўсимликларнинг тарқалиш минтақаларини юзага келишида таъсир қиласиди. Бу билан ёғингарчилик ўсимликларни тарқалишига билвосита таъсир қиласиди, ареалларининг чегаралишидаги иштироки ҳам кам. Бу гаплар аввало гумид минтақага тегишли.

Сув қирғоғи ва ботқоқлик ўсимликлари учун сув ўсиш мұхити хеч бўлмаганда мұхит омилиниң хал қилувчиси ҳисобланади. Сувда ўсадиган ўсимликларнинг флористик таркиби текислик, адир ва тоғларда ўзаро катта фарқ қилмайди, ўхшашликлари кўп. Йил фасллари давомидаги ёғингарчиликларнинг миқдори сувдаги ўсимликлар учун хеч қандай аҳамияти йўқ. Сувда ўсадиган ўсимликлар кўп холларда катта ҳудудларда баъзан бир неча иқлим минтақаларини эгаллайди. Бунга рдест (*Potamogeton*), урутъ (*Myriophyllum spicatum*), шохбарг (*Cerataphyllum gemersum*), найзабарг (*Sagittaria sagittifolia*), бутома (*Butomus umbellatus*) мисол бўлади. Дарё қирғоқларида ўсадиган ўсимликлар учун сувнинг қирғоғи ўсиш мұхити ҳисобланса, сув уларнинг уруғи, меваларини оқизиб тарқалишини таъминлайди.

Тупроқнинг ўсимликларни тарқалиши таъсири

Ўсимликлар олами ва тупроқ бағоят тифиз муносабатларда бўлади. Тупроқни тупроқ сифатида шаклланиши ўсимликсиз бўлмайди. Тупроқ ҳам ўз навбатида ўсимликлар учун олий даражадаги мұхип бўлиб унда озиқ моддалар ва намлик бўлади. Ўсимликларнинг тарқалишидаги асосий тип тупроқларнинг алоқадорлиги мавжуд. Ҳар иккаласи иқлимий шароитсиз мавжуд эмас.

Шўрланган тупроқларнинг ўсимликлари. Ўсимликларни умуман олганда тарқалиши ва тупроқ омиллари орасида яққол намоён бўладиган боғлиқлик мавжуд. Тупроқнинг бирор омили экстернал ҳисобланади. Буни шўрланган тупроқларда тарқалган ўсимликлар яхши намоён қиласи. Уларнинг тарқалишида умумийлик кўп. Адабиётлар маълумотларига кўра зубтурум туркумининг бир тури (*Plantago maritima*) одатда шўрланган ўтлоқларда ўсади. Унинг энг кўп тарқалган жойи Марказий Осиёга тўғри келади. Турон флористик вилоятининг шарқий қисмида шўрланган тупроқлар кўп. Бу ерлардан мазкур зубтурум тури ғарбга томон тарқалган. У Ўртаер денгизи, Атлантика океани ва Балтика денгизи қирғоқларида ва хатто

Арктика қирғоқларигача кириб борган. Уни Европанинг денгиздан узок шўрланган тупроқларида ҳам учратиш мумкин. Худди шундай тарқалиш солерос (*Salicornia europaea*), сведа (*Suaeda maritima*), сутчил (*Glaux maritima*), шўрак (*Salsola kali*), эрмон (*Artemisia maritima*), шўра (*Atriplex littoralis*) каби тур ўсимликларида ҳам кўриш мумкин. Бу ўсимликларнинг тарқалишида иқлим омилларининг таъсири иккинчи даражага тушиб қолган.

Айрим тур ўсимликларнинг бир меъёрда ўсиб ривожланиши учун тупроқда ош тузига эҳтиёжи бор. Бундай ўсимликларни *галофитлар* деб аташади. Бундай шароитда ўсадиган ўсимликлар бошқа турлар билан рақобатга муҳтож эмас, шу боисдан улар барқ уриб ўсади.

Оғир металлар тутган тупроқ ўсимликлари. Ўсимликларнинг тупроқда оғир металлар тутган жойларда ҳам тарқалиши экстермал шароитлар билан боғлиқ. Бундай боғланиш бу ходисани унча катта бўлмаган худудларда дарров кўзга ташланади: тегишли ўсимликларни хатто “*тупроқ индикаторлари*” деб аташади. Оғир металлар мис, қўрғошин, рух кабиларнинг тузлари кўпчилик ўсимликлар учун заҳарли ҳисобланади. Унча кўп бўлмаган турлар (ёки кенжада турлар ва ту хиллари) борки улар бундай оғир металларнинг тузлари бўлган жойларда ҳам ўсиб бошқа ўсимликлар томонидан рақобатни сезмайдилар. Масалан, минуарция (*Minuartia verna*) мисли бирикмаларни ер устига чиқиб қолган жойларида, армерия (*Armeria*

maritima), силена (*Silena vulgaris*) таркибида рух элементининг бирикмалари бўлган тупроқларда ўсади. Бундан ташқари қийин эрийдиган, жуда секин парчаланадиган магний силикат бўлган тупроқли шароитларда ўзига хос флора шаклланганлигини кўришган. Иккита папаротник – *Asplenium adulterinum* ва *Asplenium cuneifolium* фақат шундай жойларда ўсади холос. Шуни таъкидлаш лозимки, юқорида қайд этилган ўсимликлар оғир металлар тутган тупроқларда тарқалганлиги билвосита эмас, бундай жойларда бошқа турлар томонидан рақобатчиларнинг йўқлиги ҳам аҳамият касб этади.

Оҳакли тупроқ ўсимликлари (кальцефиллар). Оҳактошли тоғ жинслари ер юзасига чиқиб қолган жойларни силикатли жинслар билан чегараланган жойларида флора таркибида кескин ўзгаришлар бўлгани кузатилади. Оҳакли ва силикатли тупроқларда ўзаро яқин қариндош бир бирини алмашлайдиган алоҳида турлар ўсади.

Кальцефил деб аталадиган турлар таркибида кальций бирикмалари кўп бўлган тупроқларда ўсадиган ўсимликларнинг турлари жуда қўп. Мутахассисларнинг эътироф этишларича, кўпчилиги ўзининг тарқалган ареалида умуман оҳак билан боғланмаган. Бундай алоқадорлик ареалнинг алоҳида жойларида кузатилади. Бу холат оғрис (*Ophrys insectifera*) турида яққол намоён бўлган. Бу ўсимлик-орхедия унумсиз ва оҳак ер юзасига яқин жойларда тарқалган. Худди шундай холатни вибурнум (*Viburnum lantana*) ўсимлигига ҳам кўриш мумкин. Бир қатор ҳудудларда бу ўсимликлар тупроқда оҳак кўплигини билдирувчи индикатор бўлиши мумкин. Бу ўринда ўсимликлар тупроқларнинг таркибидаги калций билан боғланган холда тарқалганлигини эмас, унинг физиковий хусусиятлари билан боғлиқ холда ҳамда оҳак таъсирида тупроқнинг кислоталигини ўзгариши туфайли тарқалган деган хулоса ҳам қилиниши мумкин.

ЎСИМЛИКЛАРНИ ЎРАГАН ТИРИК ОЛАМ

Ўсимликлар ўсиб турган шароитнинг кимёвий, физиковий омилларини таъсиридагина эмас уларнинг атрофдаги тирик мавжудотларнинг ҳам

таъсирида бўладилар. Геоботаниклар бундай омил сифатида одамларни назарда тутадилар. Уни билвосита ва бевосита флора ва ўсимликлар қопламига таъсирини ҳисобга оладилар.

Ўсимликлардаги ўзаро таъсир, рақобат

Ўсимликлар табиатда жамоалар ҳосил қилиб ўсишига кўра уларнинг тарқалиши фақат экология муаммолар билангина эмас фитоценологикни ҳам хал қилишлари лозим.

Ўсимликлар табиатда алоҳида битта биттадан якка холда ҳам ўсади, бошқача айтганда шундай жойда ўсадики у учун бошқа ўсимликлар томонидан рақобат йўқ. Бунга яққол мисолида Намиб чўлидаги вельвичияни (*Welwitschia mirabilis*) китобларда келтирилади. Ўсимликнинг биттаси атрофида хеч қандай бошқа турлари бўлмаган жойда ўсишга яққол мисол. Ҳақиқатда ҳам шундай. Қандайдир бир сабаб билан бир ўсимликнинг уруғини униши учун минимал шароит юзага келганда унганидан кейин вақтлар ўтиши билан шу жойда унинг, шу турнинг ўзини жамоаси ҳосил бўлади. Мана шундай бир турни ўзидангина жамоа ўсимликлар орасида алоҳида холат.

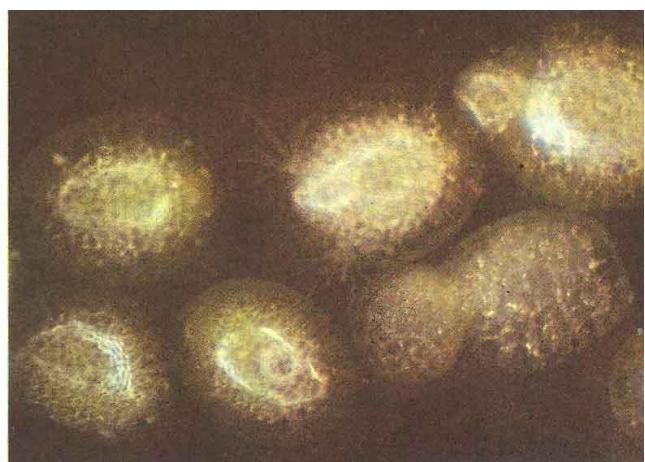
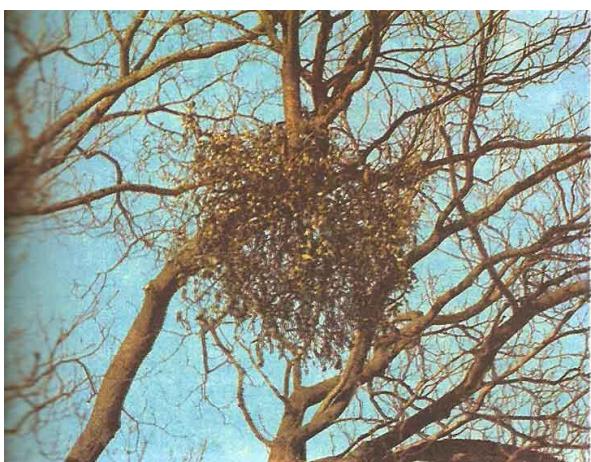
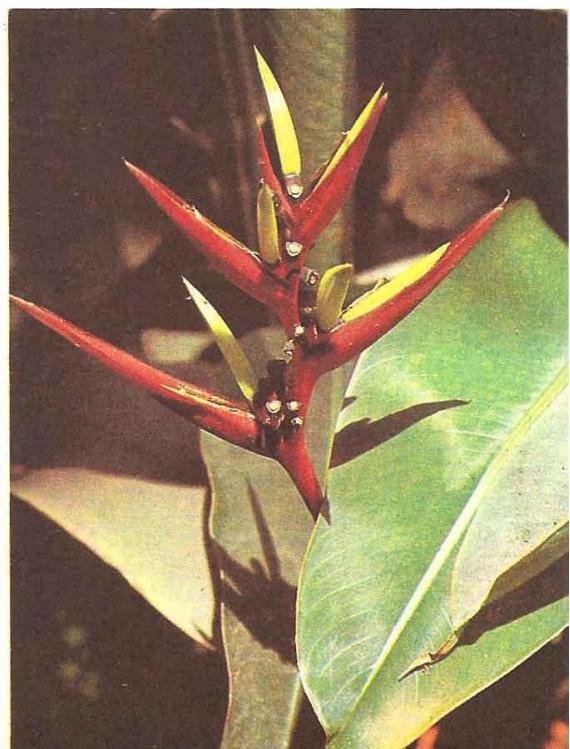
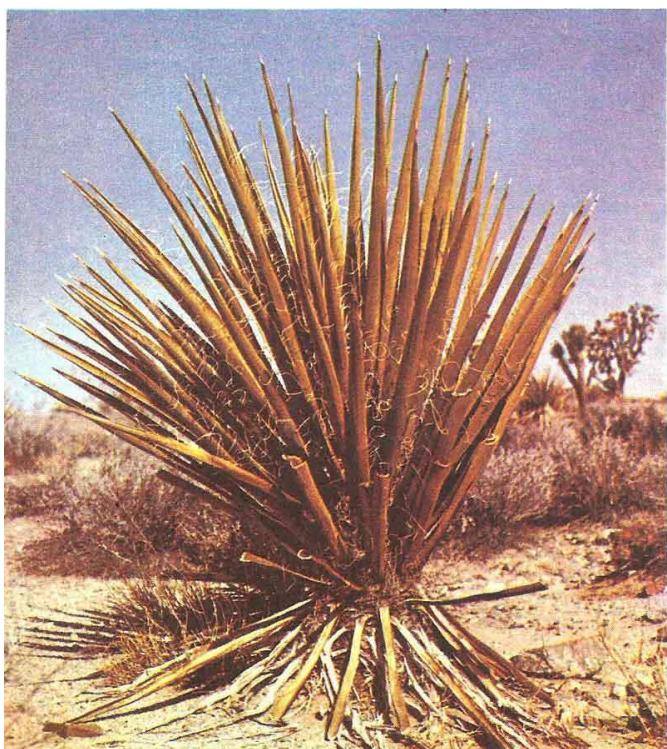
Одатда бундай жамоа катта майдонни эгалламайди. Кўп холларда жамоа бир неча турлардан иборат бўлади ва улар ҳудуд ёруғлик, озиқ учун рақобатда бирга бўладилар. Иқлимий, тупроқ шароитлари мазкур ўсимлик учун маъқул бўлган ҳудудлар уларни ўсиб, ривожланиб ареалини кенгайтириш имконини беради. Аслида, ўсимлик ўсиб турган вақтида эгаллаган ареалидан тупроқ ва иқлимий шароитлари уни ўсиши учун шароит яратадиган биз потенциал деб атайдиган ареали каттароқ.

Боғдорчилик, ўрмончиликдаги қўлланилаётган амалиёт рақобат ўсимликларнинг ўсишини чеклашни яққол исботидир. Қайсиdir флоранинг таркибиiga кирмаган кўплаб турлар боғларимизда унинг рақобати йўқлигидан яхши ўсмоқда.

Ўсимликларнинг чангланиши ва тарқалиши ҳайвонлар орқали

Ҳозирги замон Ер флораси асосан гулли (ёпик уруғли) ўсимликлардан иборатлиги ва улардан асосан ўсимликлар қоплами ташкил топганлигини айтдик. Ёпик уруғли ўсимликларнинг кўпчилигини гуллари ҳашаротлар ёрдамида чангланади. Шу боисдан иштирок этадиган ҳайвонлар орасида табиийки ўзаро тифиз муносабатлар шаклланган. У ёки бу зоофил тур-ўсимлик тегишли чанглатувчи ҳайвонлар бўлган жойларда ўсади.

Ҳайвонларни ўсимлик гулларига келишининг сабаблари чангланишга бўлган гулдаги мосланишлар ва шу кабиларни ўз ичига олган биологиянинг

1. Дараҳтлардаги текинхўр *Viscum album*.

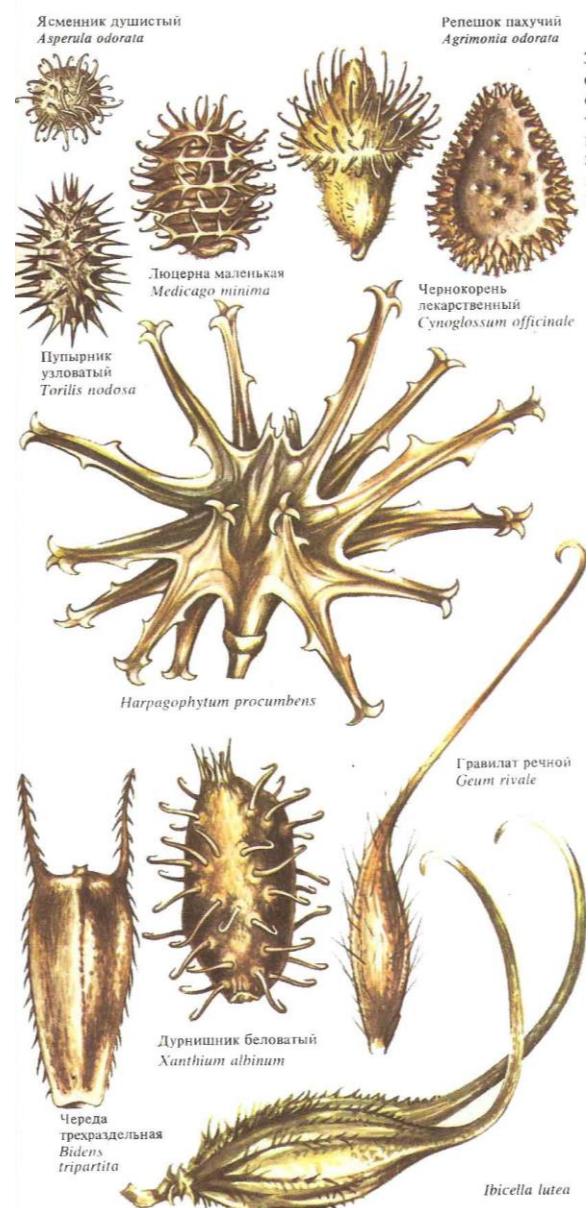
2. Вольфия – энг кичик кўндаланги 1 мм гулли ўсимлик.

махсус тармоғи-гуллари биологияси ҳам пайдо бўлган. Зоофилия қай тарзда ўсимликларни тарқалиб ареаллар ҳосил қилишига сабаб бўладиган, бу холатга олиб келадиганлар ҳақида маълумотлар кам.

Ўсимликнинг мазкур турини чанглатувчи билан ўзаро муносабатлари мавжуд. Зеро, салабдошлар (орхидеялар) гуллари шундай махсус тузилишларни ҳосил қилганки улар баъзи ҳашаротлар билангина чангланади.

Орхидеяларда гуллаш даври жуда кўпчилигида узоқ муддат давомида чангланишини кутиб 2-3 ойгача сўлимай туради. Бундай холат ванда, одонтоглоссум, онцидиум туркумининг турларида рўй беради. Баъзан гуллаш вегетация даврининг ҳамма даврида давом этади, янги новдалари кейинги иили ҳосил бўлади. Кўп холларда гуллари танасидан узоқда ҳашарот осон кўрадиган холда жойлашади. Аксинча, тўпгуллар субстрат бўйлаб жойлашиб уяда кетаётган ҳашарот орқали чангланиб қолишга “харакат” қиласи. Чанг доналари бу оиласа мансуб ўсимликларнинг турларида ўзаро боғланиб қолганлиги туфайли улар ҳаво оқими билан тарқалаолмайди. Шу боисдан орхедиялар фақат ҳайвонлар (ҳашаротлар ва қушлар) ёрдамида чангланадилар. К. Додсон (1966) маълумотлари бўйича уларга мансуб турларнинг асосий қисми (50%) пардақанотлилар (*Hymenoptera*) билан (нектар тутганлиги) чангланади.

Иккинчи ўринда (18%)

Ҳайвонларга ёпишии билан тарқаладиган мевалар

тангачақанотлилар (*Lepidoptera*) айниқса тунги капалаклар билан, учинчи ўринда (12%) иккиқанотлилар (*Diptera*) ёрдамида чангланадилар.

Ҳашаротга таклиф этиладиган маҳсулот бу нектар. Айрим орхидеяларда нектар анча чуқурда жойлашади. Уни олиш учун ҳашаротда тегишли мослама бўлиши керак. Бундай мослама ксантопан туркумидан (*Xanthopan morgani-praedicta*) ҳашаротда спиралга ўралган ёзилганда 22,5 см келадиган хартуми орқали нектарни олади, бу билан гулни чанглайди ҳам (6 том 35, 40 табл.расми зарур).

Орхидеялар ҳақидаги фикрларни давом эттириб улар ўсимликлар олами орасида, оқсуяклар-аристократлар деган ном олганлигини улар кишиларнинг маънавий оламини худди санъат асарлари каби бойитади. Оридея-қуш, орхидея-капалак, -гномлар, -калтакесаклар, -бақалар, -ўргимчаклар, -медузалар, -лайлаклар. Бундай ғайриоддий қўринишлар, бундай гўзаллик, ифорлар яна қайда бор. Чироий ва ғаройиблигига кўра кўплаб мамлакатлар орхедияларни ўзларининг миллий символи сифатида таъкидладилар. Орхидея-кабутар ёки орхидея-святой дух (*Peristeria elata*). Қордай оппоқ бу гулнинг ўртасида бироз қанотлари кўтарилиган каптар бордай қўринади. Панама мамлакатининг миллий гули, Мексиканинг аборгенлари ҳозир ҳам бу гулга сифинишади. каттлси туркумининг турлари Коста-Рики ва Венесуэла мамлакатларининг, ликасма (*Lycaste*)-Гватемаланинг миллий гули.

Тропик ва субтропиклардаги ўсимликларнинг чангланишида қушлар иштирок этади. маълумотларга кўра 2000 турга яқин қушлар гулларни чангланишига ёрдам беради. Бундай холатга орнитофилия дейилади. Улар Африкада Саҳрои кабирнинг жанубий худудларигача, Осиёда Эронгача, Покистоннинг ғарби ва Хитойнинг жанубигача ҳамда Австралия, Янги Зеландия ва тинч океаннинг архипелаглари Соломон оролларида учрайди. Бу асалсўрарлар (*Meliphagidae*) ва нектархўрлар (*Nectarinidae*), банан (*Musa*), гибискус (*Hibiscus*), эритрина (*Eritrina*), лорантис (*Loranthus*), бомбакс (*Bombax*) ва шу каби туркум ўсимликларни чанглатишида иштирок этади.

Күш-чанглатувчилар орасида Америкада яшайдиган колибри (*Trochilidae*) муҳимларидан ҳисобланади. У фактат тропикларда эмас, салқин, мўътадил иқлимли худудларда ҳам тарқалган.

Ҳайвонлар - уруғ ва мева тарқатувчилар

Ҳайвонларнинг уруғ, мевалар ва вегетатив таналарини олиб кетишдаги иштироклари ҳам кам эмас. Бу усулда тарқалишни зоохория дейилади. Бизнинг флорамиз шароитида уруғларни чумолилар томонидан ташилиб кетилишини (*мирмекохория*) кўп кўрганмиз. Улар уруғларни узоқ масофага олиб кетмайди. Кўп холларда 100 м гача масофага ташийди. Бу унча катта масофа бўлмаса ҳам аҳамияти катта.

Ўсимликларни ҳайвонлар томонидан мева ва уруғларни ғамлаши туфайли тарқалиши. Чумолиларга ўхшаб қушларнинг қўпчилиги, кемирувчилар ва бошқа ҳайвонлар ўзларига озиқ сифатида ғамлаш учун ташиб кетадилар. Бироқ кўп холларда бу ғамланганлар ҳақида “Эсидан чиқиб қолиши” ёки айниб ёмон бўлиб қолганлигидан қарашмайди. Уруғ ва меваларни олиб қочган қарға, хакка каби қушларни кўп кўрганмиз. Ёнғоқлар оғирлиги туфайли ва бошқа усуллар билан табиий тарзда тарқалиши кам рўй беради.

Эндозоохория. Ўтхўр ҳайвонлар озигини ундаги уруғлари билан истеъмол қилганида ҳазм йўлидан ўтиб, униб чиқишга тайёрланишига эндозоохория дейилади. Ўтхўр ҳайвонларнинг ҳазм каналидан ўтган уруғларнинг униб чиқиш самарадорлиги бундай маслардан анча юқори. Тоғли худудлар, арктика ва хатто тропиклардаги ўсимликларнинг тарқалишида ҳам шундай холатлар рўй беради. Бу худудлардаги ҳайвонлар серҳаракат ва улар катта майдонларда ҳаракатланиб уруғларни тарқатишиади.

Кўплаб ўсимликларнинг уруғлари этдор, мазали тўқима билан ўралган. Бу ҳайвонларни ўзига жалб қиласи. Эндозоохория асосан ва деярли барча холатларда қушлар билан боғлиқ. Кўчиб юрувчи қушлар уруғларни узоқ масофаларга олиб кетишади.

Эпизоохория. Уруг ва мевалар ҳайвонларнинг устига ёпишиш билан осон тарқалади. Бундай эпизоохория уруғларни тарқалишида чайнаганда эзилишдан, ҳазмланишидан сақлайди, ҳайвонда бўлиш муддатини чекламайди. Ўсимликларда ҳайвон танасининг юзасида сақланиб туриши учун турлича мосламаларни (илашиш, ёпишиш каби) ҳосил қилган. Асосий тарқатувчилар бўлиб сутэмизувчилар ҳисобланади, қушлар бу борада иккинчи ўринга тушган. Ареаллари катта бўлган кўплаб ўсимликлар ҳамда айрим космополитлар қитъалар хатто бутун дунё бўйлаб шундай тарзда тарқалган. Эпизоохория холатини ёзда дала, адирда, тоғда юрганимизда оёғимизга уруғларни ёпишиб, илашиб қолганлигини уни тозалаш ҳам қийинлигини кўрганмиз. Ўтлаб келган қўй танаси қўйтикан билан қопланганлигини ҳаммамиз биламиз.

Ботқоқ ёки сув ўсимликларни уруғлари ҳам қушларни танаси, тумшуғи, оёқларига ёпишиб тарқалади. Бу холатда улар катта майдонлар, масофаларга кетади.

Кўчиб юрадиган қушлар айрим ўсимликларнинг уруғларини узок масофаларга олиб кетишлари натижасида *дизъюнктив* ареалларни ҳосил бўлишига сабаб бўлади.

ФЛОРИСТИК ОЛАМЛАР ВА ЕРНИНГ ЎСИМЛИК МИНТАҚАЛАРИ

Ботаник олимларнинг кўплаб авлодларининг мاشаққатли оқилона олиб борган илмий тадқиқотларини натижасида Ер шарининг кўплаб минтақаларидаги флора ҳақида маълумотлар тўпланган. Олинган маълумотларни ўзаро қиёсланиши натижасида ўрганилган худудлардаги флоранинг таркибида фарқлар мавжудлиги аниқланди. Бу фарқлар асосида флористик районлаштириш имкониятлари бўлди. Флоранинг таркибидаги ўзига хослиги максимал даражада ифодалангани *флористик олам* деб номланади. Флористик олам вилоятларга бўлинади. Бу холат худуд катталигига эмас, ўзига хос ривожланиш тарихи билан боғлиқ. Олинган

маълумотлар асосида ер шаридаги ўсимликлар олтига флористик оламга бўлинади:

1. Голарктик (Holarctis)
2. Палеотропик (Paleotropis)
3. Неотропик (Neotropis)
4. Австралия (Australis)
5. Кап (Capensis)
6. Антарктик (Antarctis)

Голарктик олам. Эгаллаган ҳудудига қўра бу олам планетамизда энг каттаси ҳисобланади. У шимолий яримшарнинг неотропик қисми бўйлаб ёйилиб жойлашган. Бу олам ўсимликларнинг кўплаб оила ва туркумларини ўз ичига олиб кўпчилиги истесносиз холда шу жойда тарқалган ёки келиб чиқиши билан боғланган. Гап шундаки, биз учун одатий бўлган Aceraceae, Umbelliraceae, Cruciferaceae, Apiaceae, Brassicaceae, Caryophyllaceae, Betalaceae, Fagaceae, Rosaceae, Primulaceae, Ranunculaceae ва бошқа оилаларнинг туркумларини ўсимликлари бу оламда кенг тарқалган.

Бу катта флористик олам турлича иқлим шароитли ҳудудлардан иборат, натижада флористик таркиб ҳам турличалиги билан ифодаланади. Голарктик оламни турли тадқиқотчилар 8 дан 12 тагача флористик вилоятларга бўладилар. Бу мазкур вилоятларнинг иқлимий шароитидан келиб чиқкан холда ўзига хос ўсимликлар жамоаси шаклланган.

Цинкумбар флористик вилоят тундра минтақасига;

Циркумбореал минтақа бореал типдаги нинабаргли ўрмонлар минтақасига; ёзгияшил аралашбаргли ўрмонлар ўртаевропа вилоятига; макронезия-ўртаденгиз вилояти қаттиқбаргли (*склерофил*) ўсимликлар жамоасига; понтика-жанубийсибир вилояти чўлларга, турон вилояти сахро ва чаласаҳроларни ўз ичига олади. Бу оламнинг бошқа флористик вилоятлари ҳам шу тарзда тақсимланади.

Флористик вилоятларни тақсимланишида аввало музлик даврининг таъсирини ҳисобга олган холда тарихий ривожланиши назарда тутилади.

Палеотропик олам. Бу олам эгаллаган ҳудудига кўра иккинчи ўринда туради, тарқалган ўсимликларнинг турларига кўра бошқа барча оламлардагидан бойроқ. У Эски Дунёning тропиклар ва субтропикларини яъни Африканинг катта қисмини Олд Осиё, Ҳиндистон, Жанубий-Шарқий Осиё ва Тинч океанининг оролларини ўз ичига олади. Янги Зеландияга келсак, уни бир тадқиқотчилар палеотроп оламига мансуб ҳисоблашса, бошқалари Австралия ёки Антарктик вилоятга бирлаштиришади.

Тропикларда тарқалган туркум ўсимликларнинг 47% га яқини палеотропик оламда, 40% неотропик ва фақат 13% эса ҳар иккала оламга мансуб. Уларни *пантропик* туркумлар деб аталади. Пантропик турлар жуда оз. Шу билан бирга кўплаб оиласалар ҳам борки уларнинг вакиллари битта оламда ёхуд бошқа флористик оламда тарқалган.

Палеотропик оламда Nepenthaceae, Pandanaceae, Myristicaceae, Asclepidaceae, Dipterocarpaceae пояси суккулентлар грухидан Euphorbia туркуми, Moraceae оиласининг кўпчилиги, айниқса Ficus туркум Liliaceae оиласининг туркумлари—Aloe, Sanservinia ва Dracena тарқалган.

Флорадаги ўзига хос хусусиятларга кўра палеотроп олам Ҳиндистон-Африка (ғарбий) ва Малазия (шарқий) қисмга бўлишади. Бундай бўлинеш флоранинг тарихий ривожланиши билан боғланади.

Неотропик олам. Янги Дунёда жойлашган ва Марказий ва деярли жами Жанубий Американи эгаллайди. Бу олам учун қўйидаги оиласаларнинг ўсимликлари характерли: Bromeliaceae, Cactaceae, Tropaeolaceae, Cannaceae, Melastomataceae ва бошқалар. Характерли туркумлари Yucca, Agave, Fuchsia. Неотропик олам эндем ўсимликларга анча бой.

Австралия олами. Бу оламга Австралия ва Тасманияни киритишади. Бошқа қитъалардан анча илгари ажralганилиги натижасида Австралия ва Тасмания узоқ вақт мустақил ривожланган. Бу шунга олиб келдики, Австралия флористик олами бошқаларини орасида хилма-хиллиги жиҳатидан ўзига хослиги туфайли алоҳида ўрин эгаллайди. У жойда ўсадиган 1000 атрофидаги турлардан 860 дан кўпроғи эндемиклардир;

кўпчилик туркумлар ҳам эндемик. Бу жойлар учун энг характерлиси бўлиб, *Eucalyptus* туркуми дейилса бўлаверади, унинг 500 га яқин турлари бор. *Melaleuca* туркуми протейлар оиласидан 100 га яқин турни, *Xanthorrhoea* туркуми, ўтдараҳтлар (*Casuarinaceae* оиласидан) ажойиб кўринишга эга. Морфологиясида анчагина хилма-хил 700-800 атрофидаги турларни ўз ичига олган *Acacia* туркумининг ярмидан кўп турлари фақат Австралия олами худудларида ўсади.

Кап олами. Кап олами бошқаларидан унча катта бўлмаган худудни эгалласа ҳам (Африка материгининг энг пастки жанубий қисми) у 6000 дан ортиқроқ турлардан иборат гулли ўсимликларга эга. Фақат бу эмас бу оламда тарқалган ўсимликлар морфологиясидан хилма хилликни ҳосил қилгани ҳамда эндемик таксонларнинг кўплиги билан ажралиб туради.

Кап оламининг флораси палеотроф оламининг таркибига кирадиган Африкадагилардан тубдан фарқ қиласи. Шунга қарамай айrim оилаларнинг айниқса протейдошлар ва рестиониядошларнинг ўсимликлари австралия ва антрактика флористик вилоятлари билан алоқадорликлари мавжудлигини исботлайди. *Proteaceae* оиласининг айrim туркумлари масалан, *Protea*, *Leucadendron* ва бошқалар фақат шу оламга ҳос. Бошқа оилалардан айrim туркумлар фақат шу жойда тарқалган кўп турларни ўз ичига олади. Масалан, *Mesembryanthemum* туркуми (баргли суккулентлар) *Aizoaceae* оиласидан 250 атрофидаги турларни ва *Geraniaceae* оиласидан *Clivia*, лилиялар оиласидан *Haworthia* ва *Gasteria* (баргли суккулентлар). Бу ўсимликларнинг кўпчилигини бизда хона ўсимлиги сифатида ўстирилади. Бундан ташқари кап флорасида *Ericaceae* оиласининг туркумлари жуда кўп тарқалган. *Erica* туркуми кап флористик оламда иккиласи чиқиши марказини ҳосил қиласи: бу унча катта бўлмаган худудда унинг 500-600 турлари учрайди.

Антарктик олам. Антарктик оламга Антарктикандан ташқри, у ерда бир неча турдаги ўсимликлар ўсади холос. Жанубий океаннинг Фолкленд, Керчелен ва бошқа ороллари ва Жанубий Американинг энг жанубий қисми Фарбий Патогония, Оловли Ер уларнинг жанубидаги ороллар мансуб. Кўплаб

ботаниклар бу флористик оламга Янги Зелландия, хеч бўлмаганда унинг Жанубий оролларини киритишади. Турли оиласидан таркибига антарктик оламнинг 13 махсуслашган туркуми мансуб, масалан Acaena (Раънодошлар оиласидан) ғалатироқ тифиз ёстиқ кўринишидаги Azorella жуда катта баргли Gunnera ва жанубий бук-Nothofagus шулар жумласидан.

Агарда қайд этилган олтига флористик оламни жойланиши ва катталикларига қарасак, жанубга томон уларнинг худудлари кичиклашганлигини ва бўлакларга бўлинганлиги кўзга ташланади. Шимолий яримшарнинг тропик қисмидан ташқарисини жами битта ягона голарктик флористик оламдан иборат бўлган холда, тропик ва субтропик худудлар иккита, жануброғидаги худудлар хатто учта оламга мансуб. Қуруқликда рўй берган тарихий геологик жараёнлар флоранинг ривожланишида наомён бўлган. Қитъаларнинг ажралиши маълумки, жанубдан бошланган ва у кучлироқ равишда шимолда намоён бўлган. Шу билан бирга флоранинг турли оламларга мансублари шундан далолат берадикки, бир флористик оламнинг ўсимликлар дунёси бошқа ўсимликлар оламидан ажралган холда бўлмаган.

НАМ ТРОПИКЛАРНИНГ ЎРМОНЛАР МИНТАҚАСИ

Катталиги ва чегаралари. Нам тропиклардаги ўрмонларнинг тарқалиши асосан экваторнинг иқлим минтақаси билан чегараланиб у жуда катта худудлар асосан, Жанубий Америка, Жанубий-Шарқий Осиё ва Африкани эгаллайди. Бу худуднинг энг каттасидан бири-Амазонка унинг ирмоқлари ҳисобланади ва у тропиклардаги нам ўрмонларнинг эталони. У ғарбдан жанубга 3600 км, шимолдан жанубга 2800 км га чўзилган.

Бошқа, унчалик катта бўлмаган нам тропиклардаги ўрмонлар Бразилияning шарқий қирғофида. Ундан кейингиси тропик Осиёда. Африкада нам тропиклардаги ўрмонлар Гвинея қирғоқларидан Конго ёйилмасигача чўзилган.

Иқлим ва тупроқлари. Нам тупроқлардаги ҳароратнинг абсолют максимуми 33 ва 36°C оралиғида. Ўртача ойлик ҳарорат ўзгаришсиз ва у $24-28^{\circ}\text{C}$ ни ташкил қилади. Бразилияning айрим жойларида ва Африканинг шарқий қисмидаги нам ўрмонларда йиллик ёғин миқдори 2000 мм айрим холларда 12000 мм га боради. Экватор яқинида йил фаслларида фарқ йўқ ҳисоби, у ерда ҳар куни эрталаб соат 6 да кун чиқади. Чошгоҳдан кейин момақалдиrok бўлиб, кучли ёмғир ёғади. Кейин тезда қуёш чараклайди. Б холат кун ботгунча яна бир марта такрорланади. Кеч соат 6 да кун ботади. Ҳароратнинг энг пасти қуёш чиқишидан олдин, чошгоҳда кўтарилиб яна пасаяди. Ҳавонинг кечасиги ва сахардаги намлиги 90-100% га етади, чошгоҳда 40% камдан кам холларда 25% гача пасаяди.

Нам тропиклардаги ўрмонлар минтақасида ергача яъни тупроққача ёруғлик жуда кам етиб келади. Ёритилганлик 0,1-1% даражасида ҳам мохлар ва папаротникларнинг кўпчилиги плаунлар (*Selaginella*) ва хатто гулли ўсимликлар улардан бегония ва тошёрадошлар (*Commelinaceae*), имберные (*Zingiberaceae*), марантадошлар (*Marantaceae*), мареновые (*Rubiaceae*) ва балзаминлар (*Balsaminaceae*) оилаларининг вакиллари бу шароитда ҳам ўсаолади.

Нам тропиклардаги ўрмонларнинг тупроқлари (айрим жойдагиларини ҳисобга олмаганда) учламчи даврда ҳосил бўлган. Ёғингарчиликни кўп бўлиши бирламчи тоғ жинсларидан иборат асосни ҳамда кремний кислоталарни ювиб кетади. Бунинг натижасида тупроқни темир, алюминий тузлари билан бойиши рўй беради. Бу жараён *ферраллитланиш* ёки *латерланиш* дейилиб нам тропиклардаги ўрмон минтақаси учун хос ҳисобланади.

Бу тупроқларда кальций, азот, фосфор йўқ ёки деярли йўқ. Шундай бўлсада ўсимликлар қопламини қалинлиги унинг қадимийлиги билан изоҳланади. Юзлаб асрлар давомида тупроқдаги озиқ моддалар ўсимликлар қопламига ўтган у экотузилманинг озиқ манбаига айланган. Ўсимлик

қолдиқларини қулай иқлимий шароитда минералларга айланиши натижасида тезда ўсимликларга ўтади.

Нам тропиклардаги ўсимликлар

Тузилиши ва таркиби. Бундай бир неча ўнлаб йиллари илгари нам тропик ўрмонлар бу ўтиб бўлмайдиган дараҳтлар, буталар, ердаги ўтлар, лиана ва эпифитлардан иборат чангалзорлар деб ҳисобланиларди. Яқинда маълум бўлдики, қуёш нури ергача деярли етиб келмаслигидан ўтлар камлиги ва ундан қаршиликсиз ўтиш мумкинлиги маълум бўлди.

Нам тропиклардаги ўрмонларни ташкил қилган турлар деярли бир хил деб ҳисобланилган. 1 гектар майдонда 50-100 тур ўсимлик бўлиши бу ерларда ташқи кўриниши ва баландлиги турлича бўлган дараҳтлар худуди юксак ўсимликларнинг 70% ни ташкил этади. дараҳтларнинг уч-юқори, ўрта ва пастки қавати мавжуд. Юқориги қават баландлиги 50-60 метрли танаси эгилмаган кўринишли бўлади. Ўрта қават дараҳтларнинг баландлиги 20-30 м, одатда эгилиб ўсади. Танаси катта эмас. Пастки қават дараҳтларининг ўсиши ва ривожланиши ёритилишга боғлиқ. Бу қават дараҳтларининг баландлиги тахминан 10 метрларгacha боради. Ҳар учала қават дараҳтларда лиана ва эпифитлар ўсади.

Буталар ва ўт ўсимликларининг битта ёки иккита қавати ҳам бор.

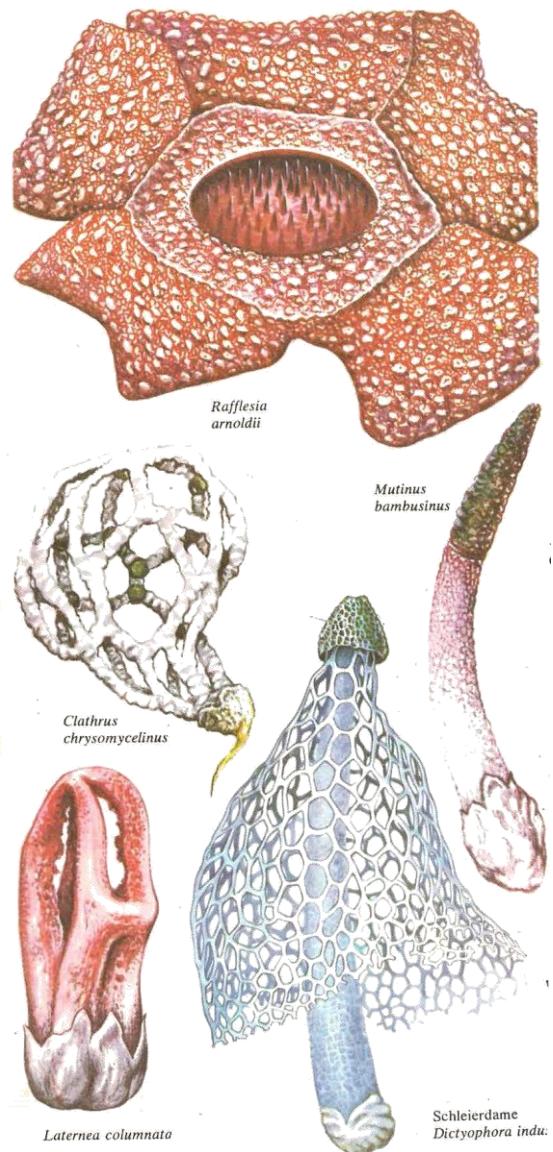
Тропикларнинг намли ўрмонларини тупроқ юзасидаги ўсимликлар

Уларнинг таркиби ёритилиши кам бўлган шароитда ҳам ўсаоладиган турлардан иборат. Атроф ҳавонинг намлигини юқорилигидан бу ўсимликларнинг устъицалари доимо кун бўйи очиқлигидан ўсимликларни сўлиб қолиши хавфи бўлмайди.

Нам тропикли ўрмонлардаги дараҳтларнинг ўсишидаги хусусиятларни уч гурухга бўлинади. Биринчи гурухга мансуб турларнинг вакиллари тез ўсади, бироқ кўп умр кўрмайди. Бу ёргувар ўсимликлар ўсишни тахминан 20 йиллардан кейин тўхтатади ва бошқа турларга жойини беради. Бундай ўсимликлар қаторига масалан, жанубий Америкадаги бальзам дараҳт (*Ochroma lagopus*) ва мирмиофил турларнинг кўпчилиги цекропия (*Cecropia*), Африка тури *Musanga cecropioides* ва Осиёнинг тропикларидағи сутламадошлар оиласидан *Macaranga* туркумига мансублари киради.

Иккинчи гурухга ривожланишини дастлабки даврида тез ўсадиган, уни баландга ўсиши давом этиб тўхтагандан кейин ҳам бир неча юз йил давом этадиган ўсимликлар мансуб. Улар юқорига қаватга хос бўлиб, танаси одатда соя билан тўсилмайди. Бу гурух ўсимликлар қаторига ёғочлиги қадрланадиган “қизил дараҳт” деб аталадиган Американинг тропикларида кенг тарқалган *Swietenia* ва Африка тропикларидағи *Khaya* ва *Entandrophragma* мансуб.

Учинчи гурухнинг вакиллари сояга чидамлик секин ўсадиган ва узоқ

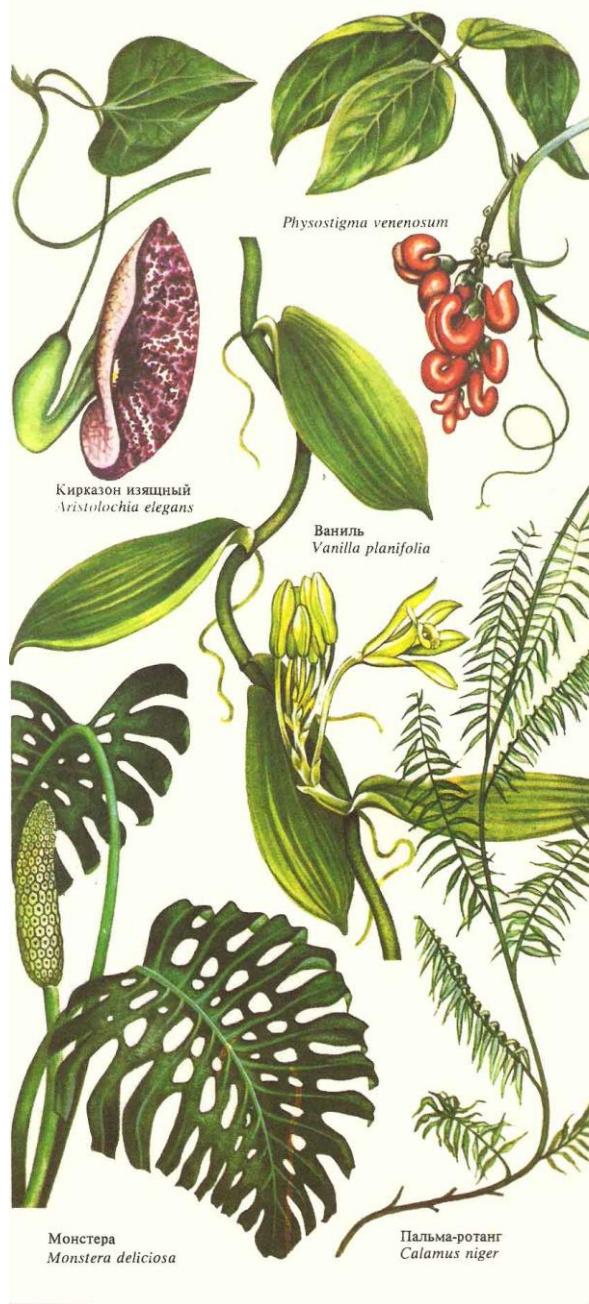
Тропикларнинг намли ўрмонларидағи текинхўр ва сапротрофлар

умр кўрадиган ўсимликлар ҳисобланади. Уларнинг ёғочлиги жуда қаттиқ ва оғир ишлов бериш қийинлигига кенг кўламда қўлланилмайди.

Дараҳтларнинг кўпчилигини танаси тўғри, устунсимон, шохланмайди, 30 метрларгача баландликларга боради. Алоҳида турганларида гина шоҳшаббаси атрофга ёйилади. Дараҳтларнинг айрим турларини асосида бўйи 8 метрларгача етадиган диксимон илдизлар ҳосил қиласди. Улар дараҳтларга мустахкамлик беради, илдизлари чуқурга бормайди. Диксимон илдизларни ҳосил бўлиши ирсий жиҳатидан белгиланади. Moraceae, Mimosaceae,

Sterculiaceae, Bombaceae, Meliaceae, Bignoniaceae, Compositaceae оиласарига мансуб ўсимликларнинг туркумларида диксимон илдизлар кўп учрайди. Arocynaceae, Sapotaceae оиласарининг ўсимликларида диксимон илдизлар йўқ.

Бошка тур дараҳтлар учун қадамловчи илдизлар ҳос; улар танасининг ерга яқин қисмида ҳосил бўлади.

Тропиклар намли ўрмонларининг лианалари

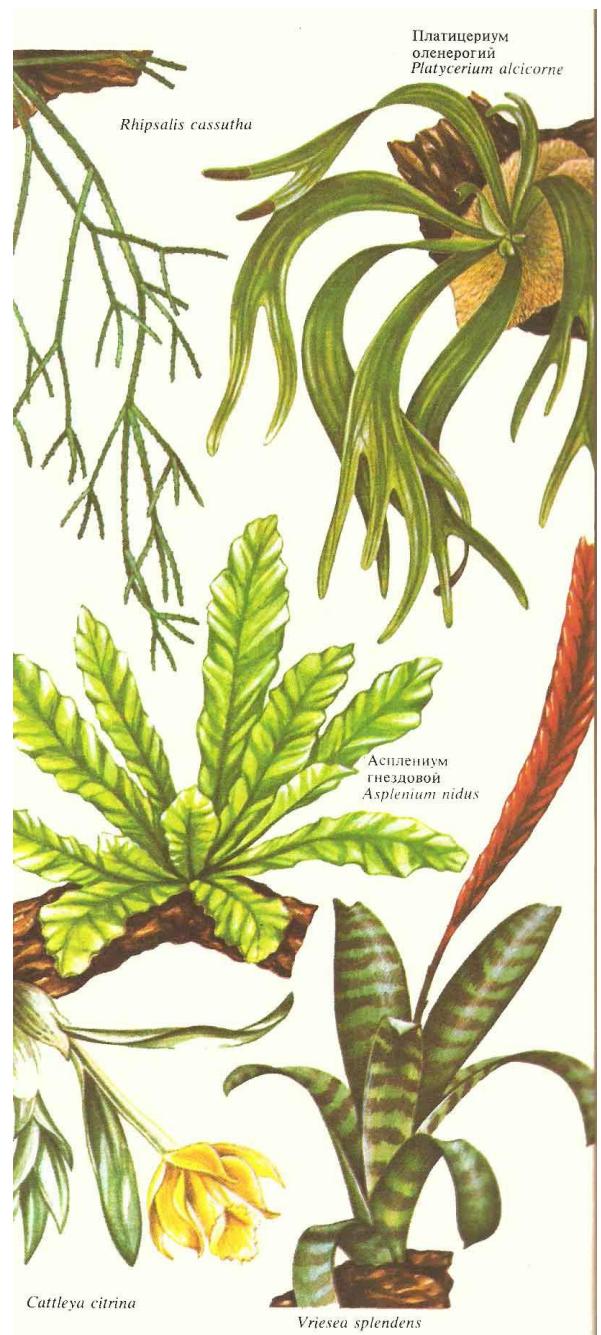
Нам тропиклардаги ўрмонларнинг дараҳтларини айримларида каулифория яъни гулни баргиз шоҳда ҳосил бўлиши алоҳида хусусиятларидан бири. Бундай холат ўрмоннинг қути қаватидаги дараҳтларда рўй беради. Олимлар бу холатни шу жойларда тарқалган кўршапалаклар томонидан чангланиши билан боғлайдилар. Кўршапалаклар ва учадиган итлар учун дараҳтга

кўнаётганида унинг гулларидан ушлаш қулай бўлади.

Гул чангини гулдан гулга ўтишида қушлар ҳам иштирок этади (бу холат “орнитофилия” дейилади). Орнитофил гуллар очик ёрқин ранги (қизил, пушти, сариқ) билан узоқдан кўзга ташланади. *Хироптерофил* ўсимликларнинг гуллари кўримсиз яшилроқ ёки жигарранг тусли.

Нам тропиклардаги ўрмонларни қуи қисмида тарқалган ўт хилидаги турлар сони дарахтлардан кам. Бу худудда тарқалган ўсимликларнинг баргларини бир тусда эмаслиги, металл каби ялтироқ ёки ялтирамайдиган баҳмалсимонлиги билан ҳам ажралиб турди. Бу қуёш ёруғлиги минимум бўлса ҳам ундан максимал фойдаланишга мосланишлардан бири бўлса керак. Бундай тусли қуи қаватнинг ўсимликларини манзарали сифатида хонадонда кўплаб ўстирилади. Улар қаторида *Zebrina*, *Tradescantia*, *Setereasia*, *Maranta*, *Calathera*, *Coleus*, *Fittonia*, *Sanchezia*, *Begonia*, *Pelea* ва бошқа туркумларнинг турлари бор. Ёруғлик яна ҳам кам тушадиган жойларда папоротниклар, плаунлар (*Salaginella*) ва мохлар ўсади, уларнинг турларини хилма хиллиги унчалик кўп эмас. Плаунларнинг анчагина кўп тури (улар 700 га яқин) нам тропиклардаги ўрмонларда ўсади.

Аксинча, гетеротроф юксак ўсимликлар бу ҳудудларда кам. Бу

Тропиклар намли ўрмонларининг
лианалари

ерда ўсимликлар оламидаги гулининг диаметри бир метргача етадиган *Rafflesia arnoldii* ўсади. Бу текинхўр ўсимлик, унинг вегетатив танаси бир неча ҳужайралардан иборат ип даражасигача кичироқ турлар билан Ҳинд-Малай вилоятида 11 турни ташкил қиласиди. Улар узумдошлар оиласига мансуб *Cissus* туркумининг турларида текинхўрлик қилишади.

Нам тропикли ўрмонлардаги тупроқларда Clarhraceae ва Phallaceae оилаларига мансуб сапротроф замбуругларнинг “замбуруг-гуллари” ҳам учрайди.

Эпифитлар. Дараҳтларда ўсадиган бу гуруҳ ўсимликларнинг нам тропик ўрмонларда яшашга мосланишлари бир мунча қизиқарли. Уларнинг турлари жуда кўп. Улар дараҳтларнинг таналари ва шохларини деярли тўла даражада қоплаши билан яхши ёритиладилар. Эпифитлар тупроқдан нам олмагани учун улар ҳавоси нам, ёғингарчилик кўп бўладиган жойларда кенг тарқалган.

Ёруғсевар эпифитлар бир кеча кундуздаги нам ва қуруқ даврга яхши мослашган. Эпифитлар орхидлар-салабдошлар оиласида жуда кўп. Уларнинг турлари 2000-2500 гача боради. Улар намликни новдасининг йўғонлашган жойлари (*бульба* дейилади) япроқ ва илдизларида сақлайди. Бундай ҳаёт кечиришга ҳаво илдизлари ҳам хизмат қиласиди.

Соя жойда ўсиб ривожланадиган эпифитлар гигроморф папаротниклар ва мохлардан иборат. Улар нам ҳаволи шароитда тарқалган.

Гулли ўсимликлардан бу жамоада *Peperomia* ва *Begonia* туркумининг ўсимликлари учрайди.

Нам тропиклардаги ўрмонларни куйи қаватида тарқалган ўсимликларнинг вакиллари ҳам анчагина. Бу холатга *эпифиллия* дейилади. Баргларда лишайниклар, жигар мохлар, сувўтлар ўзларига хос жамоани ташкил қиласиди.

Эпифитларни лианалар билан боғлаб турадиган ўзига хос босқични *гемиэпифитлар* ташкил қиласиди. Улар дастлаб эпифит холида бўлиб кейин ҳаво илдизлари тупроққа етиб борса мустақил ўсимликка айланади. Ёки

дастлабки даврида лиана холида ўсиб, қайси бир сабаб билан ердан узилиб эпифитга айланади. Биринчи гурухга халқ тилида (мутахассислар ҳам) “бўғувчи ўсимликлар” мансуб. Уларнинг ҳаво илдизлари ўсиб турган дaraohтнинг танасини шундай маҳкам сиқадики, дaraohт йўғонлашаолмай қолиб, провард натижада қурийди. Осиёдаги *Ficus* (тутдошлар оиласидан) Америкадаги *Clusia* туркумининг (зверобойлар оиласидан) турлари мисол бўлади. Иккинчи туркумга ароидлар оиласининг вакиллари мансуб.

Жанубий Американинг намли тропик ўрмонлари

Ҳозирги кунда тропик ўрмонлардаги ўсимликларнинг ранг-баранглиги Амазонка бассейнида бошқа жойлардан яхши намоён бўлган. Саёҳатчилар “яшил жаханнам” деб аташадиган бу худуд ўзининг тадқиқотчиларини кутмоқда. Аввал бу ерлар учун фитоценологлар зарурки ҳозиргача ҳам бу ерда тарқалган ўсимликлар бўйича етарлича маълумотлар оз.

Жанубий Американинг намли тропик ўрмонларида энг катта майдонли куйи яссиликдаги сув босмайдиган жой нам ўрмонлар ташкил қиласи. Жанубий Американинг аҳолиси бу жойларни испанчасига “*терра фирма*”-қаттиқ ер деб аташади. Унинг дaraohtlар қаватини бағоят турли систематик таркиби асосан дуккаклилар тартибининг дaraohtlари ташкил қиласи. Бу ерда цезальниядошлар оиласига мансуб ўсимликларнинг иккита марказидан биттаси дaraohtlардан *Dimorphandra*, *Elizabetha*, *Eperua*, *Heterostemon*, *Peltogyne* ва *Swartzia* туркумларининг чиройли гуллайдиган турлари тарқалган.

Мимозадошлар (*Mimosaceae*) оиласининг таркибига Амазонка бассейнидаги бўйи энг баланд 60 метрларга етадиган *Dinizia excelsa* кўп турлари тарқалган. *Parkia* туркуми кўп учрайди. Шу билан бирга мускатдошлар (*Myristicaceae*), сапотадошлар (*Sapotaceae*), лецитиядошлар (*Zecythidaceae*), сутламадошлар (*Euphorbiaceae*), лаврдошлар (*Zauraceae*) ва куртдошлар (*Arcocinaceae*) оилаларининг дaraohtlари кўп тарқалган.

Амазонка бассейнининг муҳим фойдали ўсимлиги-гевея (*Hevea brasiliensis*) каучук беради. Гевея сутламадошлар оиласига (Euphorbiaceae) мансуб, бўйи 30 метрларга танасининг диаметри 1 метрга етади. Бразилияning ички ҳудудида куртдошлар оиласидан каучук (аввало чайнайдиган сақич) олинадиган *Conta* туркумининг турлари ҳам кенг тарқалган.

Бошқа фойдали ўсимлик-*Bertholletia excelsa* дараҳтидан “бразилия ёнғоги” терилади. *Lesythidaceae* оиласига мансуб дараҳтнинг бўйи 50 метрларгача етади.

Қимматбаҳо ёғочлик берадиган дараҳтлардан светения (*Swietenia macrophylla*) бўлиб унинг ёғочлиги ҳақиқий қизил дараҳтдан (Махогон) қолишмайди. Бу дараҳт Антил оролларида кенг тарқалган, унинг бўйи ҳам 50 метрларга боради.

Амазонканинг нам ўрмонларида лианалар айниқса барқ уриб ўсган. Улардан *Abuta* (*Menispermaceae* оиласидан), *Bauhina* (*Caesalpiniaceae*) *Derris* (*Fabaceae*), *Entada* (*Mimosaceae*) ва *Strychnos* (*Loganiaceae*) туркумларини қайд этиш лозим. *Abuta* ва *Strychnos* туркумлари ўсимликларидан маҳаллий аҳоли найзаларини учига суртадиган заҳар-курада тайёrlашади.

Ҳақиқий эпифитлардан биринчи навбатда Американинг намли ўрмонларига хос бромлеядошлар (*Bromeliaceae*) ҳамда орхидларнинг турларга бой туркумларидан *Cattleya*, *Epidendron*, *Laelia*, *Maxillaria* ва *Oncidium* кўп учрайди.

Доимо сув босган жойларда (уларнинг эни 100 км гача боради) кирғоқда буталар, ундан кейин баланд бўйли (50 м атрофида) дараҳтлар, улардан пальмалар шоколад дараҳт ёки какао дараҳти (*Theobroma cacao*) ўсади. Унинг бўйи 10 метрларга етади.

Африканинг намли (ёмғирли) тропик ўрмонлари

Ғарбий ва Марказий Африканинг намли тропик ўрмонлари ўзининг флористик таркибиага кўра Американинг намли тропик ўрмонларидан фарқ

қиласи. Бу худудда дуккаклилар тартибига мансуб вакиллардан ташқари ўрмонларнинг юқориги қаватининг характерини белгилайдиган Африка туркумларидан цезальпиниядошларнинг вакиллари, шу билан бирга туркум ва турларга унча бой бўлмаган *Burseraceae*, *Icacinaceae*, *Meliaceae*, *Olaceae* оиласарининг эндемик ўсимликлари ҳам кўп тарқалган.

Доимо яшил нам (ёмғирли) сув босмайдиган жойларда ибтидоий холда асосан Либерия, Камерун, Габон мамлакатларида ва Конго бассейнида сақланиб қолган. Уларнинг баландлиги Амазонка бассейни ва Хинд-Малайдагилардан пастроқ 35-45 метрлар атрофида, маҳсулдорлиги ҳам камроқ.

Африканинг нам (ёмғирли) тропик ўрмонларининг фойдали бошқа ўсимликлари орасида маълум ва машҳури кофе дарахти ёки кофе (*Coffea*, маренодошлар оиласидан). Бу унчалик катта бўлмаган дарахт ўрмонларнинг қуи ёки ўрта қаватига мансуб.

Coffea arabica (аравия кофеси) Эфиопиянинг жанубий-ғарбий қисмини тоғларидаги ёмғирли ўрмонларининг ўсимлиги; *Coffea canephora* (конголезия кофеси), *Coffea dewevrei* (конголез кофеси), *Coffea liberica* (либерия кофеси) кола турлари *Cola acuminata* (учи ўткирлашган кола) ва *Cola nitida* (ялтироқ кола) билан Ғарбий ва Марказий Африканинг паст текисликларидағи намли тропик ўрмонларда тарқалган.

Паст текисликларидағи ёмғирли тропик ўрмонларнинг эпифитлари, орхиддошлар ва турли туман папоротниклар кенг тарқалган.

Дарёлар уларнинг ирмоқларини қирғоғида сувга ботган бошоқлилар, қамишзорлар ва сув ўсимликларининг жамоалари ўсади. Қамишзорларда хлол (*Cyperus*), қўға (*Typha*), қамиш (*Phragmitus*), ханжарўт (*Cladium*) кенг тарқалган.

Осиёнинг намли тропик ўрмонлари

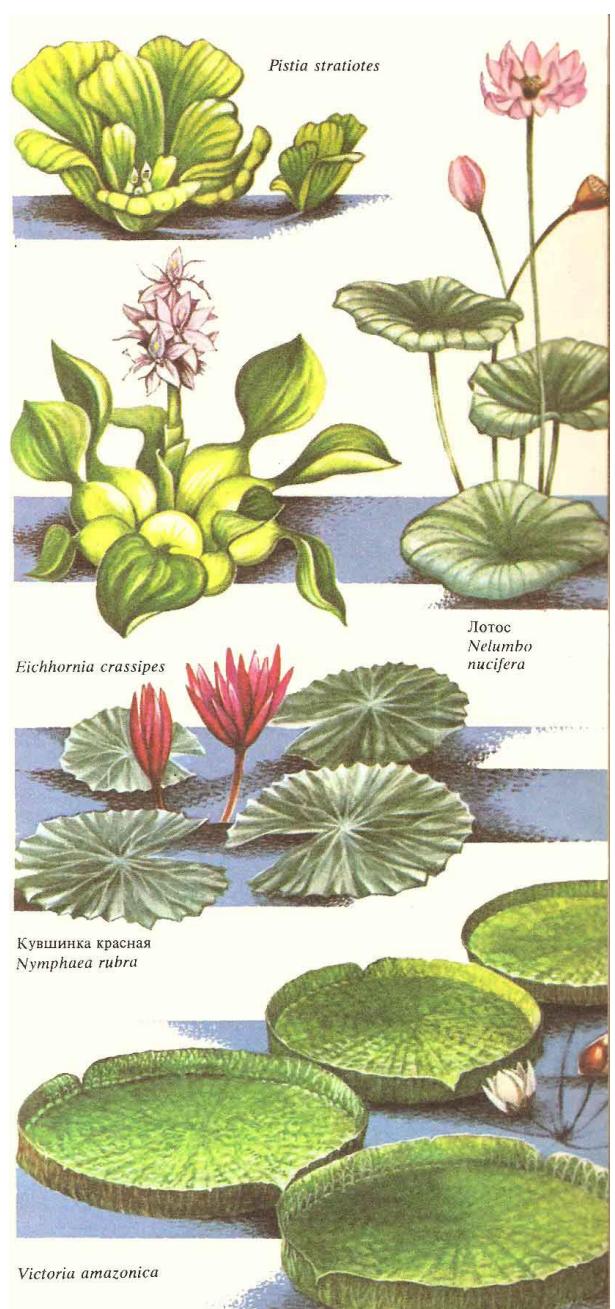
Осиёнинг паст текисликларидағи намли тропик ўрмонлар Америка ва Африканинг худди шундай ўрмонларига нисбатан антропоген таъсири

кучлироқ бўлган. Ҳозирги намли ўрмонларнинг паст текисликлари шолипоялар ва тропик экинлар майдонларига айлантирилган. Фақат Малайзия ва Индонезия мамлакати гевея (*Hevea brasiliensis*) плантацияларидан жаҳон бўйича олинадиган каучукнинг 90 фоизини илгари нам ўрмон бўлган жойлардан беради.

Ёмғирли тропик ўрмонларнинг айрим ўсимликлари ҳозир тропикларнинг ҳамма жойларида экма ўсимлик сифатида экилади. Масалан, Молук оролидаги ифорли мускат (*Myristica fragrans*) ва чиннигул дарахт (*Syzygium aromaticum*), Шри-Ланкадаги жигар тусли дарахт (*Cinnamomum zeylanicum*), Малабар кирғоқларидан қора мурч (*Peper nigrum*) ва манго (*Mangifera indica*) кўп экилади.

Шунга қарамай Бирма ва Шри-Ланкандан то Тинч океанининг кирғоқларига қадар бўлган жуда катта майдонга хали инсон фаолиятининг таъсири деярли бўлгани йўқ. Суматра, Климантана ва Янги Гвинея худудидаги жуда катта одам ўтаолмайдиган ботқоқликлар ва ботқоқдаги ўрмонлар Ҳинд-Малай вилояти ва Филиппин ороллари намлиги (ёмғирли) тропик ўрмонлар билан қопланган.

Осиёдаги намли тропик (ёмғирли) ўрмонларга хос бўлган хусусият бу икки қанот мевали (*Dipterocarpaceae*) оиласига мансуб

Тропиклардаги сув ўсимликлари

туркумлари турларининг кўплигидир. Бу оила 22 туркумга мансуб 400 дан ортиқроқ турлардан иборат ўсимликлар бўлиб улар тропик Осиёнинг деярли истисносиз вакиллари бўлиб ҳисобланади. Бу оиласа мансуб ўсимликларниң жуда кўпчилигини баланд бўйли дараҳтлар ташкил қиласи. *Shorea*, *Dipterocarpus*, *Hopea* ва *Vatica* туркумларининг турлари бошқаларидан кўп ва кенг тарқалган. Бошқа туркумлардан Суматрадаги бўйи 60 метрлардан ҳам ошадиган тармоқланмаган танаси 40 метрлар келадиган *Dyobalanops aromatica* характерли.

Тропикларнинг намли ўрмонларини фойдали ўсимликлари

Осиёнинг намли тропик ўрмонларининг таксономик таркиби Америка ва Африка намли тропик ўрмонларига нисбатан унчалик чиройли гулли эмас. Цезальпиниядошлар оиласига мансуб ўсимликларнинг кўпчилигини гуллари кўримсиз, шу боисдан улардан ташкил топган ўрмонлар ҳам шу қаби. Осиёнинг намли тропик ўрмонлариға фикус (*Ficus*) ва нон дарахти (*Artocarpus*) ҳам характерли ҳисобланади.

Бу ерда цезальпиниялар унчалик муҳим аҳамиятли эмас. Бирок Индонезияда ўсадиган энг баланд, бўйи 90 метрларга етадиган *Koompassia excelsa* шу оилага мансуб.

Ботқоқли ёмғирли ўрмонларда ҳам икки қанот мевалиларнинг вакиллари кўп ўсади. Улардан ташқари турли пальмалар ва пандана (*Pandanus*) турлари ҳам бор.

Қадамловчи ва диксимон илдизли дарахтларнинг кўпчилиги ҳам бу худудга хос. Ўрмоннинг ичкарисидаги дарахтлар чеккасидагидан кичикроқ ва сийрак жойлашган. Эпифитлар орасида *Myrmecodia*, *Hydnophytum* ва *Dischidia* туркумларининг турлари учрайди. Тупроқ юзасидаги хлолдошлар (*Cyperaceae*) иборат ўсимликлар, ботқоқ мохлари ва нимфея турлари тарқалган.

Тоғлардаги нам ўрмонларда 1500 м баландликларда дуб (*Quercus*) ва каштан (*Castanea*) ўсади. Бу жойлар учун эпифитлар ва хос, уларнинг турлари, сони анча кўп. Эпифитлар орасида папаротниклар, орхидеялар ва анча чиройли гуллайдиган турлар (*Hoya medinilla*) кўп.

Мангра ўрмонлари

Мангра ўрмонлари, манграплар ёки мангра чакалакзорлари “денгизда ўсаётган дарахтлар” маъносини англатади. Денгиз суви кўтарилилганда уларнинг танаси кўринади, сув қайтганда уларнинг атроф ҳаводан нафас олиш учун хизмат қиласигантик йўналган ўсимликлари ҳам кўринади.

Мангра ўрмонлари тропик иқлимли ёмғирли жойлардан ташқари илиқ денгиз оқими бўлган шимолнинг Шимолий ва жанубнинг Жанубий

тропикларида ҳам тарқалган. Улар шимолий яримшарда Бермунд оролларигача ва Японияда 32° С шимолий кенглик, жанубда Австралия қирғоқлари бўйлаб Янги Зеландиягача хатто 38° жанубий кенгликларгача боради. Совуқ оқим ювадиган қирғоқларда улар йўқ.

Жанубий Америка қирғоқларида экваторнинг яқинида Перу ва Эквадорни чегарадаш жойларида, Африкада эса Атлантика океанининг Сенегалдан то Анголагача жойларида тарқалган. Бу ҳудудларда тарқалган манграларнинг турларини сони ҳам турлича. Малайзия-Индонезия атрофларида унинг 30 га яқин турлари, ғарбий ҳудудларда эса улар 3-4 турдан иборат холос.

Шарқий ва ғарбий мангра ўрмонларининг энг муҳим туркум ўсимликлари

Шарқий Мангра			Ғарбий Мангра		
	Тропик Осиё ва Австралия	Шарқий Африка		Ғарбий Африка	Тропик Америка
Rhizophora Rhizophora Brugulera Ceriops Kandelia Sonneratia Xylocarpus Lumnetzeria Avicenia	apiculata candel	nucronata gymnorhiza tagal alba granatum racemosa marina	Rhizophora Rhizophora Avicenia Avicenia Lagencularia	africana	mangla racemosa germinans racemosa

Барча Мангра ўрмонлари учун хос бўлгани уларнинг турлари шўрга чидамлиги билан бир қаторда экстернал шароитларга морфологиясини мослаштирганидир. Уларда ғаройиб кўринишли илдизлар-айримларида қадамловчилар масалан, *Rhizophora* туркумининг турларида, бошқаларида “спаржасимон” ҳамда “тасмасимон” кўринишларни ҳосил қиласди. Бундай кўринишлардаги илдизлар денгиз суви қуилиб қайтганидан кейин тупроқда кислород камлигидан уни ҳаводан олади.

ТРОПИК ВИЛОЯТЛАРНИНГ ЁЗГИ НАМ ДАВРЛИ МИНТАҚАСИ

Экватордан бироз узоқлашилганда таҳминан 10 ва 25 параллелларни ҳар иккала яримшарнинг оролиғида тропик иқлимли, бир кечада кундуздаги ҳароратнинг фарқи деярли рўй бермайдиган ўсимликларнинг ўсиши ва ривожланишига деярли таъсири бўлмайдиган ҳудуд мавжуд. Ёмғирли ўрмонлар в саҳро минтақасининг орасида ёзги нам даврли тропик вилоят жойлашган. Бу ерда саванналар, тиканли буталардан иборат чакалакзорлар жойлашган.

Иқлими ва тупроқлари. Ёғаётган ёғин миқдори ва унинг йил давомидаги тақсимланиши ўсимликларнинг формацияларини белгилайди. Қурғоқ катта майдонлар Шимолий ва Жанубий тропикларнинг ҳар иккала томонида жойлашган. Бу ҳудудларда ёзгияшилбаргли муссонли ўрмонлар барқ уриб ўсан. Осиё қитъаси жуда катта майдонларни эгаллаганлиги туфайли экваториал минтақада конвергенлик ва экваториаллик туфайли ёзги муссонларда ёғингарчилик миқдори кўп бўлади.

Ҳинд океанининг шимолий ва Осиёнинг Жануби-Шарқий қисмида рўй берадиган муссонлар типик ҳисобланади. Бу ерларда ёмғирлар апрелдан октябр ойигача давом этади. бунинг натижасида Ҳиндистоннинг шарқий қирғоқларига 900-1200 мм ёғин ёғади. Бошқа ойларда қурғоқчилик кузатилади. Энг иссиқ кунлар ёғингарчилик олдидан рўй беради. Денгиздан қанчалик узоқлашиш билан ёғин миқдори камайиб боради, қурғоқчилик даври узаяди.

Ҳиндистон яриморолининг жануби-ғарбида ёғадиган ёғингарчилик миқдори турлича бўладиган ҳудудларда унинг ғарбий қирғоқларида Ғарбий Гатанинг тоғлари жойлашган. Шимолий кенгликнинг 12 ва 18^0 оралиғида ёғингарчиликнинг миқдори 3000 ммгача етади, тоғнинг шамолли томонида фақат 600-700 мм ни ташкил қиласи холос. Ярим оролнинг ўрта қисмини эгаллаган Декан ясситоғлигига қурғоқчилик хос.

Экватордан шимолроқда бундай иқлимий шароит Ҳиндистоннинг ички худудларига ҳам хос. Экватордан жануброқда муссонли иқлим Австралия қитъасининг таъсири билан белгиланади. Бу ерларда ўртача ҳарорат $25\text{-}30^{\circ}\text{C}$ атрофида сақланади. Ёзги ёмғирли давр (ноябр-апрел) аниқ намоён бўлиб, ёғингарчиликни миқдори 800-1400 мм ташкил қиласи. Максимал курғоқчилик июлга (Жанубий яримшарда қиш) тўғри келади.

Бундай иқлим шимолий-шарқий худудлардан ташқари Австралияда бор. Қирғоқ бўйида ёғин миқдори 1200-1500 мм бўлгани холда 15 ва 20° жанубий кенгликларда йиллик ўртача ёғингарчилик 700-370 мм.

Африкада ундан экватор чизиги ўтадиган худудларда яхши ифодаланган иқлимий зоналлик мавжуд бўлиб у ўсимликлар қоплами ва флоранинг таркибиغا ҳам таъсир қиласи. Сернам ҳаво массаси Африка материги бўйлаб шимолдан жанубга июлда (шимолдаги ёз) Сахрои Кабиргача ва январда (жанубда ёз) Жануби-Ғарбий Африканинг курғоқ худудларигача етиб боради. Ана шунинг учун йилнинг бу даврида қуёш тиккага келганда ёмғир ёғади.

Доимий сернам экваториал минтақада шимолдан жанубга, Виктория кўлининг атрофларида шарқдан аниқ ифодаланган уч-беш ой давом этадиган курғоқ; ёғингарчиликсиз давр ёндашади. Йиллик ёғин миқдори анча кўп, у ғарбда 1990 мм гача етади. Кейин қурғоқчилик даври беш-етта ой давом этадиган минтақа келади, бу ерлардаги йиллик ёғин 900-1200 мм ни ташкил қиласи.

Экватор яқинидаги шарқий африка худудида пассатлар минтақаси жойлашган. Жанубий пассат ёғингарчилик келтирса ҳам у тоғларнинг шамолли томонида ёғади.

Эфиопиянинг жануби, Сомали ва Кенияда икки марта рўй берадиган даврда 500 мм ёғингарчилик бўлади холос.

Жанубий Америкада Африкадаги иқлимий холат рўй берса ҳам бу худудда зоналликни аниқлаш қийин. Бу ерларда иқлимга пассатлар кучли таъсир қиласи, у Атлантикандан илиқ ҳаво келади. Ориноко бассейнида ёғин

микдори 900-1500 мм атрофида ёғади. Бразилияning шимолий-шарқий қисми анча қуруқ ҳаволи, ёғин микдори ўртача 700-800 мм холос.

Қурғоқчилик ва ёғингарчиликлар алмашиниб туралган тропик худудларнинг тупроғи латеринтли. Бу тупроқ қуриганда жуда қаттиқ, эзилиши қийин холга келиб қолади, кейин у қатқалоққа айланади. Уни орасидан ўсимликнинг илдизлари ўтаолмайди. Ўсимлик қоплами ҳам шундан келиб чиқади.

Қуруқ (арид) худудларда ранги қўнғир-қизилдан қизил-жигарранг тусли унча унумли бўлмаган тупроқлар тарқалган. Бу тупроқлар анча говаклиги туфайли дараҳтлар кам ёки бутунлай йўқ.

Африкадаги қуруқ ўрмонлар ўсадиган ерларда катта майдонларда қадимги қумли тупроқлар мавжуд. Судан мамлакатида бу тупроқлар унумдор, намни яхши сақлайди, шу боисдан ўсимликларнинг илдизлари яхши ривожланади.

Ўсимликларнинг қурғоқчилик даврига мосланишлари

Қурғоқчилик беш ойдан кўп давом этмайдиган ёғингарчиликсиз даврнинг охирига келиб дараҳтлар деярли баргизланади. Ёғингарчиликсиз давр беш-етти ой давом этса бу холат саванна типидаги сийрак дараҳтли ўрмонларга хос. Бундай ўрмонларнинг таркибини қурғоқчиликка чидамли дараҳтлар турлари ташкил қиласди. Қуруқ ўрмон деб аталадигани саванна билан ўрмон ва ўт ўсимликлар жамоаларининг оралигини эгаллайдигани билан алмашади. Ёғингарчилик кам бўладиган жойларда қуруқчилик даври етти тўққиз ой давом этиб бу жойларда тиканли сийрак ўрмон ўсади.

Экватор атрофидаги ёмғирли ўрмонларнинг шохлари пастга эгилган бўлган холда тропик минтақаларда ундей эмас. Бу дараҳтларни ёғингарчиликни камайшиши туфайли дараҳт барглари сув буғлатишни бута вва ўт ўсимликларидан кўп буғлатади. Ўсимлик буғлатгани ўрнига тупроқдан қанча кам сув олса, дараҳтни ўсиши учун шароит қийинлашади. Шу боисдан ёзги нам даврли тропик минтақаларнинг дараҳтлари қурғоқчилик даврига

ўзларида мосланишларни ҳосил қиласылар. Бу мосланиш сувни ғамлаш уни йүқолишини камайтириши билан амалга ошади.

Барглар орқали сув буғланишини камайтириш мақсадида дараҳтлар курғоқчилик даврида баргларини түкади. Тропикларда дараҳтлар курғоқчилик даврида тупроқдаги намлиқ етарли бўлганида яшиллигини сақладайди. Ҳамма дараҳтлар ҳам курғоқчиликда хазонрезгиликни амалга оширмайди. Бир хили ёмғирли давр тугаши билан баргларини түкади, бошқаларида хазонрезгилик узоқ вақт давом этади. Учинчилари курғоқчилик даврининг охирида янги куртаклар очила бошлагандаги баргини түкади.

Доимо яшил ўсимликларнинг барглари курғоқчиликка чидамли бўлади. Уларда кутикула қавати қалин, барглари кичкина. Мустаҳкамлик берувчи тўқимали япроқ тифиз, деформацияга чидамлиги туфайли улар шамолда овоз чиқаради. Бошқаларида барг патсимон тузилган, улар қуёш нурини ўзига энг кам туширадиган холда жойлашади.

Тиканбутали саванналардаги дараҳт ва буталарнинг барглари кўпинча редуцияланган ёки улар тиканга айланган (Африканинг кўпчилик акациялари, кактуслар ва бошқалар). Бундай ўсимликларда ассимиляцияни этдор сукуллент деб аталадиган поялар амалга оширади.

Муссонли ўрмонлар ўсимликлари

Унча баланд бўлмаган, кучли шохланган саванналардаги дaraohтларнинг қалин пўстлоқлари масалан, *Cussonia teri* дaraohтида 32 мм гача қалинликка эга, бу уни нам йўқолишидан, оловдан сақлайди. Уни ташқи қисми оловдан қорайиб қўмирга ўхшаб қолади холос, ички қисми аввало камбий сақланиб қолади. Буталарнинг ерга яқин жойдаги қуртаклари оловдан сақланади.

Саваннадаги дaraohтларнинг яссиланган, дисксимон ёки соябонсимон таналари уларни қурғоқчиликдан яхши сайлайди. Қурғоқчилик даврида тўхтовсиз эсадиган шамолларга бундай танали дaraohтлар осон чидайди. Бунга соябонсимон акация (*Acacia spirocarpa*) ва бошқалар мисол бўлади. Соябонсимон кўринишни Burseraceae, Caesalpinaeae, Myrcaceae, Anacardinaceae оилаларига мансуб туркумларнинг турларида ҳам кўриш мумкин.

Қурғоқчиликка мосланишнинг яна бир тури айникса дaraohтлар танасида сувни ғамлаши ҳисобланади. Сукуллентлик қурғоқчилик рўй бериб турадиган ҳудудларда тарқалган бошқа ўсимликларга ҳам хос. Бундай холат дaraohтлардан кўра ўт ўсимликларда кўп учрайди. Улар сувни тупроқларида тўплайди. Бундай сукуллентлар бизда хонадонда гултувакларда ўстириладиган манзарали алоэ, сансевьерия, калонхоэ, семизўтлар шундай .

Танасида сув сақлайдиган дaraohтлар бизга бир мунча ғаройиб ташқи кўринишига эга, улардан баобаб (*Adansonia digitata*) бўйи 20 метрларга етиб, айланаси баъзиларида 20 метрга, унинг юмшоқ ёғочлигига айрим маълумотларга кўра 12000 литргача сув бўлади.

Австралияда бутилкасимон дaraohт (*Brachychiton*) Жанубий Америкада каваниллезия (*Covanillesia*) шишган танага эга, унинг ичидаги сув бўлади. Худди шу мақсадлар учун Жанубий Америкадаги бута *Andria lanrifolia* ўсимликнинг илдизлари хизмат қиласи. Унинг одам билагининг йўғонлигидаги худди еrosti дaraohтидай илдизлари 10 м атрофларгача кетади, тупроқ устида уни майдага илдизлари кўринади холос.

Жанубий Американинг саваннасимон ўрмонларида дарахт устида ўсаётган ўсимликни яъни эпифитлар кўп. Улар илдизи билан тупроқдан сув олмайди, кучли ёритилиш остида ва сув билан таъминланиши жуда кам. Мана шу уларнинг аниқ ифодалангандек ксероморф тузилишини белгилайди.

Бу минтақанинг эпифитларига папаротниклар ҳам хос бўлиб, курғоқчиликда уларнинг барглари деярли қурийди, намгарчиликда ана “тирилади”.

Бу минтақадаги ўсимликларнинг гуллаши ва мевалалини қурғоқ ва намли даврларга мослашган. Агар ўсимлик озиқ моддаларни сақлайолса (бу аввало дарахтларга тегишли) уларнинг гуллаши қуруқ ёғингарчиликсиз даврга тўғри келади. Қурғоқчилик даврининг охирига келиб ўт ўсимликлар ҳам гуллайди. Биринчи ёмғирдан кейин ўт ўсимликлар қийғос гуллайди.

Ёзгияшил тропик ўрмонлар, намли саванна

Ёзги яшил тропик ўрмонлар муссонлар эсадиган ҳудудларда асосан тарқалганлигидан муссонли ўрмонлар ҳам дейилади. Ундаги дарахтлар барглар билан тўла қопланган пайтда бу ўрмонлар доимо яшил ёки ярим хазонрезгили анча ёруғроқ тропик ўрмонларга ўхшаб кетади. Уларда шохлари эгилган ва бутали қават яхши ривожланган. Бундай ўрмонларнинг анча қисмини доимо яшил ўсимликларнинг турлари ташкил қиласди. Дарахтларнинг турларини таркиби бой эмас. Уларнинг орасида тэйко дарахти (*Tectonia grandis*) энг кўп тарқалган. Дарахтнинг бу тури Ҳиндистон, Бирма, Таиланддаги ёзги яшил ўрмонларнинг асосини ташкил қиласди. У билан бирга эбена дарахти (*Diospyros melanoxylon* ва *Diospyros ebenum*) ҳамда лавр ҳиндистонлик (*Terminalia tomentosa*) қимматли ёғоч беради.

Улардан айниқса тэйко қимматли хусусиятларга : қаттиқ, замбуруғлар, термитлар таъсирига чидамли, намлик ва ҳароратни ўзгариши кучли таъсир қиласмайди. Шу боисдан ўрмончилар уни маҳсус ўстиришади (Африка ва Жанубий Америкада ҳам).

Муссонли ўрмонлар Бирма ва Таиландда яхши ўрганилган. Уларда тэйко билан бирга *Pentacme snavis*, *Dalbergia paniculata hamiltonia* кенг тарқалган. Буталар қаватида бамбукнинг бир тури – *Dendrocalamus strictus* ўсади. Ўтлар қавати асосан бошоқлилардан иборат уларнинг орасида *Andrapogon* устунлик қиласи.

Яванинг шарқида тэйко ўрмонлари кенг тарқалган. Бу тур Явага Ҳиндистондан келтирилган бўлса керак. Шу билан бирга оловдай қизил гуллайдиган *Butea monosperma*, соябон кўринишга эга танали *Albizza stipulate*, *Schleicheria trijuga* ҳамда танаси оқ пўстлоқ билан қопланган *Albizza procera* ҳамда *Phyllanthum emblica*, *Ficus hispida* лианалардан илдизида балиқларга заҳарли таъсир қиласидиган ротенон тутган *Derris elliptica*, уруғи Ҳиндистонда оғирлик бирлиги сифатида фойдаланиладиган *Acacia pennata* ва *Arbus precatorius* тарқалган.

Бирма ўрмонларида анча қуруқ ерларда *Pentacme suavis* дарахтидан иборат ўрмонлар бор. Бу ўрмонлардаги дарахтлардан айримлари қимматли ёғоч олиш учун маҳсус кўпайтирилади. Улардан Бирма темир дарахти (*Xylia xylocarpa*) ёғочи термитлардан зарарланмайди; қора миробалан дарахт (*Terminalia chebula*) ёғочи мебел ишлаб чиқаришда: *Antelaea azidarakhta* ёғочи қизил бўлганлигидан ҳайкалчалар ва фанер тайёрлашда; чилибухи (*Strychnos nuxvomica*) дарахтидан стрихнин ва термитларга чидамли қимматбаҳо ёғоч олинади. Бу ерда ҳам бамбук у билан бирга калтапояли пальма (*Phoenix acanlis*) ўсади.

Ёзги яшил баланд бўйли ўрмонлар Америка материгида ҳам бор. Ташқи кўринишидан шарқий Осиёдагилардан катта фарқ қилмайди. Бу ерда ҳам бўйи 25-35 м келадиганлари бор. Гватемала, Сальвадор, Никарагуа ва Панаманинг денгиз қирғоқ бўйларидаги ўрмонларда *Ceiba pentandra* (жун ёки копак дарахт), *Enterolobium cyclocarpum* ва *E.saman*, *Terminalia obovata* ва *Anacardium excelsum*, буталар орасида тиканли пальма *Bactris subglobosa* ва *Coccoloba* туркумининг турлари ўсади. Бундай таркибли ўрмонлар Антил оролларида ҳам бор.

Жуда катта майдонларни эгаллаган тропик ва субтропик ўрмонларда аҳоли анча кам. Аҳоли сонининг ортиши ўрмонларнинг кесилишига олиб келади. Уни ўрнида турар жойлар, одамларнинг фаолияти учун зарур қишлоқ хўжалик ерлари ташкил этилади. Курраи замин бўйлаб ярим хазонрезгили ва нам ёзги яшил ўрмонларнинг майдонлари тобора камайиб кетмоқда. Ўрмонларни ёниши билан унинг тупроғи чорва молларини ўтлатиш ва дехқончилик учун яроқсизга айланаяпти.

Африкада тропик ёмғирли ўрмонлар ўсимликларнинг очиқ жамоалари билан чегарадош. Бундай холат Ҳиндистонда ҳам катта майдонларда мавжуд. Бу эса бундай ўрмонларга ташқи таъсир қучли рўй беришига олиб келади.

Африкада нам саванналар унинг ғарбий томонида катта майдонларни эгаллайди. Бу жойларни Гвинея минтақаси ҳам дейилади. Гвинея саваннаси деб аталадиган ҳудуд шимолда тропик ёзги ёмғирли ўрмонлар Нигерия орқали Суданинг жанубигача боради. Шимолий ва жанубий саванналарда фарқ бор. Ўрмонли саванналарда ёғингарчилик кўп бўлади. Тропик ёмғирли ўрмонлар жанубий минтақада тегишли тармоқ саванналарга (Конго бассейнида, жануби-шарқий Габон-Катанго) бўлинади.

Намли саванналарда *Daniella*, *Cophira*, *Nanclea* туркумларининг турларига мансуб ўсимликлар билан *Isoberlinia* ҳамда цезалпиниядошлар оиласига мансуб туркум турлари ҳам кўп. Улардан ташқари бу ерда мой дараҳт (*Butyrospermum parkii*, кармандараҳт (*Afzelia africana*) ҳам кўп ўсади. Бу ҳудудлардаги баланд бўйли бошоқлиларнинг турлари ҳам анчагина. Энг баландларининг бўйи 2 метрдан то 5 метрларгacha етади. Уларнинг асосини *Hyparrhenia* ва *Andropogon* туркумининг турлари ташкил қиласиди. Уларнинг баргларини энлилиги диққатга сазовор. Бўйи 50-150 см келадиган қават асосан *Panicum Sataria*, *Chloris*, *Schizachyrium* ва бошқа туркумларга мансуб турлардан иборат. Бошқа оилаларнинг туркумларини ўсимликлари ҳам бор, улар фитоценозда катта аҳамият касб этади.

Марказий Америка саванналарида қарағай ва эманлар ҳам ўсади. Уларнинг орасида қарағай кариблиқ (*Pinus caribica*), тропик (*Pinus tropicalis*),

кубалик (*Pinus cubensis*) ва эман виргинлик (*Quercus virginiana*) ҳам кенг тарқалган.

Тропиклардаги қуруқ ўрмонлар ва қуруқ саванналар

“Қуруқ тропик ўрмонлар” деб ёғингарчиликлар даврида барглари сақланиб қоладиганларга айтилади. Уларни *саваннали ўрмонлар* ҳам дейилади. Бундай ўрмонларнинг турларини таркибиға кўра асосан беш гурухга фарқлаб ифодалаш мақсадга мувофиқ бўлади.

Миомбо ўрмонлари. Марказий Африканинг 5 ва 20⁰ жанубий кенглиқ

Нам ва қуруқ саванна ўсимликлари

орасидаги Анголадан Замбия орқали Мазамбикгача бўлган худудлардаги қуруқ ўрмонлар-бу миомбо ўрмонлари. Африканинг бу қисмини рельфига мувофиқ Миомбо ўрмонлари денгиз сатҳидан 800-1800 м баландликларда учраб ўсимликлар қопламишининг асосий белгиси бўлиб ҳисобланади.

Миомбо ўрмонлари учун цезальпиниядошлар оиласидан *Brachystegia* туркумининг ўсимликлари (туркумнинг африкача номи миомбо, ўрмон типи шу ном билан аталган) хос. Ўрмоннинг кенг тарқалганлиги уларни тупроқ танламаслиги, хатто қояли ёнбағирликларда ҳам ўсиши аҳамиятлидир. Бу ўрмонлардаги дарахтларнинг кўпчилиги ёнғинларга

(ёниб куйиб кетиш) анча чидамли. Дарахтларнинг бўйи 20 метрдан камдан кам ошади. Африкадаги мамлакатларда саноат тараққиёти тобора кучайиб боришига қарамай миомбо ўрмонларида табиий ландшафт анча яхши сақланган.

Мопанели ўрмонлар. Ёғингарчилик қўп (йиллик ёғин 700-1300 мм) бўладиган 10 ва 25^0 жанубий кенгликка қуруқ мопане ўрмонлари ёндошган. Бу типдаги ўрмонлар учун Намибия, Ангола, Зимбабве, Замбия, Тринсваля ва Мозамбик мамлакатларининг иқлимий шароитлари мос келади. Бу худудларда тўрт ой ичидаги 400-800 мм ёғингарчилик бўлади.

Мопане дарахти (*Colophospermum mopane*) бу ўрмонларнинг энг қўп тарқалгани. Улар дарахтларнинг 90 фоизини ташқил қиласди. Ёрқин яшил, катта барглари новдада қурғоқчилик даврида ҳам сақланиб қолади. Ўсаётган жойининг шароитига кўра мопане бўйи 5-17 метрларгача боради. Ташқи кўринишидан Марказий Европадаги эманга ўхшаб кетади. Эманга ўхшаб танасининг пўстлоғи кулранг тусда узунасига йўналган ёриқли, япроқларини ранги кузга келиб пасаяди. Мопане ўрмонлари чорва ҳайвонлари учун яхши ўтлоқ бўлиб оқсилга бой (12,6%) баргларини қорамоллар, филлар, антилопалар хуш кўриб истеъмол қиласди.

Баобабли ўрмонлар. Африкадаги гаройиб кўринишли, шохлари тарвақайлаган умрбокий дарахт бу баобаб. Уни нон дарахти (*Adansonia digitata*) дейилади. Минтақанинг қўплаб

Тиканбутали саванна ўсимликлари

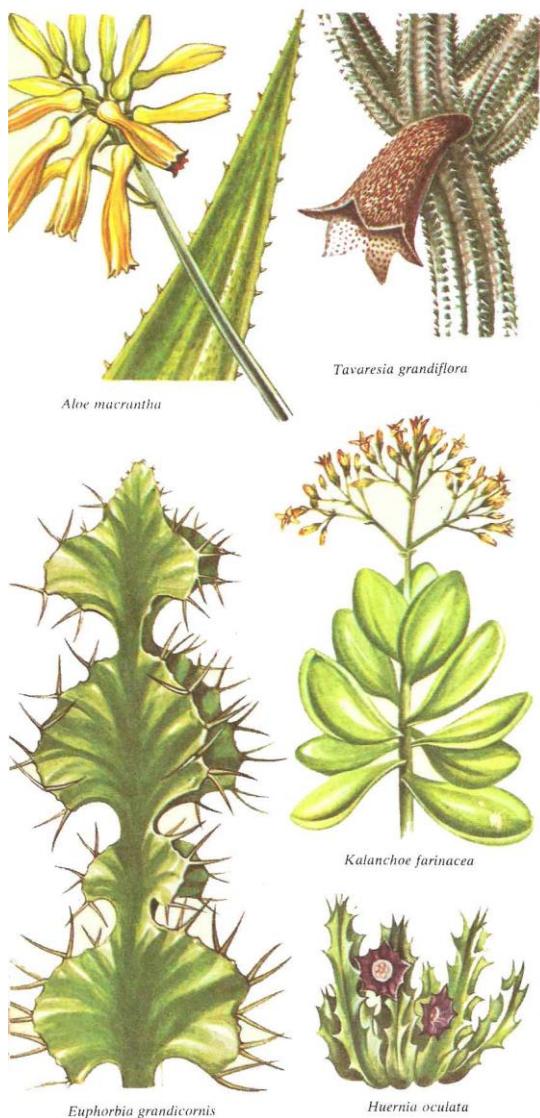
вилоятларида баобаб бошқа дарахтлар билан турларга бой баобабли ўрмонларни ҳосил қиласи. Унинг остидаги маълум даражада сийрак бута қавати ҳам турларга бой. Баобабли ўрмонлар унумдор тупроқларда ривожланади, озиқ моддаларга бой, енгил тупроқларни ёқтиради.

Баобаб одамларнинг ҳаётида муҳим аҳамият касб этади, у аҳоли истиқомат қиласиган жойларда кўп учрайди. Реликт ўсимлик сифатида уни ўстиради. Унга бўлган одамларнинг қизиқиши фақат ташки кўринишидагина эмас, одамлар учун уни фойдали томонлари кўплигига уруғи 15 %гача ёғ тутади, мевасининг эти истеъмол қилинади. Ёш янги барглари сабзавот

сифатида ишлатилади. Баобаб табобатда ва илмий тиббиётда унинг мевасини эти ич кетишда (дизентерия) ва тутқаноқда фойдаланилади.

Шимолий Африка ва Судан мамлакатининг худудидаги катта майдонларда *Combretium* туркумининг дарахтларидан иборат қуруқ табиатли сийрак ўрмонлар мавжуд. Улар билан дукқақдошлар оиласининг ўсимликлари ҳам кенг тарқалган.

Климанжаро этакларида сийрак тарқалган мевали боғлар ёки “мевабоғли” севанналар мавжуд. Уларни остидаги бошоқли ўсимликлардан иборат тифиз ўт қаватни бўйи 2 метрларгача етади. Улар билан тарқалган бўйи 10 метрлардан ошмайдиган дарахтларнинг шохлари

Afrika sukkulentlari

ўзаро туташмайди. Шу холат мевали боғни эслатади. Бу жойларда ёнғинлар рўй бермаганлиги туфайли баобабли ва *Combretium* турларидан

иборат фитоценоз шаклланган. Бундай типдаги мевали боғлар Марказий ва Жанубий Америкада ҳам мавжуд. Антиль ороллари ва Марказий Америкада *Curatella-Byrsonima* саванналари мавжуд. Ташқи кўринишига кўра алоҳида жозибали саванналар Шарқий Перуда Бразилиянинг айрим штатларида ҳам (Маму-Гросу, Баия, Манас-Жерайс) учрайди.

Тиканбутили саванналар

Бир йиллик ёғиннинг микдори 500 дан 200 мм гача пасайса, қурғоқчилик саккиз-үн ой давом этган худудларда ўсимликлар қопламини ташкил этишда дараҳтларнинг аҳамияти камайиб боради. Уларнинг кўпчилигини илмоқли ёки тиканли ўсимликлар ташкил қиласиди, шу боисдан *тиканбутили саванналар* деб аталади.

Аҳоли сийрак бўлган Африканинг жанубий сарҳадларида айниқса Сомали, Марказий Танзания, Ботсванада ҳозир ҳам тиканбутили хали одамларнинг арра, болтасининг таъсирига учрамаган худудлари бор. Африка саванналарининг бундай типларига мирру ажратадиган буталар хос. Уларнинг бўйи 1,5-4 м келади, тагида бошқа ўсимликлар кам. Буталарнинг турларини таркиби турли туман, уларни орасида *Burseraceae* оиласидан *Commiphora* туркумининг турлари айниқса кўп учрайди. Уларнинг кўпчилигини кесилган, синган жойидан елим-мирру ажралиб ундан диний байрамларда одамни роҳатлантирадиган чекимлик (сигаретага ўхшаш) тайёрланади, ҳозир ундан илмий тиббиётда фойдаланилади. Бундан ташқари каперсадошлар жуфт баргдошлар оилаларининг ўсимликлари, новдаси мисвок сифатида фойдаланиладиган *Salvadora persica*, айрим сукуллентлардан *Euphorbia candela brum* ва *Sansevieria cylindrica* ҳам кўп учрайди.

Тиканбутили саванналарда *Baswella* туркумининг турлари ҳам кенг тарқалган. Бу ўсимликлардан ладан деб номланадиган хиди ёқимли елим олинади.

Тиканбутили саванналарнинг катта майдонларида соябон кўринишни ҳосил қилиб ўсадиган тикандарахт-акас Калахари сахрога ўтадиган ҳудудда кўп ўсади. Бу ҳудуддаги соябон кўринишга эга бўлганлар орасида *Acacia spirocarpa* ва *Acacia giraffe*, ундан кейин *Acacia tortillis*, *Acacia senegal* ва *Acacia nilotica* кенг тарқалган. Акас дараҳтларнинг кўпчилиги айниқса *Acacia senegal* сувда эрийдиган елимсимон гуммиарабик ажратади. Бу ўсимликни Сомали, Сенегал ва Судан мамлакатларида кўплаб майдонларга маҳсус экиласиди.

Африканинг тиканбутили саванналарига Жанубий Америкада *каатинга* мос келади. Тиканбутили чакалакзорлар Бразилия мамлакатининг шимолий-шарқий қисмини эгаллаган. Каатинга бу – паст ва ўрта бўйли дараҳтлар, уларни орасида тиканли буталари бўлган барглари тиканли бромелиялар оиласига мансуб ва кактусли жамоа. Уларнинг орасида бута ўсимликлари ёки дараҳтлар кўп бўлгани фарқланилади. Даражтларнинг орасида дуккақдошлар, хурмодошларнинг турлари айниқса хурмо (*Ziziphus joazeira*) кенг тарқалган. Уларнинг орасида танасининг диаметри бир неча метрларгача етиб унда сув сақлайдиган *Cavanellesia arborea*, соябон кўринишили сутламадошлар оиласидан *Manihot dichotoma* ва *Manihot glaciovi* ҳам бор. Бу ерда каучук берадиган гевея (*Hevea*) ҳам ўсади. Кактуслардан *Cereus* туркумининг баланд устун кўринишидагилари бор. Бромелиядошлар эпифит холида тарқалган. Эпифит орхидеялар ҳам кам эмас.

Австралия саванналарининг ўсимликлари

Бу материкнинг саванналарини ўсимлик қоплами ажиб тусни ҳосил қилган. Бу саванналарнинг ўсимликлар қоплами бошқа материклардаги каби ўзаро фарқланадиган яққол ифодаланган эмас, зоро ҳамма жойларда эвкалиптлар доимо яшил ўсимликлари ўсади. Шуниси таажжубки, бу ҳудудда инсонларнинг салбий таъсирига учрамаган жойлар қолмаган ҳисоби. Фермерлар бу ҳудудлардаги барча дараҳтларни кесиб юборишган. Қолганларида ҳам эвкалиптлар анча сийрак ўсади, сояси ҳам оз. Эвкалиптлар

билин биргаликда *Tristania*, *Cusuarina cunninghamiana* ҳам бор. Буталар қаватида ташқи кўриниши одам диққатини тортадиган ўтсимон дараҳт *Xanthorrhoea* туркумининг турлари тарқалган. Ер юзасини бошоқлилар ва папаротник *Pteridium* қоплаган.

Австралияning шимолий-шарқидаги катта майдонлар ксерофил бута ўсимликлар билан зич қопланган. Уларнинг орасида *Acacia harpophylla* бошқаларидан кўп учрайди. Бу ердаги дараҳтлар кўпинча бута кўринишига эга. Австралияning бу ўсимликлар қопламини бошқа материклардаги жамоалар билан қиёсласа бўлади.

Қинғир, қийшайган танали, кўкиш яшил барглари бўлган ўсимликлар курғоқчилик туфайли йил давомида деярли ўсмайди. Бу ернинг чакалаклари фақат бригел-акасдан иборатгина эмас, улар билан бирга рутадошлар (*Rutaceae*) оиласидан *Flindersia* туркумининг турлари ҳам кўп. Анча қалин чакалакларда австралияning бутилка дараҳти (*Brachychiton repestris*) учрайди. Материкнинг ичи сахролардан иборат.

ЧАЛАСАҲРО ВА САҲРО МИНТАҚАСИ

Географик жойланиши. Чаласаҳро ва сахро минтақаси курраи заминимизнинг асосан шимолий ярим шарида Ернинг қуруқликнинг 1/4 қисмини эгаллади. Иссиқ сахро ва чаласаҳро, мўътадил иссиқ ва қиши совук сахро ва чаласаҳролар фарқланади.

Шимолий яримшарнинг муҳим субтропик сахролари ва чаласаҳролари қўйидагилардан иборат.

- а) Африканинг шимолидаги сахро:
- б) Эрон-Покистон-Хиндистон худудларидағи Дашт-Лут ва Тхар сахролари:
- в) Шимолий ва Марказий Американинг жануби-гарбидаги сахро ва чаласаҳролар (Соноро сахроси).

Жанубий яримшардаги: Чили-Перу қиғоқбўйи сахроси; Намибнинг кирғоқбўйи сахроси; Калаҳари сахроси; Карру чаласаҳроси ва Австралияning

марказий ва жанубий қисмидаги сахролар. Қиши совуқ қуруқ Осиёнинг ўрта минтақасидаги Ўрта Осиё сахро ва чаласахролари ва Эрон-Турон сахролари. Қозогистон-Жунгор сахролари. Мўғилистоннинг марказий Осиё қисмини сахролари. Хитойнинг шимолидаги Гоби, Токла-Макан, Бейшань, Алашань, Ордос ва Ҷайдан сахролари. Тибетнинг баланд тоғларини қиши совуқ сахролари. Ва нихоят жанубий яримшарда қиши совуқ сахро Аргентинада мавжуд.

Ўсадиган ўсимликлари. Курраи заминимизнинг барча арид минтақаларида сахро ва чаласахроларни ўраган чўл ва саванналарига томон ўсимликларнинг қоплами сийраклашиб боради. Унинг зичлиги ёғин микдорини камайиши билан тенг боради. Сахроларда ўсимликларнинг қоплами уларнинг сув билан таъминланиши қулай бўлган жойларда яхши ривожланади холос. Чаласахроларда ўсимликлар тарқалган бўлса у маълум меъёрга эга, шу билан бирга сахроларни ўсимликлари бутунлай йўқ бўлган жойлари хам анчагина.

Арид минтақасининг ўсимликлари ўзини сув билан таъминлашнинг турлича усулларини ҳосил қилган. Улар мавжуд сувни имкони борича тежаб, транспирацияни камайтириш билан амалга оширадилар. Сахро ўсимликларида баргнинг япроқлари майдалашади, илдиз тизими кучли ривожланади. Бу ерлардаги ўсимликлар кенг тармоқланган илдизга эга шу боисдан улар катта майдондаги ёмғир намини шимиб олади. Бошқаларида илдиз чуқурга кириб еости сувларигача етиб боради. Бунинг ёрқин мисоли бўлиб қандим (*Calligonum*) ҳисобланиб бу бута Сахрои кабирдан Гоби сахроларигача бўлган худудларда тарқалиб унинг илдизини узунлиги 30 м чуқурликларга боради. Сахро ва чала сахроларда шундай ўсимликлар хам борки, япроқлари кенг ёйилган бўлиб эрта сахардаги хаво намлигини шимиб сувга бўлган талабини қондиради.

Сахро ва чаласахроларда кўп йил давом этадиган курғоқчиликка (сабр, бардош билан) ўзида чидамликни ҳосил қилганларни кўп турлар ташкил қиласади.

Сахроларда тарқалган ўсимликларни бир неча экология гурухларига бўлинади. Биринчи гурухга **бир йиллик эфемерлар** деб аталадиганлари мансуб бу гурух ўсимликлари қисқа муддат давомида ўсади: уларнинг уруғи ёмғирдан кейиноқ унади ва кўп холларда бир неча кунлардаёқ хаётий даврини уруғ ҳосил қилгунча тугаллади. Бу даврда ғаройиблик – сахро гуллайди.

Эфемер-геофитлар гуруҳига илдиз тугунак ва пиёзбошлари бўлган кўп йиллик ўсимликлар мансуб. Улар ер юзасида барглари ва репродуктив қисмларини ёмғирдан кейингина ҳосил қиласида. Бир неча йиллар давом этадиган қурғоқчиликни бу ўсимликлар тиним давридаги еости қисми билан ўтказади.

Сахроларнинг учинчи гурух ўсимликларига қисқа муддат намланишдагина (тирик) бўладигин *пойкилогидрид* деб аталадиганлари мансуб. Бу гурухга айрим кўкяшил сувўтлар (масалан, *Nostoc commune*, *Microcoleus vaginatus* кабилар), лишайниклар, баъзи мохлар (*Selaginella* туркумининг ўсимликлари ва папоротниклари айримлари ва хатто баъзи гулли ўсимликлар мансуб). Уларнинг ҳаммаси қурғоқчиликни тиним холида ўтказади. Ёмғирдан сўнг улар кўкаради, ўсади, кўпаяди кейин яна қурийди.

Сахрода энг кўп тарқалган ўсимликлар ксерофитлар ҳисобланади. Уларнинг ерусти қисми қурғоқчиликда хам тирик қолади. Сахро ва чаласаҳролардаги ксерофитлар асосан қаттиқ баргли склерофиллашган.

Сонор саҳроси ёмғирдан кейин

Кучли ривожланган ва чукурга кириб борадиган илдизлари қурғоқчилик даврида хам ўзига сув топа олади.

Буғланишни камайтириш учун уларнинг баргалари анча редукцияланган ва қалин туклар билан қопланган. Баъзиларида эса барг бутунлай йўқ. Фотосинтезни новдалари амалга оширади (масалан *Halaxilon aphillum*). Сахро ксерофитларига Tamaricaceae оиласидан *Tamarix*, қандим Calligonum, Zygophyllaceae оиласидан *Zygophyllum* кабилар ёрқин мисол бўлади.

Сахро ва чаласахролардаги яна бир экологик групх бу хақиқий суккулентлар. Бу групх ўсимликларнинг барглари, новдалари, танасида ёки еростки қисмида кўп микдорда ёмғир давридаги сувни тутади. Улардаги моддаларнинг алмашинуви жуда секин рўй берганлигидан-ўсимлик хам секин ўсади. Хақиқий суккулентлар бўлиб кактуслар, уларга морфологиясидан ўхшаб кетадиган сутламадошлар, семизўтдошлар мансуб.

Сахрои Кабир

Сахрот Кабир Ернинг энг катта сахроси бўлиб Африканинг шимолидаги Атлантика океаннинг қирғоқларидан Нил водийсигача бўлган жойларни эгаллайди. Унинг узунлиги ғарбдан шарққа 6000 км дан ортиқроқни, шимолдан жанубга 1800 км ни ташкил қиласди. Унинг майдони 9 млн км² атрофида. Сахрои Кабирнинг шимолида йилига энг кўпи билан 200 мм ёғин ёғади, у факат қишда рўй беради. Жуда катта майдонида ўсимлик йўқ.

Сахрои Кабирнинг марказий қисмидан иккита катта флористик палеотроп ва голарктик оламларнинг чегаралари ўтади. Сахрои Кабирнинг шимолида голарктик оламга мансуб ўсимликлар (аввало Ўрта Денгиз вилоятида тарқалган) астрагал (*Astragalus*), резеда (*Reseda*), зубтурум (*Plantago*), шўра (*Salsola*) туркумларининг вакиллари ўсади.

Палеотроп оламнинг флористик элементлари Сахрои Кабирнинг жанубий томонига хос индигонос (*Indigofera*, дуккакдошлар оиласидан),

каноп (*Hibiscus*, гулхайридошлар оиласидан), kleoma (*Cleoma* каперсадошлар оиласидан), акация (мимозадошлар оиласидан) ҳамда эгрострис (*Eragrostis*, бошоқдошлар оиласидан) ва хлол (*Cyperus*, хлолдошлар оиласидан) ўсади. Бундан ташқари бу ерда фақат Сахрои Кабирдагина учрайдиган ўсимликлар (эндемлар) жами флоранинг 25 %ни ташкил қилади.

Сахрои Кабирнинг флораси Жанубий Европанинг флорасидан 10 баробар миқдорда кам. Шунга қарамай Марказий Сахрои Кабирда 450 турдаги гулли ва 75 турдаги бошқа ўсимликлар ўсади. Бу жойларда шўрадошлар (*Chenopodiaceae*)-17туркум, бутгулдошлар (*Brassicaceae*)-31туркум зигофиллалар (*Zygophyllaceae*)-7 туркумдан иборат ўсимликлар ўсади. Бу қиёсга эътибор беринг: тропикларда 10 000 км² майдонда 3000-4000 атрофида, Европада 1000-2000 турлар, Сахрои Кабирда 150 турга етмаган тур ўсимликлар тарқалган.

Сахрои Кабирда геология тузилиши, сув билан таъминланиш даражасига кўра тошли саҳролар (гамада), қум-шағалли саҳролар (серир), қумли саҳролар (эрг), қуруқ ўзанлар (вади), дайн ва себхилар, воҳалар мавжуд.

Тошли саҳролар (гамада). Ясситоғликлардан иборат, у ердаги тошлар офтобда қорайиб тошли саҳрога хунук тус беради. Сувни йўқлиги тузлар миқдорининг кўплигидан гамадада ўсимликлар қоплами йўқ ҳисоби.

Қум-шағалли саҳрода тупроқ шунчалик қаттиқки, уни ўсимлик ёриб чиқаолмайди. Эрозияга кучли учраган жойларда саксовул *Haloxylon* (шўрадошлар оиласидан), селена (*Aristida*, бошоқдошлар оиласидан), кўп йиллик ўт-геофитлар ва бир йиллик баъзи ўтлар учрайди. Серирларда туз кўп эмас.

Қумли саҳролар. Сахро Кабирнинг 20 % атрофидаги қисмини ташкил қилади. Қумликлар ялтироқ қизил намлик ошганда сарғиш-жигарранг тусли темир оксиди билан қопланган. Шу боисдан бу қумлар намликни ўзида яхши тутади.

Шамол таъсирида кўчадиган қумларда ўсимликлар йўқ. Кўчмайдиган қум барханларида илдизи чукурга кириб борадиган юлғун (*Tamarix articulata*), эфедра (*Ephedra alata*), дрок (*Genista saharae*), жузғун (*Calligonum*) ҳамда селин (*Aristida pungens*) ўсади.

Қуруқ ўзанлар (вади). Шағал ва қум билан қопланган. Уларда ўсимликни ўсиши учун шароит бор. Баъзи жойларда акация ҳам (*Acacia*) учрайди. Бу жойлар учун тарик (*Panicum turgidum*) тиканли кўплаб буталар, улардан *Zizyphus* (жумрутдошлар оиласидан), *Maerua* (кавардошлар оиласидан), *Balanites* (туятовондошлар оиласидан), шўрланган тупроқларда-*Tamarix* (юлғундошлар оиласидан), *Zygophyllum* (туятовондошлар оиласидан) ва шўрадошлардан *Salsola* туркумининг турлари ўсади.

Воҳалар. Қумликлар орасида анча чуқурдан сув чиқадиган қудуқли водийларда воҳалар бор. Бундай жойларнинг ўсимликлар қоплами атрофдагилардан фарқ қиласиди. Унча катта бўлмаган сув хавзаларида рдест гиччак (*Potamogeton*), ряска (*Lemna*), найзабарг (*Ceratophyllum*), кирғоқларида қамиш (*Phragmites*), қўға (*Turpha*) ўсади. Воҳа атрофларида дехқончилик қилинади.

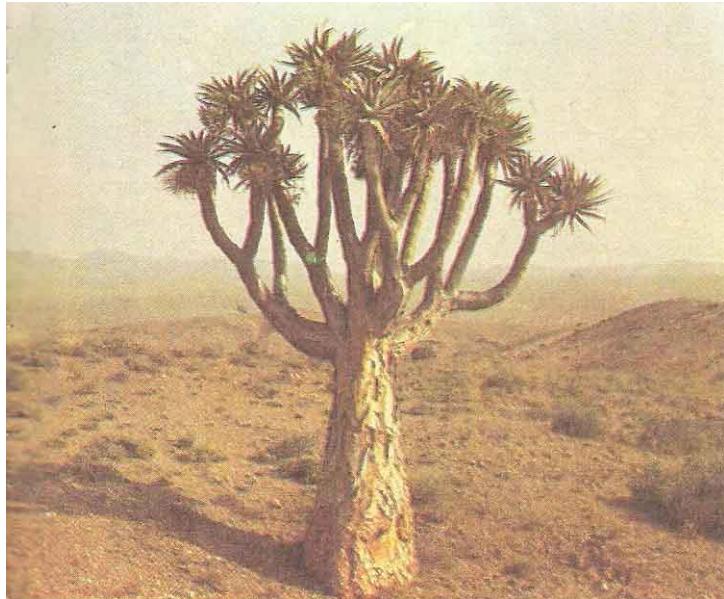
Жанубий Африка сахролари

Жанубий Африканинг ғарбий қисмида ҳам арид иқлимли вилоятлар мавжуд. Ғарбнинг энг пастида океан қирғоғи бўйлаб туман билан намланадиган Намиб сахроси жойлашган. Катта майдони ёмғирни тўсиб турадиган тоғ тизмалари билан ўралган жойда Карру чаласахроси бор. Пушти дарё деб аталадигандан шимолда Жанубий тропик кенгликларгача қумли текислик Калаҳари чаласахроси жойлашган.

Карру чаласахроси суккулентларга ва кўринишидан ажиб чиройга эга ва экологиясидан ботаник мутахассисларни ўзига жалб қиласидиган ўсимликларга эга.

Чорва молларини кўп боқилганидан ҳозирги кунда Карру бутачалари чаласаҳрога айланган. Унинг ўсимликлар қопламида мураккабгулдошлар

оиласидан паст бўйли бутачалар кенг тарқалган. Суккулентлардан аизадошлар оиласидан мезембриантемум (*Mesembryantemum*), туркумининг турлари кўп учрайди. Бу туркум 300 турдан иборат бўлиб, унинг тарқалиши Жанубий Африка билан боғлиқ. Бундан ташқари бу ерда дереза туркумининг тиканли буталари (*Lycium* туркумининг) ва туютоворондошлардан *Zygophyllum* буталари бор. Бу ерда катта алоэлар (*Aloe*, лилиялар оиласидан) кўп ўсади. Африкада бу туркумлардан 100 дан ортиқ тур учрайди. Пояли суккулентлар билан биргаликда баргли суккулентлар (этдор баргли ўсимликлар) ҳам кенг тарқалган. Бу жойлар учун бўйи 2 метрга етадиган катта суккулентлар характерли. Семизўтдошлардан *Cotyledon*, дарахтсимон сезимўт (*Crassula arborea*) ва бошқалар, пояси суккулентли катта сутлама (*Euphorbia*), стапелия (*Stapelia*), херния (*Huernia*), хоодиа (*Hoodia*) ва геранлардан саркоулон (*Sarcocaulon*) ва баланд устунсимон *Aloe* туркумининг турлари ўсади. Бу ўсимликлар билан бир қаторда иккита баргигача редуцияланган майдалари ҳам кўп.

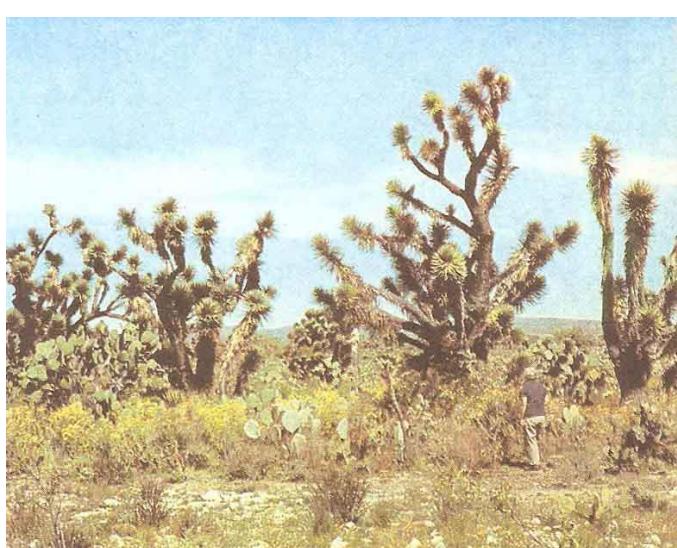
Жанубий Африка бутачали чаласаҳродаги Алоэ

Шимолий Американинг Сонора сахроси

Сонора сахроси АҚШнинг жануби-гарбий (Аризона штати) ва Мексикани шимолий қисми (Сонора штати) худудида жойлашган. Бу ерда йиллик ёғиннинг микдори сахро ўртасида 55 мм дан, тоғлар билан чегараланган қисмида 400 мм гача етади холос. АҚШнинг энг қурғоқ бу

худудини одатда сахро (*Sonortandesert*) деб аташади. Жанубий Африка сахролари каби бу ерда ҳам анча совук қиши ва қисқа муддат давом этадиган жалали момақалдирикли ёзда нам бўлади холос. Бу ерда суккулентлар айниқса деярли кактуслардан ташкил топганлигидан Сонору “Кактусли сахро” ҳам деб аташади. Бу ҳудуддаги кактусларнинг илдизлари, тупроққа бир неча сантиметргача кириб боради, кейин

у атрофга тармоқланиб кетади. Қурғоқчиликда унинг бу илдизлари қуриб қолади. Ўсимлик танасида тўплаган суви ҳисобига яшайди. *Carnegia gigantea* кактусини бўйи 10-12 метрга етади, танасида тўпланадиган 2000-300 л сув унга бир йилга етади. Қуриган танасининг ёнидаги тирик новдалари гуллайди ҳам. Бу кактуснинг айримлари Сонора сахросида 150-200 йил яшайди. Бундай ўсимликнинг оғирлиги 6-7 т келиб, унда 85-91 % сув бор.

Сонор саҳросидаги Юкка (Yucca)

Жанубий Африка чаласаҳро ўсимликлари

Ҳар бир ёғингарчиликдан кейин ўсимликни ҳажми катталашади. Танасидаги қовурғалар ёмғирдан кейин узоқлашади, қурғоқчиликда яқинлашади.

Устунсимон кактуслар билан бирга баландлиги ва диаметри 1 келадиган *Ferocactus wislizenii*, жувасимон *Mammillaria microcarpa*,

опунцийларнинг кўплаб турлари кенг тарқалган.

Жанубий Африканинг чаласаҳроларига хос алоэнинг турлари Сонора саҳросида юкка (*Yucca*) туркумининг турлари билан алмашган. Улар билан бирга паст бўйли буталар, вақти-вақтида тўла қурийдиган (пойкилогидрик) папаротниклар ҳамда кўплаб эфемерлар ҳам ўсади. Ёмғирдан кейин улар бошқа чаласаҳролардаги каби Сонорада ҳам бағоят гўзал холатни қисқа муддатга барқ уриб гуллаган боғга айлантиради.

Сонор саҳроси ўсимликлари

Осиёнинг сахро ва чаласаҳролари

Ўрта Осиёнинг қумли чаласаҳролари. Қумли чаласаҳролар энли тасма холида Қозоғистоннинг маркази ва жануби-ғарбидаги (Каспийолди қуи текислиги) Қозоғистоннинг шимолидаги чўллар ва қумли чўллар орасида жойлашган. Қишида бу жойларга Сибирнинг совуқ ҳавоси кириб келади.

Ўсимликларнинг табиий қоплами шувоқлар ва ғалла ўсимликлари билан 50% га яқин майдонни қоплаган. *Artemisia maritima*, *Agropyron sibiricum*, *A.ramosum*, *A.cristatum*, *Festica sulcata*, *Eragrostis minor* ва *Koeleria geanca* бошқаларидан кўп тарқалган.

Ўрта Осиёнинг эфемерли чаласаҳролари. Мирзачўл деб аталадиган одатий чўл Қозоғистоннинг жанубида Балхаш кўлининг ғарбий томонида жойлашган. Бу худуддаги ўсимликларнинг ривошланиши қисқа муддат давом этади. Ёнғингарчилик март-апрелда бўлади. Геофит ўсимликлар бошқаларидан кўп. *Ranunculus*, *Bunias*, *Haplophyllum*, *Scorzonera*, *Erianthiz*, *Tulipa*, *Gagea*, *Geranium* туркумларининг турлари кўп ўсади. Мартнинг бошларида биринчи ёғингарчиликдан кейин *Carex pachystylis* ва *Poa bulbosa* тупроқ юзасининг 80% қисмини қоплайди. Қайд этиб ўтилган ўсимликларда вегетатив кўпайиш кучли номоён бўлади. Яхшигина гуллагани билан ўсимликларнинг кўпчилиги баъзангина унадиган уруғ ҳосил қила олади холос.

Эфемерли чаласаҳролар учун бир йиллик эфемерлар (геофитлар) характерли. Бу гурух ўсимликлар 40-50 турлардан иборат бўлиб, ҳаётини даври 30-45 кун давом этади. Мирзачўлда кўп учрайдиган ўсимликлар Европанинг марказида ҳам учрайди. *Holosteum umbellatum*, *Erodium cicutarium*, *Erophila verna*. Бошқа ўсимликлар орасида бир йиллик ғалладошлардан *Bromus*, *Phleum*, *Agropyron*, *Papaver*, *Delphinium*, *Alyssum*, *Arenaria*, *Capsella* ҳам бор. Ёнғингарчилик ва хароратни ўзгариши билан бу ўсимликларнинг ўсишида фарқ рўй беради. Баҳорда ўтлоқ каби кўриниш ҳосил бўлса, июнда улар йўқолиб сахро кўринишини олади.

Ўрта Осиёнинг шўрхок сахролари. Ўрта Осиёнинг сахро ва чаласахроларининг орасида шўрхок сахро майдонлари кўп учрайди, улар орасида тақир-соз тупроқли ёмғир сувини тутадиган текисликлар кўп. Бундай жойларнинг характерли экологик омили бўлиб тузлар концентрациясининг кўплиги хисобланади. Бундай шароитда ўсимликларнинг турлари ҳам кўп эмас. Шўрадошлар (*Chenopodiaceae*) оиласининг суккулентлари кўп. Уларнинг айримлари Ер шари бўйлаб тарқалган. Шундайлари бўлиб *Salicornia herbacea*, *Suaeda*, *Salsola* хисобланади. Бу оила ўсимликларининг орасида дараҳтлардан *Haloxyロン aphylla*, *Kalidium*, *Seidlitzia*, *Halostachys* туркумининг турлари тарқалган. Шу билан бирга *Plumbaginaceae*, *Caryophyllaceae*, *Boraginaceae*, *Tamaricaceae* оилаларининг ўсимликлари ҳам учрайди. Такирлардаги альгофлоранинг турлари ҳам кўп. 1 га майдондаги уларнинг массаси 500-600 кг гача етади. Намлиги кам жойларда лишайникларнинг айрим турлари ҳам учрайди.

Ўрта Осиёнинг қумли сахролари. Ўрта Осиёдаги маълум машҳур сахро бу Қорақум ва Қизилқум. Қумлар сувни кўп тўплаганлиги туфайли, бу сахроларда агар ўсимликлар қоплами бузилмаса буталарнинг арқонсимон ўсимталари учрайди. Дараҳтсимон ўсимликларнинг кўпчилиги (бу ерларда 50 турга яқин учрайди) Ўрта Осиёнинг қумли сахроларига хос қўринишни ҳосил қиласди. Кўп йиллик бу ўсимликлар ўзига сувни тупроқнинг намли қатламларидан 1,5 метр чукурликларидан олади. Улар бундай шароитларда ўсиши учун сув буғланишини чеклаш билан, барг юзасини кичрайтириб мослашади. Масалан *Calligonum* туркумининг 30 га яқин турлари баргиз, уларнинг калта ассимиляцияловчи новдалари ёзда тушиб кетади. Бундай хусусият сахронинг бошқа ўсимлиги *Haloxyロン persicum* туркумларига ҳам хос. Унинг бўйи бу ерларда 4 метрга етади. Баргининг юзаси анча редуциялаган бутасимон қўринишли бўйи 5 метргача етадигин *Salsola* ва *Astragalus* туркумининг турларида ҳам шундай холат мавжуд. Фақат шу сахроларда учрайдиган бута *Smirnovia turkestanica* (дуккақдошлардан) ёзда

ўзининг майда баргларини тўкиб юборади. *Acanthophyllum* ўсимлигига (чиннингулдошлардан) барглар майда тиканларга айланган.

Қорақум ва Қизилқұмда күплаб бута ўсимликларнинг турларидан ташқари яна 100 га яқин ўт ўсимликлар, асосан баҳорғи эфемерлар айрим жойларда ер юзасининг 50% га яқин қатламини эгаллайди. Бу худудлардаги ўсимликларнинг мавжудлиги баҳор фаслида тупроқ юзасини намлиги билан изохланади. Эфемерлар билан бир қаторда күп йиллик ғалла ўсимликлар учрайди. Улардан қумни қўчишига яхши мослашганларидан *Aristida* туркумининг турлари күп тарқалған. *Aristida rarelina* қум унинг баргларини учигача босгандан хам ўсиб пастки қисмида янги илдизларни ҳосил қиласи.

ЧҮЛ МИНТАҚАСИ

Мұтадил иқлимли миңтақада чүл катта майдонларни ташкил қиласы.
Шимолий яримшарнинг материкларида унинг күп жойлашған жойи
жанубдан шимолға томон 35 ва 55° шимолий кенгликларни әгаллады.

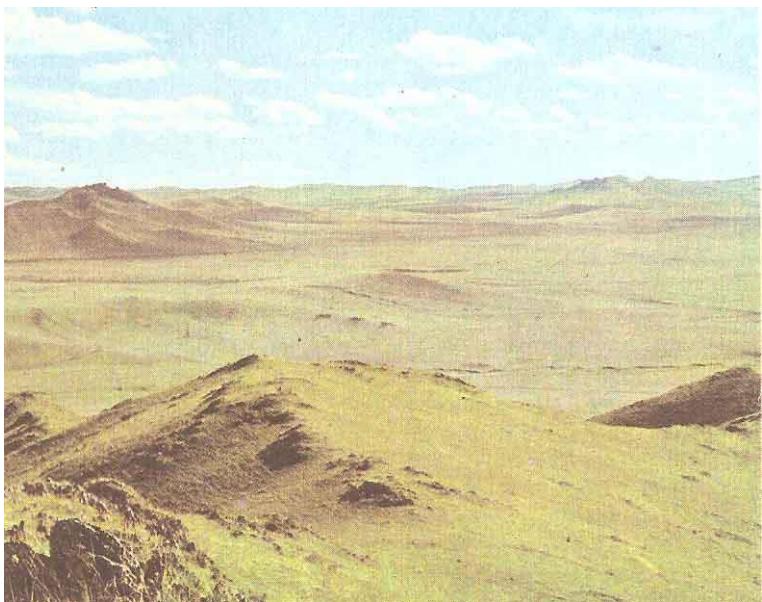
Чўлларнинг энг каттаси – евросибир чўл минтақаси, у шарқий европадан (Дунай ирмоклари) то шарқий Осиёгача (Амур вилояти) боради.

Тупроқ-иқлимий хусусиятларининг турличалигига кўра евросибир минтақани шарқий европа, ғарбий сибир ва марказий Осиё чўлларига бўлинади.

Марказий

Американинг ўрта қисмидаги чўл *прерия* деб аталади.

Жанубий яримшарда чүллар нисбатан кам. Бу худудда мўътадил иқлимли чўллар оз. Табиий ўсимлик қоплами ғалладошлардан иборат қоплам асосан

Марказий Осиё чўл ландшафти

Аргентинада мавжуд. Уларни *Пампа* деб атайдилар.

Иқлими ва тупроқлари. Қиши совук иқлимли чўллар арид минтақасида жойлашган. Чўлларда сахро ва чаласахролардаги каби буғланишнинг миқдори ёғиндан кўп.

Чўллар учун ёзниг иссиқ бўлиши, қишининг совуқлиги хос. Қишиги ва ёзги хароратдаги фарқларнинг катталиги чўл ўсимликларининг экологияяси учун катта таъсир кўрсатади. Ўртача йиллик ёғин 300-450 мм. Чўл учун қишдаги қорнинг қалинлиги муҳим бўлиб, шимолда у 20-40 см га етиб айрим чўл минтақаларида 80-140 кун мобайнида туради. Бахорда эриб ўсимликларни ривожи учун асосий намлик манбаи бўлиб ҳисобланади. Қишикорсиз келганда ўсимликларнинг ривожи паст бўлади.

Чўллар одатда текисликлардалиги туфайли бу худудларда бўронлар кўп бўлади. Ёзда у бир неча кунлар давом этади. Унинг иссиқ қуруқ хавоси тупроқдаги охирги намгacha олиб кетади.

Чўллардаги тупроқ ҳосил қилувчиси асосан соз тупроқ. У фақат юпқа бўлмай кўп метрли қопламли хам бўлади.

Иқлим ва ўсимликлар қопламининг таъсирида соз тупроқдан чўллардаги асосий тупроқ типлари қоратупроқлар ва каштан тупроқлар юзага келган. Қоратупроқларни ҳосил бўлиши учун ўт ўсимликлар қопламли ярим арид иқлим зарур. Қоратупроқларда икки қават: юқориги (А горизонт) чириндини миқдори 4-10 % га етадиган ва чириндисиз пастки С горизонтдан иборат. Қоратупроқлар донадорли, озиқ моддаларга бойлиги туфайли микроорганизмларнинг турлари кўп бўлади. Бу жойларда ўсадиган бошоқдошларнинг яхши ривожланган илдизлари қуриганидан кейин чириндига айланади.

Жанубга томон арид иқлим таъсирида қора тупроқлар каштан рангли билан алмашади. Тўқ-каштан тупроқларнинг юзасидаги чиринди 3-6 %дан иборат. Чириндиси йўқ карбонат қават 50-70 см дан бошланади. Каштан тупроқлар қўнғир тупроқлар билан алмашади.

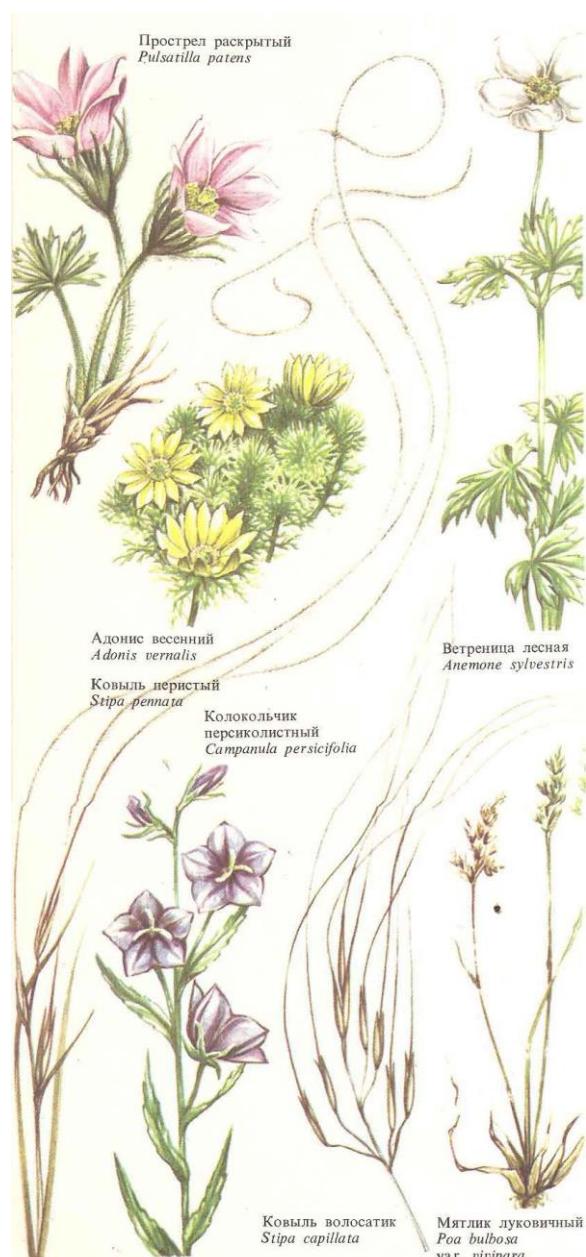
Чүл минтақасида қоратупроқлар ва каштан рангиллар билан бир қаторда, айниңса буғланиш жадал содир бўладиган жойларда тупроқда тузлар уни шўрланишига сабаб бўлади.

Шарқий Европа чўллари

Шарқий Европада шимолдан жанубга йўналган сари ўсимлик минтақалари мумтоз тарзда алмашинуви рўй беради. Киев-Самара-Қозон-Уфа линияси бўйлаб аралаш ўрмонлар минтақаси жойлашади. Жанубдан бу линия Кишинев-Харьков-Саратов-Қуйбишев-Оренбург линиясига ўрмончўл минтақа ёндошади. Уни
Кораденгизнинг шимолий кирғоқларигача борадиган ҳақиқий чўл алмаштиради. Ва ниҳоят жануби-шарқда Волгоград атрофидан Каспий денгизигача сахролашган чўллар жойлашади.

Ўрмончўл минтақада гидролитик жиҳатидан қулай жойларда очиқ майдонларда якка, табиий шароитларда эгилган танали дараҳтлар ўсади. Бу минтақада эман (*Quericus robus*) асосийси бўлиб, қайроғоч (*Ulmus ruberosa*), жўка (*Tilia cordata*), мум (*Fraxinus excelsior*), заранг (*Acer platanoides*, *A.tatarica*), тоғтерак (*Populus tremula*), четан (*Sorbus aucuparia*), олма (*Malus silvestris*) ҳам кўп ўсади.

Буталардан корулус (*Corylus avellana*), нормушк (*Euonymus verricosa*)

Шарқий Европа ўтлоқ ўсимликлари

ва олича (*Prunus spinosa*) кенг тарқалган. Буталардан пастки, ерусти қаватида меркурия (*Mercurialis perennis*), галиум (*Galium odoratum*), пулмонария (*Pulmonaria obscura*), оробус (*Orobus vernus*), асариум (*Asarum europaeum*), гунафша (*Viola mirabilis*), галебдорон (*Galeobdoron luteum*), бетага (*Festuca gigantea*) ва бошқалар ўсади.

Бу ўсимликлар чиринди қатлами қалин қоратупроқларда тарқалган. Бир неча кўриқхоналар ташкил этилган жойларда улар яхши ўсмоқда. Бошқа жойлар ҳайдалиб экин майдонларига айлантирилган. Юқорида қайд этилган ўсимликларни йўл бўйларида, ҳайдалмай қолган жойларда кўриш мумкин.

Ҳақиқий ковули чўл оддий ва жанубий қоратупроқларда мавужд. Чириндига бой қатламни юпқалашуви билан унда ўсаётган ўсимликларнинг турлари, қоплами ҳам камаяди. Шарқий Европа чўллари Украинанинг жанубидаги чўлда Аскания-Нова қўриқхонаси Днепр дарёсининг қуи оқимидаги Каховск сув омбори яқинида жойлашган. Бу чўл ўсимликларининг қопламини рус олим академик Л. С. Берг тавсифи бўйича келтирамиз.

“Март ойининг ўрталарига келиб Аскания-Новада ҳаёт жонлана бошлайди. Чўлнинг чимли тупроқларида баҳорнинг биринчи элчиси катта оқ гулли дроба (*Draba verna*) пайдо бўлади. У билан бир вақтда пиёзлардан иккитаси сариқ гулли гагеа (*Gagea pusilla* ва *G. bulbifera*) кўринади. Бу баҳорги эфемер ўсимликлар чим ораликларидан кўзга ташланади. Апрелнинг ўрталарига келиб қўрғирбош (*Poa bulbosa* var. *vivipara*) кўкара бошлайди. Бу ўсимлик чорва моллари кўп боқилиб топталган жойларда оммавий тарзда ўсади. Бу даврда *Carex stenophylla* ҳам гулга киради. 20 апрелга келиб қизил лолалар *Tulipa Schrenkii* кўпаяди. Баъзан унинг гули сариқ, қисман-пушти сариқ гулли лола (*Tulipa biebersteinia*) учрайди. Айрим ҳудудда бу лола лолазорларни ҳосил қиласи. Чўл баҳорда ирис (*Iris pulima*) нинг турли рангдаги гуллари билан безанади. Улардан кейин чўл валерианаси (*Valeriana tuberosa*), айиқтовон (*Ranunculus oxyspermus*), қирмизигулли гиацинт (*Bellevalia sarmatica*) ва бошқалар гулга киради. Чўлнинг бошоқдошлари

кейинроқ майда гуллайди. Улардан кейин келария (*Koelaria gracilis*), кумэрка (*Agropyron cristatum*) гуллаб, бошоқ тортишга киришади. Бу даврга келиб чўл яшнайди. Ҳудуди беадад ковулларнинг “пат”ларидан ташкил топган бу қўриқ худди жуда катта сув кенгликлари дай шамолда мавжланади. Июн ойининг ўрталарига келиб ковулларнинг узун сочсимон ўсимталари тўкила бошлайди. Чўл аста сарғиш тусга кираборади. Ёзниг ўрталарида тупроқда намлик бўлса стипа (*Stipa capillata*) мавжланади. Июлнинг охирига келиб чўл гуллаётган стипа билан қопланади. Бу ковул одатда катта одамнинг тиззасигачаликда ундан баландроқ бўлиб унинг супургисимон қисмлари тик холга келганда одам бўйи (170-180 см) баландлигача боради. Кузга келиб уни пояси сарғаяди, уруғли новдалари тўкилади, бир қисми спирал холда ўралади. Кузда чўл юзаси стипа тик йўналган поясидан иборат қисмли бўлиб қолади. Унинг пояларини орасида қор бир мунча текис юзани ҳосил қиласи”.

Марказий Осиё чўллари

Марказий Осиё чўллари катта худудлilarдан ҳисобланиб Мўғилистоннинг шимоли ва марказини эгаллайди.

Чўлларда ёз қуруқ ва иссик, қиши совуқ келади. Бу худудларда ўсимликларнинг ривожи тупроқда намлик кўп бўладиган баҳорга тўғри келади. Марказий Осиёда иқлимини кескин континенталлиги туфайли ўсимликлардаги тиним даври анча узоқ сентябрдан то май ойларигача давом этади. Қишки қор қоплами деярли бўлмайди, ёмғир июнь ойларидагина ёғади. Шу боисдан бу худудда бошқа чўл минтақасига хос бўлган бир йиллик ўтлар йўқ ҳисоби. Йилнинг энг иссик даври ёғингарчилик бўладиган даврга тўғри келади, ўсимликлар ёзда ривожланади.

Мўғилистоннинг тоғ ўрмон чўлинини шимолий ёнбағирликларида унча катта бўлмаган ўрмонлар бўлиб уларда *Pinus sylvestris*, *Larix sibirica*, *Betula platyphylla*, *Papilus tremula* ўсади. Бутазорларда *Spiraea* туркумининг турлари кўп учрайди. Қарағайли ўрмонларга *Rhododendron dahuricum* чирой бағишлиайди. Ўт ўсимликлардан *Pyrola incarnate* ўзининг катта гули билан

эътиборга лойик. Анча сернам оққайинли ўрмонларда июнь ойининг бошларида тилларанг гулли *Trollius asiatica* ва оқ гулли *Anemone narcissiflora* кўп тарқалган. Июнь ойининг оҳирига келиб *Paeonia anomalia* қизил катта гулларини намойиш қиласди.

Сув режими қулай бўлган жойлардда ўсимликларнинг қоплами рангбаранг. *Dasiphora parviflora*, *Rosa acicularis*, *Cotoncaster* буталари хам учрайди. Эрта баҳорда (май ойининг ўрталари) ўсимликлар қопламишинг ривожланишини *Pulsatilla flavescens* сариқ-яшил тусли шаполоқдай гуллари билан бошлаб беради. Майнинг оҳиридан бошлаб тоғ ёнбағирликлари *Iris ruthenica* турининг кўк гуллари билан безанади. Июнь ойининг ўрталарига келиб баланд бўйли *Adenophora stenanthina*, *Delphinium cheilanthum*, *Geranium ruyschiana*, *Thalictrum minus*, *Polemonium coeruleum*, *Sanguisorba officinalis* барқ уриб ривожланади.

Бошоқдошларнинг хиссаси бу ўсимликларнинг қопламида 25 % дан ошади. Бу чўллардаги махсулдорлик 1 га майдонда 1000-2500 кг, қуруқ массани ташкил қиласди. Бу кўрсаткич бошоқли чўллардагидан (500-100 кг/га) кўп. Ўтлоқли чўлларда дараҳтлар йўқ.

Шағалли чўллардаги ўсимликларнинг қоплами чиройли эмас. Ёзниг ўрталарида унинг кўринишини кулранг-оқ гулли илдизмевали лабгулдошлар оиласидан *Phlomis ruberosa* ташкил қиласди. Чўлларда *Lilium tenuifolium* анча чиройли

Қарагайли ва оққайинли ўрмонлар ўсимликлари

гуллайди. Ўтлоқли чўллар заҳарли, аччиқ, тиканли, безларга бой ва туклар билан қопланган ўсимликлар қўп тарқалганлиги билан характерли.

Чорва моллари кам топтаган жойларга *Stellaria chamaejasme* (*Thymelacaceae* оиласидан) учрайди. Чорва моллар кўп боқиладиган жойларда аччиқ тамли *Artemisia frigida*, *Leontopodium campestre*, *Oxytropis glandulosa*, *Gentiana decumbens*, *Delphinium grandiflorum* доминантлик килади.

Марказий Осиёда истисносиз каштан рангли тупроқларда бошоқли чўллар кенг тарқалган. Агар жанубдаги очиқ рангли каштан тупроқлардаги бошоқли чўллар ўтлатиб боқиладиган чорва моллари учун қулай бўлгани холда шимолдаги тўқ-каштан тупроқли бошоқли чўллардан хайдаб дехқончилик қилиш учун қулай эмас. Ўсимликларнинг бундай уюушмаларида бошоқдошлар устунлик қилганидан улар кулранг-яшил тусга эга. Шуниси характерлиги катта майдонларда бошоқдошларнинг қайси бир тури: *Stipa krylovii*, *Koeleria gracieais*, *Agropyron pectinatum*, *Anemolepidium pseudoagropyron*, *Pao botryoides* ёки *Carex duriuscula* турларидан бари ўсади.

Бу чўлларда қорнинг қалинлиги катта эмас ёки бутунлай йўқ; шу боисдан қаттиқ совуқлар эрта ташади, ўсимликлар вегетациясининг охирида худди “янги музлатилгандай” бўлганидан қишида хам чорва молларини боқиши мумкин. Май ойининг ўрталарига бориб айрим ўт ўсимликлар гуллай бошлайди. Улар орасида сапсар гулли *Pulsatilla tuzaninovii*, кўкгулли *Iris tigrida*, сариқ гулли *Potentella acaulis*, сутсимон оқ гулли *Androsace incana*, мовий гулли *Amblynotus obotus* бошқаларидан кўп учрайди.

Ёзниг бошларида чўл тилларанг-сарғиш тўпгулли *Thermopsis lanceolate* ва ялтироқ катта гулли *Cymbalaria dahurica* қўп ўсганидан чўл шундай рангга киради. Ёзниг ўрталарида чўлнинг ташқи қўринишини сариқ гулли *Galium verum*, кўк-*Veronica incana*, оқ гулли чинни гул ва эделвейслар белгилайди. Кузга яқин *Artemisia* туркумининг ўсимликлари чўлга кулранг-яшил ранг беради.

Марказий Осиёнинг тупроғи унумсиз ўрмон чўлларини шағалли жанубий ёнбағирликларида ўт ўсимликлар ва чалабуталар ўсади. Бошоқдошлар кам. Бу чўллар Марказий Осиёнинг шимолий қисмини гўзал кўринадиган ўсимликлар жамоасига эга. Бахордан то ёзниг ўртасигача у ёки бу тур ўсимликлар гуллаб рангбарангликни ҳосил қиласди. Бундай алмашинувлар хатто хар хафтада хам амалга ошаверади. Шунга қарамай шағалли чўллар ўсимликларининг махсулдорлиги кам: бир йилда 1 га майдондаги ўсимликларнинг қуритилгани 100-700 кг атрофида бўлади холос.

Баҳорда шағалли чўлнинг флорасини таркиби хилма-хил. Оч-сариқ гулловчи *Oxytropis caespitosa* бошқаларидан сони жиҳатидан кўп учрайди. Июн ойининг бошларида *Pedicularis rubens* ва *P. flava* ўсимликларининг қизил гуллари кўзга ташланади. Июн охирларида *Rhaponticum iniflorum*, *Centaurea monanthos* ўсимликларининг катта қизил саватдай гуллари кўпаяди. Қоялар *Haplophyllum dahuricum* ўсимлигининг сариқ гуллари билан безанади. Кузнинг охирларида шағалли чўл *Filifolium sibiricum*, *Orostachys sinosa* ўсимликларининг сариқ тиканли гуллари билан яшнайди. Ҳаммадан кейин *Goniolimon speciosum* сариқ рангли гул ҳосил қиласди.

Шимолий Америка прериялари

Шимолий Америка прерий номи билан машҳур чўл вилоятларида ҳарорат шимолдан жанубга томон пасайиб боради, ёғингарчилик миқдори шарқдан ғарбга қараб камаяди. Мана шу омиллар билан прерийларнинг кўп типларини мавжудлиги белгиланади.

Шимолий Американинг прерийларида кеч гуллайдиган тропик ва субтропик бошоқдошлар масалан, чаир (*Andropogon*) ва тариқ (*Panicum*) туркумларининг турлари ўсади.

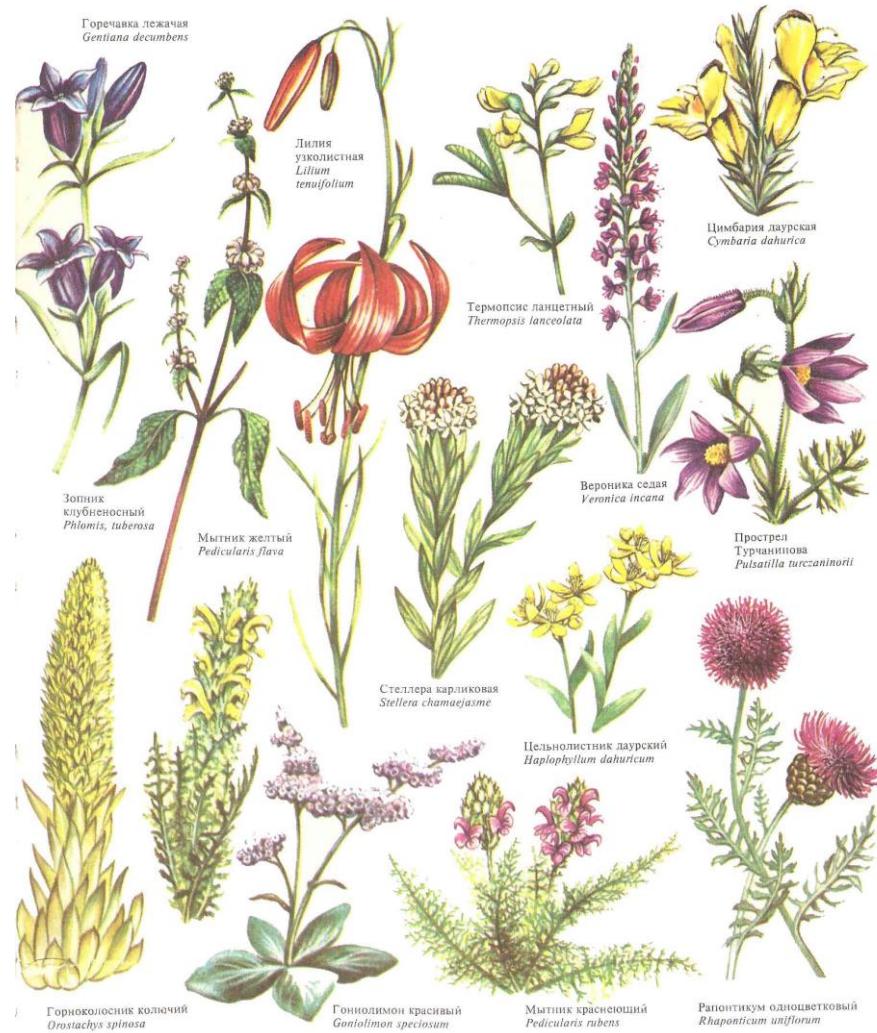
Прерияларнинг ўсимликлар қопламида қалин чим ҳосил қиласдиган бошоқдошлар устунлик қиласди; шарқда ёмғир кўп ёғадиган жойда улар баланд бўйли, ғарбда эса паканалигича қолади.

Ўсимликлари баланд бўйли прерийларда, уларни ҳақиқий прерия дейишиб йилига ўртача 600-1000 мм ёғин ёғади. Бу прерияларда тупроқ барча чукурлиги бўйича то еости сувларигача намликка эга. Бундай шароитда бошоқдошларга мансуб ўсимликларнинг тупроқлари жуда унумдор бўлганлигидан улар аллақачонларидан бери ҳайдаб ишлов берилади.

Баланд бўйли ўсимликли прериялар тупроғининг намланганлиги ва жойнинг рельфига кўра уч типга бўлинади. Ясситоғли прерийларда чайир (*Andropogon scoparius*) барглари 30-40 см узунликка, тўпгулининг бўйи 50-100 см га етади. У бошқа бошоқдошлар: *Stipa spartea*, *Sporobolus heterolepis*, *Bontelona curtipendula*, *Agropyron smithii* ва *Koeleria cristata* билан бирга ўсади.

Пасттекислики прериялар сув билан яна яхши таъминланганлиги туфайли

бошоқдошларнинг
бўйи яна ҳам
баланд. Чайир
(*Agropyron gerardi*)
баргларини
узунлиги 0,5 дан 1
метрларгacha
узунликда,
тўпгулининг
баландлиги 1,5-2 м
гача кўтарилади. Бу
типадаги прерийда
Sorghostrum nutans,
Panicum virgatum ва
Elymus Canadensis
ҳам ўсади. Сернам
куйиликларда

Марказий Осиёning ўтлоқ, шагалли чўллар ўсимликлари

барглари яна ҳам узун 2 метрларга, тўпгулининг баландлиги 3 метрга етадиган бошоқдошлар бор: улар қаторида шўрхок тупроқларни хушлайдиган *Spartina pectinata* мансуб.

Бу минтақанинг иқлими арид. Бизон ўт (*Buchladactyloides*) деб аталадиган эгилиб ўсадиган паст бўйли бошоқдош ва *Bontelona gracilis* ўсимликлар қопламини ташкил этишда асосийсини ташкил қилади. Бу прериянинг ўсимлик турларини хилма-хиллиги унчалик кўп эмас. Чорва молларини кўп боқилиши натижасида бу жойларда опунция (кактус) кўп тарқалган ва ўтлоқни аҳамияти пасайган.

Жанубий Америка пампаси

Чўлларнинг катта тўртинчиси Жанубий Американинг пампаси Аргентинанинг шарқий қисмини 0,5 млн км² майдонини эгаллади. Бу ҳудудга шимол ва ғарбдан саванналар, шарқда дараҳтли чалачўл ўрайди. Шимолий яримшардаги прерия ва чўллардан фарқланиб пампада қиши совуқ эмас. Факат қиши ойларининг айrim вақтлари совуқ бўлади холос. Шу туфайли йиллик ёғин миқдори 500-1000 мм миқдорида бўлади. Ҳақиқий прериялар каби пампада ҳам дараҳтлар йўқ. Дараҳтлар ўсишида курғоқчиликни такрорланиб туриши улар учун қулай эмас. Бундан ташқари тифиз соз тупроқ ҳам дараҳтларни ўсиб ривожланиш имкониятини чеклайди. Дараҳтлар пампада дарё атрофларида, ёнбағирликларнинг пастида бор.

Шимолий Америка прерияларининг дараҳтлари

Текисликлардаги пампада кичкина кўллар суви оқиб чиқмайдиган баъзан ёзда қуриб қоладиган кўлчалар ҳам бор. Улар бироз шўрлигидан сода тўпланиши ҳам рўй беради.

Ҳозирги кундаги пампа қишлоқ хўжалиги, дехқончилиги ривожланган аҳоли тифиз жойлашган ҳудуд. Шу боисдан табиий ўсимликлар қоплами баъзи жойлардагина сақланиб қолган холос. Шарқий Европанинг Шимолий Америка чўлларидағи каби кўриқхоналар бу ерларда йўқ.

Жанубий яримшарнинг баҳорги ойлари сентябр-октябр ойларида пампанинг ўсимликлар қопламини ривожланиши бошоқлилар, бир йиллик ва кўп йиллик ўтлар ҳамда еости қисми туфайли қишининг ноқулай омилларидан эсон-омон чиққанларида янги барглар пайдо бўлади. Уларнинг қаторида асосан лилиялар ва ирисларнинг вакиллари кўп бўлади. Ноябр-декабр ойларида ўсимликлар қопламининг ташқи қўриниши максимал даражага етади. Уларнинг таркибини асосан ковуллар ташкил қиласди. Ёзнинг саратонида (январ-феврал ойлари) маълум даражада тиним рўй беради, барглар сарғая бошлайди. Мартга келиб эса ўсимликлар қопламига яна “жон киради”. Кеч гуллайдиган ўсимликлар ривожлана бошлайди, шу билан қишки даврга аста ўтиш бошланади.

Жанубий пампа учун аввало бутали ёки қалин чим ҳосил қиласди (туссок типидаги ўтлар) бошоқлилар хос. Бундай ўсимликлар жанубий яримшарнинг қиши қаттиқ совуқ бўлмайдиган жойларида кенг тарқалган. Ҳозир пампанинг жанубини кўп жойлари ҳайдаб экин майдонларига айлантирилган, бу ерларда донли экинлар ва чорва ҳайвонлари емайдиган ўтлар кўп ўсади.

ҚИШКИ ЁМФИРЛИ ВИЛОЯТЛАРНИНГ СКЛЕРОФИЛЛАР ЖАМОАСИ

Европанинг жанубига борилса Альпнинг жанубида ўсимликлар қопламидаги ўзгаришлар яққол кўзга ташланади. Швейцариялик ботаник уни қўйидагича ифодалаган: “Тоғ ораликларидан чиқища ҳудди сеҳрли

таёқчанинг таъсирида содир бўлганидай олдимизда жануб табиатининг бойлиги намоён бўлади: бу айниқса Варцо яқинидаги Изелле дарасида яққол кўзга ташланади. У ердаги сон-саноқсиз қоялар ва кескин даралар яккам-дукка аҳоли тураг жойлари ва каштанзорларнинг кўплиги билан алмашади”.

Адабиёт маълумотларидан маълумки, Ўртаер денгизи атрофларининг ўсимликлар қоплами турларининг кўплигига қарамай инсон таъсирида шаклланган. Бошқа бирор ҳудуд антрогон таъсирга бунчалик учрамаган. Ўртаер денгизи атроф ҳудудининг табиати кишиларнинг хўжаликдаги фаолияти натижасида қанчалик даражада ўзгаришига яққол мисол бўлаолади. Унумдор тупроқлар аллақачон ҳайдалган. Ҳайдалмай қўриқ қолган ҳудудларда дaraohтларни кесилиши чорва молларини (асосан эчки) боқилиши ҳамда ёғинларнинг таъсирида кучли ўзгаришларга учраган. Ёғочга бўлган талабни кўплигидан дaraohтларнинг илдизларигача қўпорилган. Чорва молларини боқилиши туфайли қайта тикланишини имконияти бўлмаган. Буни давомчиси сифатида тупроқ эрозияси қачонлардир унумдор бўлган тупроқларни тошли ҳақиқий чўлга айлантирган. Бу ҳудудда ҳозир табиий тарзда шаклланган ўрмонлар қолмаган.

Ўртаер денгизидаги бундай типдаги ландшафтлар курраи заминимизнинг бошқа ерлари Австралия, Чили, Калифорния (АҚШ) ва Кап вилоятида ҳам бор.

Склерофилли ўсимликлар жамоаларига хос бўлган заминимизнинг барча жойларида дaraohтсимон ўсимликлар одатда паст бўйли дaraohтлар буталардан иборат. Буталар кўпинча денгизлардан узоқда кўп тарқалган. Одатда ўртacha катталикдаги, терисимон баргли бу доимояшил ўсимликлар курғоқчиликни осонроқ, енгил тарзда ўтказишга мосланишлари натижада қаттиқ барглилиқ, бошқача ботаник атама билан айтилганда *склерофилия* юзага келган. У намлики ортиқча буғланишидан химоялайди; бу мақсадда кўплаб ўсимликларда барг япроғини туклар билан қопланиши, кичиклашиб кетиши, япроқни нинага айланиши, арқонсимон новдаларни ҳосил бўлиши ҳамда эфир мойларини ажralиши рўй берган. Қаттиқ баргли дaraohт ва

буталар ёзда тиним даврини ўтайди, бироқ бунинг учун улар махсус мосламаларни ҳосил қилмайди. Бундай ҳудудларда еости туганаклари, пиёзбош, илдизпоялар, ёзниң қурғоқчилигига ҳәтий даврини тугатадиганлар ҳамда бир йиллик кўплаб ўсимликлар кенг тарқалган.

Склерофилли жамоаларнинг тарқалиши. Бундай жамоалар ёзи иссиқ, қиши қаттиқ совуқ бўлмаган ҳудудларда тарқалган. Эталон сифатида Ўртаер денгизи атрофларининг ҳудудларини олинади. Ўртаер денгизи атрофларида ёғингарчиликнинг микдори ғарбдан шарққа томон камайиб бориши билан склерофилл ўсимликларнинг жамоалари турли жойларда ҳар хил фитоценозлар билан туташади. Ғарбда (Атлантик оролларда) лаврли ўрмонлар, шарқда (Кичик Осиёда) қуруқ иқлимли чўллардаги Анаталий Ясситоғлиги билан туташади.

Ўртаер денгизининг жанубий ҳудудларида ёғингарчилик камлиги туфайли шимолда (Европада) ўсимликлар жамоаси ёзги яшилбаргли ўрмонлар, жанубда (Африкада) эса сахролар билан туташади.

Кап вилоятида склерофилл жамоали ўсимликларнинг қоплами жануби-ғарбнинг қуи қисми, шимолда улар Карпу сахросигача ўтади. Шарқда эса мўътадил илиқ нам доимояшил ўрмонлар билан туташади.

Шимолий Американинг Тинч океани билан туташадиган ҳудудларида у айниқса Калифорния қирғокларида Ванкувер ва Қуи Калифорнияда яққол намоён бўлган. Склерофилларнинг ажралиб қолган тарзда тарқалгани Аризона тоғларида ҳам бор.

Склерофилларнинг Калифорния вилоятидагига мос келадиган ўсимликлар жамоаси 31 ва 37^0 жанубий кенгликтаги Чилида ҳам бор. Уни Жанубий Американинг шарқий қисмидан Анд тоғлари ажратиб туради. Деярли 4300 км га чўзилган Чили минтақасидаги склерофилли ўсимликлар жамоаси шимолда тиканли буталар ва суккулентли сахролар, жанубда эса ўртacha илиқ ўрмонлар билан туташади.

Австралиянинг жануби-шарқий ва жануби-ғарбий ҳудудларида таҳминан шу кенгликларда Кап вилоятидаги каби қаттиқ баргли

ўсимликларнинг жамоалари бор. Улар билан материкнинг ички қурғоқ вилоятларини ўсимликлар қоплами билан кескин чегаралар йўқ.

Иқлими ва тупроқлари. Ўртаер денгизи вилоятининг барча ҳудудларида қишда ёғадиган ёғин миқдори унинг чегарасини рельефи билан яъни, у тоғли ёки текисликли шу билан боғлиқ. Тоғ тизмаларининг яқинларида ёғингарчилик кўп бўлади, кўп холларда тупроқ эрозиясига сабаб бўладиган сел ҳам келади. Шамолдан тоғлар билан химояланган ҳудудларда анча қуруқ бўлиши мумкин. Улардан биттаси Европанинг энг қуруқ жойи Испаниянинг жанубида жойлашган. Қишда ўртача ойлик ҳарорат $6,7^{\circ}\text{C}$, баҳорда $-13,4^{\circ}\text{C}$, ёзда $-22,6^{\circ}\text{C}$ ва кузда $-15,2^{\circ}\text{C}$. Ўртача йиллик ёғин миқдори 1150 дан 451 ммгача, ёзда хечам ёмғир ёғмаслиги ҳам мумкин.

Шундай қилиб, бу ерда йилнинг турли даврларида ўсимликлар иссиқ ва намлик билан бир хил таъминланган эмас. Иқлим ўсимлик қопламиининг ривожланишини белгилайди. Ўсимликлар декабрдан февралгacha гуллайди, гуллашнинг асосий вақти апрелга тўғри келади, май ойида эса кўпчилик ўсимликлар гуллаб бўлган бўлади, ёзги қурғоқчилик даври сентябр ойигача давом этади.

Қишда ёмғир ёғадиган ҳудудларга сариқ тупроқ ва қизил тупроқлар характерли. Бу уларда 10%гача етадиган темир оксиди, гидроксидлари билан боғлиқ. Ҳайдаб ишлов бериладиган ҳудудларда тупроқни юқориги қавати ҳайдалганда қизил ранг яхши билиниб туради.

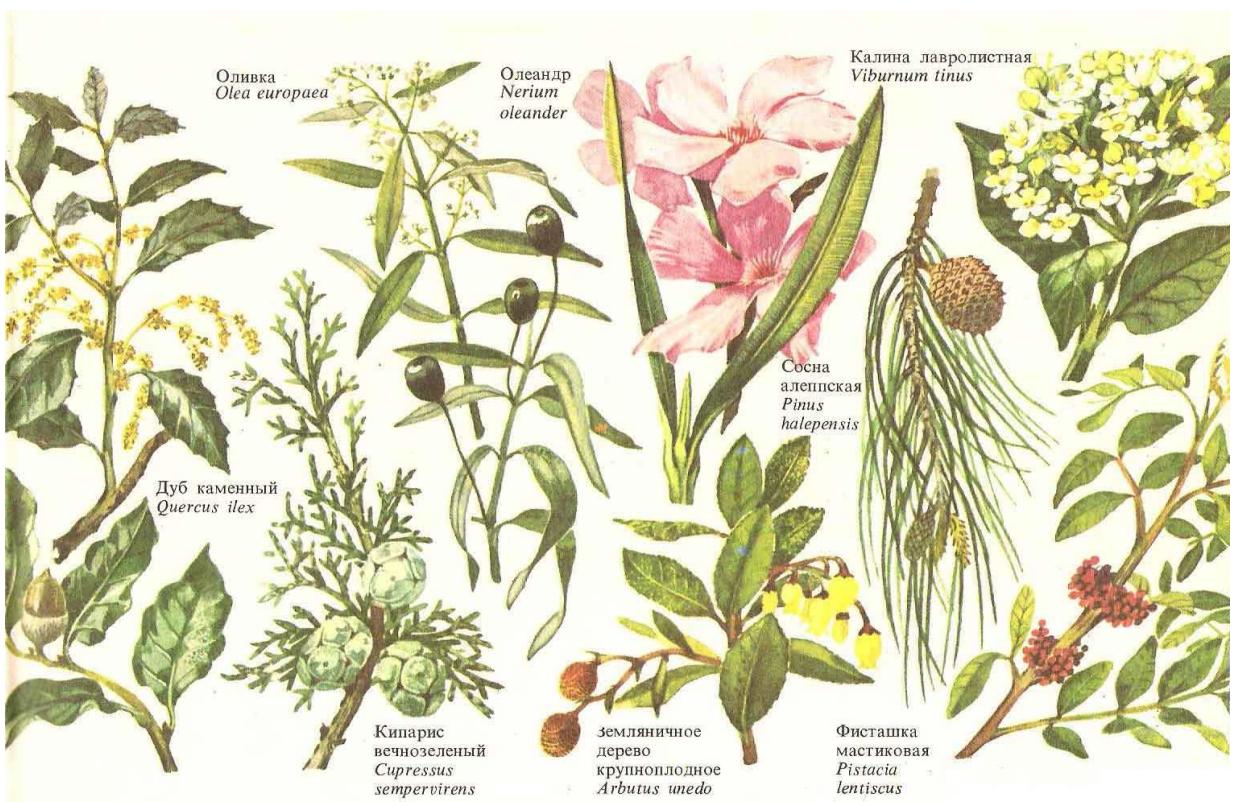
Ўртаер денгизи вилояти ўсимликлари

Ўртаер денгиз флораси 10 000 турдан ортиқ турлардан иборат. Бу Марказий Европа флорасидан деярли беш баробар кўп дегани ва у иқлим, жой рельфи ва тарихи билан боғлиқ. Бу Европанинг арктик учламчи флорасига хос. Цератония (*Ceratonia siliqua*), ток (*Vitis vinifera*), олеандр (*Nerium oleandr*), мирт (*Myrtus communis*), чинор (*Platan orientalis*), майдарахт (*Olea europaea*), иудино дараҳт (*Cercis siliquastrum*), писта (*Pistacia lentiscus*) ва ўзига хос аждар дараҳт (*Dracena draco*) Канар оролларида

тарқалган. Учламчи даврнинг реликтлари ўт ўсимликларнинг орасида ҳам бор. Уларга бошқалари билан бирга папаротникларга қариндош қадимги ўсимлик *Psilotum nudum* Испаниянинг жанубида, *Ramonda* ва *Haberlea* туркумларининг турлари Болқонда ва Испанияда сақланиб қолган. Тропикларга хос геснериядошлар оиласидан кам учрайдиган ўсимликтекинхўр *Cupomorium coccineum* ҳам бор.

Ўртаер денгиз флорасида эндемлар ҳам жуда кўп -38%ни ташкил қилади. Бунчалик кўп бўлиши геология жиҳатидан ривожланиши билан боғлиқ. Ороллар ва ярим оролларда шаклланган турлар қариндошларидан минг йиллар давомида ажралиб ўсган. Крит оролида эндемлар 131 тур, Кипрда -69, Болқонда -300дан ортиқ. Грециядаги Олипмни ўзида 16 тур эндем ўсимлик ўсади. Ўртаер денгиз вилояти ўсимликлар қопламида мураккабгулдошларнинг 3000 дан ортиқ турлари, дуккақдошларнинг 2000 га яқин, бутгулдошларнинг 1400 га яқин турлари юзага келган. Бошоқдошлар, чиннигулдошлар ва лабгулдошларнинг ҳар бирини 1000 дан ортиқ турлари бор.

Ўртаер денгизининг характерли ўсимликлари бўлиб, экиб

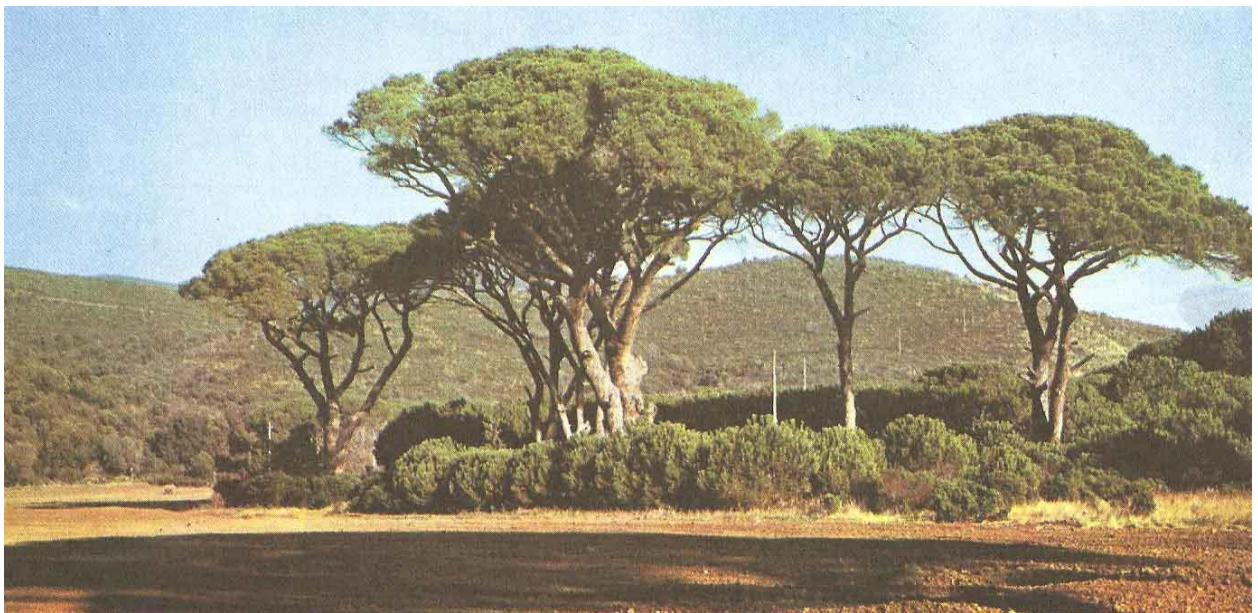
Ўрта ер денгизи атрофининг дараҳтлари

ўстириладиганларни ҳисобга олмаганды улар унчалик кўп эмас. Энг муҳимлари бўлиб зайдун (*Olea europea*), савр (*Cupressis sempervirens*), пиния (*Pinus pinea*), лавр (*Laurus nobilis*), доимояшил дублар (*Quericus* туркумининг турлари), анжир (*Ficus carica*), маймунжондаражат (*Arbutus*), дараҳтсизмон ерика (*Erica arborea*) ҳисобланади. Буларнинг қаторига маданийлаштирилган цитруслар-лимон, апельсин, мандаринлар жуда катта майдонларда ўстирилиб маҳаллий шароитнинг кўркини ташкил қиласди.

Бу худудда майдарахт биринчи ўринда аҳамият тутадиган ўсимлик. Кўриниши хилма-хил шароитларга чидамлиги ҳайратомуз. Майдарахт экиб парваришлаб ўстириладиганлар орасида энг кўп умр қўрадиган умрбокийлардан бири. Масалан, Иерусалим яқинида ўсадигани адабиёт маълумотларига кўра 2000 йилдан бери ҳаёт экан.

Бошқа дараҳтлар орасида ландшафтни белгилашда аҳамиятли Болқонда кенг тарқалгандаридан грек пиҳтаси (*Abies cephalonica*), Қуръони каримда эътироф этилган Фаластинлик анжир (*Ficus sycomorus*) арчанинг турларидан ладан олинадиган (*Juniperus thurifera*) кенг тарқалган. Ҳамма жойда писта (*Pistacia lentiscus*), олеандр (*Nerium oleandr*), нинабарглилар, улардан қорақарағай (*Pinus nigra*), улардан *Pinus lencodermus* ва *P. peuce* фақат Болқонда учрайди холос.

Ўртаер денгиз вилоят ўсимликлари орасида тош дуб (*Quericus ilex*) тури асосийини ташкил қиласдиган бўйи 12 метргача етадиган ўрмонлар; иккинчиси доимояшил дуб (уни пўкак дуб ҳам дейилади-*Quericus suber*) ва бир қатор эндем турлар, дарёларнинг водийларида шарқ чинори (*Platan orientalis*), авраам дараҳти (*Vitex agnus-castus*), юлғун (*Tamarix* турлари); алепп қарағайли (*Pinus halepeensis*) ўрмонлар; пинияли (*Pinus pinea*) ўрмонлар катта майдонларни эгаллайди.

Соябонтанали пинийлар (*Pinus pinea*)

Франция мамлакатининг ҳудудида паст бўйли сийрак тарқалган бутазорлар кенг тарқалган уларни *гарига* деб аташади. Флорага бой гарига барқ уриб ўсмаган буталарга бой, улар орасида қаттиқбаргли бошоқлилар (*Ampelodesmos manritanica*), калтабанд (*Brachypodium ramosum*), қўплаб терофитлар масалан, зубтурум (*Plantago psyllium*), қўплаб ладанник ва орхидеялар кенг тарқалган. Бу флоранинг таркибида хидли лабгулдошлар лаванда (*Lavandula stoechas*) ва розмарин (*Rosmarinus officinalis*) ёввойи лола (*Tulipa sylvestris*), наргис (*Narcissus poeticus*), гулсапсар (*Iris chamaeiris*), календула (*Calendula*) ва седана (*Nigella*) туркумларининг турлари ҳам қўп тарқалган.

Макки, гариги ўсимликлари

Кичик Осиёning қурғоқ тоғли худудларида қиши қаттиқ совуқ бўладиган чорва моллари кўп ўтлатиладиган худудларда сферик шаклдаги буталардан иборат ҳаётий кўриниш фриганалар ҳосил бўлган. Бундай чалабуталар катта тошлар орасида ўсади. Кўп тарқалганларидан акантолимон (*Acantholimonum*) туркумининг турлари ва бошқа тиканли ва ёғочлашган астрагаллар ҳисобланади. Арецасимон качим (*Gypsophylla aretioides*) тифиз,

тошдек қаттиқ қозон (ёстиқ) кўринишини ҳосил қиласди. Бундай фриганалар Ўртаер денгизнинг ғарби, марказида ҳам бор. Қурғоқчиликка чидамли ўсимликларнинг жамолари Канар оролларини булутларга етадиган тоғларида ҳам учрайди.

Калифорниянинг склерофиллар жамоаси

Қиши ёмғирли ўтадиган Калифорнияда ҳам қаттиқ баргли ўсимликлар жамоси шаклланган. Улар океан қирғоғидаги майдонларни эгаллаган. Шимолда қаттиқбаргли дуб дараҳтли ўрмонлар жанубда чапраль деб номланадиган бутазорлар жамоаси тарқалган.

Калифорния флораси мутахассисларнинг фикрларига кўра музлик давридан бери катта ўзгариғшларга учрамаганлиги туфайли у турларга бой. Маймунжондараҳт (*Arbutus*) ва дуб (*Quericus*) туркумларининг турлари бу худудда кўп тарқалган. Дараҳтлар айниқса қарагай ва арчалар қумли ва тоғ қоялари атрофларида кўп учрайди. Нинасимон баргли склерофилл-чамиз (*Adenostoma fasciculatum*) раъндошлар оиласидан характерли ўсимлик ҳисобланади.

Калифорниянинг дуб дараҳтли ўрмонлари Ўртаер денгиздагидан турларга анча бой. Бу ерда доимояшил тўққиз дуб турларидан ташқари яна бу ўсимликнинг тўрт хазонрезгилари тарқалган. Калифорния каштани (*Aesculus californica*), лешина (*Caryhis*), церцис (*Cercis*) ва клен (масалан, *Acer macrophyllum*) ҳам кўп учрайди.

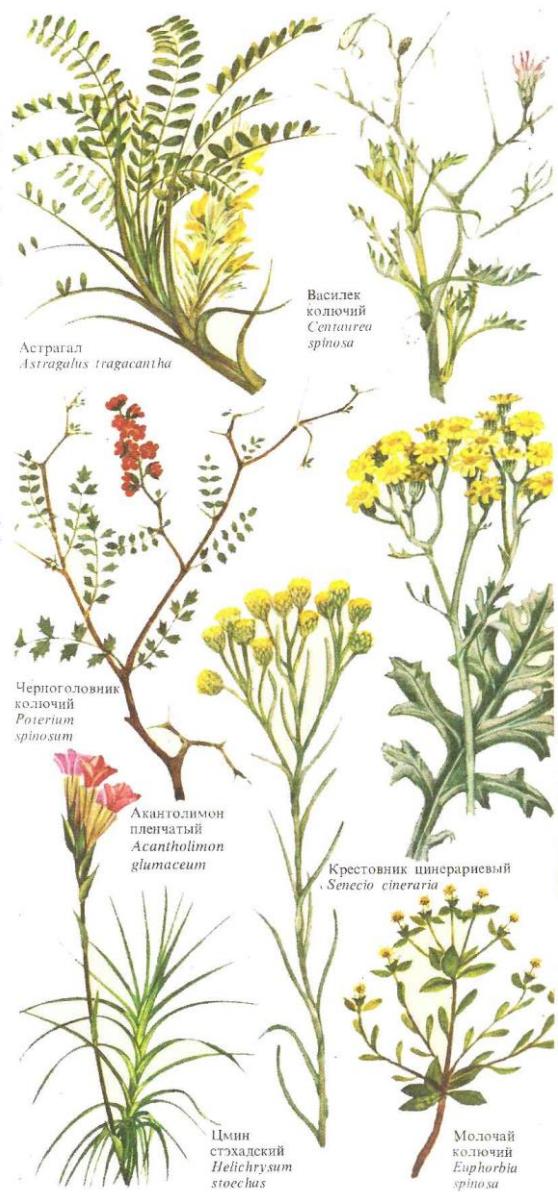
Чили вилоят қаттиқбаргли ўсимликлари

Чилининг қаттиқбаргли склерофилл ўсимликларининг жамоаси шимолий яримшардаги шундай жамоалардан фарқланади. Экинлар ландшафти Ўртаер денгиз атрофи ландшафти билан ўхшаш. Бу ерларда ҳам испан истилочилари келтирган экинлар экилади.

Чили вилоятида ҳозир катта майдонларда ўтлоқлар кўп, уларда сояси сийрак акация (*Acacia caven*) ўсади. Қурғоқ шароитли ўрмонларида литреа (*Lithraea caustica*), сумахдошлар (*Anacandiaeae*) оиласи ўсимликлари; раъндошлардан совундараҳт (*Quillaja saponaria*), Monimiaceae оиласидан уруғлари истеъмол қилинадиган пеммус больдо (*Pentis boldus*), лаврдошлар оиласининг вакиллари *Cryptocarya rubra* ва *Beilschmeidia miersii* кўп учрайди.

Буталарнинг кўпчилиги мураккабгулдошлар, тошёрадошлар, сутламадошлар, бересклетдошлар ҳамда Flacourticeae оиласининг тропиклардаги вакилларига мансуб. Вальпарасмо шаҳрининг яқинида Чилида ягона эндем фил пальмаси (*Jubaea spectabilis*) ўсади. *Erica*, рута ва мирта туркумларининг ўсимликлари бу худудда йўқ. Руя туркумининг ўсимликлари кўп тарқалган.

Чилида склерофилл ўсимликларнинг жамоалари тоғларнинг 1400 м баландликларигача ҳам қўтарилиб боради. Энг юқориларида унинг таркибида жанубий Америка, Альпнинг шағалли жойларида тарқалган турлар бор. Улардан настурция (*Tropaeolum*) ва кальцеолярия (*Calceolaria*) Европада боғ шароити ва хонада ўстиришади. Тоғларда сарвқомат австроцедр (*Astrocedrus chilensis*) бағоят чиройли кўринишни ҳосил қилади.

Ўрта ер денгизи вилояти тиканли ва сертук ўсимликлари

Кап вилоят ўсимликлари

Жанубий Африканинг энг қуи қисмидаги қиши ёмғирли ўтадиган, унча катта бўлмаган худудни эгаллаган Кап вилояти ўзига хослиги билан ажралиб туради. Кап флористик олами флораси жиҳатидан жуда ҳам хилма хил. Маълумотларга кўра учламчи даврдаёқ бу ерда лаврли ўрмонлар бўлган, улар иқлим ўзгариши, курғоқчилик таъсирида йўқолган, ўрнига терисимон, қаттиқ барглилар келган. Уларни орасида жадал ривожланган турлари бор. Масалан, *Erica* туркумининг турлари 600 дан кўпроқ, истоддошлар оиласидан *Muraetia* туркуми-115, раъндошлардан *Cliffortia* туркуми-118 турдан иборат.

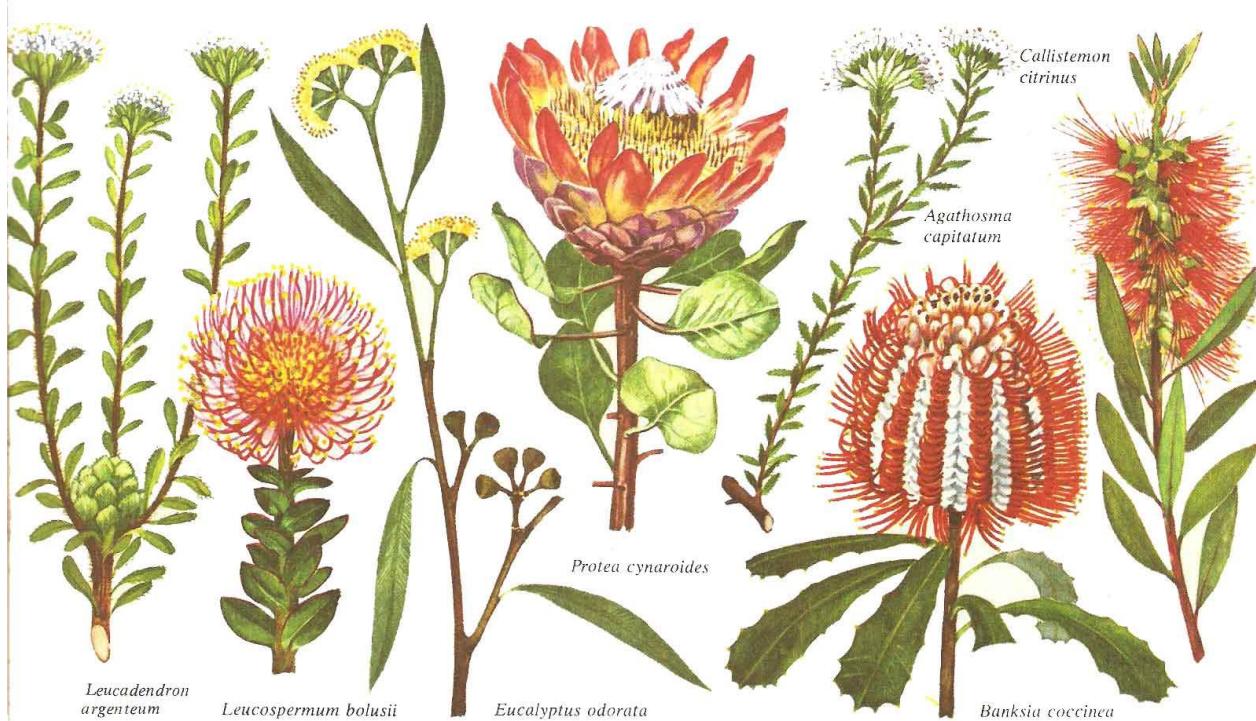
Кап вилояти флорасининг ўзига хос томони фақат уни худудидагина тарқалганлари кўп турни ташкил қилади. Шундайлар қаторига Restionaceae, Protoaceae оилалари 400 дан ортиқ турларга эга. Улар орасида *Protea* туркумининг турлари айниқса кўп.

Кап вилоядида бўйи 4 метрларгача етадиган буталар уларни орасида баландлиги 15 метрлар атрофидаги дараҳтлар бор. Бундай жойларни *финбои* деб аташади. Ўткир хидли нинасимон баргли рутадошлардан *Borosmia*, *Agathosma*, *Phyeica*, *Ornithogalum* туркумларининг турлари билан бирга кап орхидеяси (*Disa*) ҳам кенг тарқалган.

Калифорния ва Чили қаттиқбаргли дараҳтлари

Кап вилояти маълум ва машхур манзарали ўсимликлар: пеларгония (*Pelargonia*), спармания (*Spermannia africana*), *Amarillus* ва *Clivia* туркумларининг турларини ватани ҳисобланади.

Kap vilojati va Avstraliya qatnik bargli daraxtlari

Австралия вилоят қаттиқбаргли ўсимликлари

Қиши ёмғирли ўтадиган ҳудудлар Австралияда ҳам бор, у Аделоидадан жануби-гарбий ва жанубида. Бу ҳудуд жуда қадимда ажралганлигидан ўзига хос флора шаклланган. Уни Кап вилояти флораси билан рестионлар ва протейлар орқали яқинлиги ҳам бор. Бу ҳудуднинг ҳамма жойларида дараҳтлар аввало эвкалипт (*Eucalypts*) туркумининг турлари кенг тарқалган. Протейлар эса буталардан иборат қаватни ташкил қиласи. Лилядошлардан *Xanthorrhoea* туркумининг ўсимликлари, очиқуруғли ўсимликлардан *Macrozamia* ва арқонсимон тўқилгандай кўринишли ўтсимон дараҳтларда каузаринлар (*Casuarinia*) кенг тарқалган.

Тупроқлари Кап вилоядидаги қаби нордон, иқлими ўхшаш. Бу ҳудуд сарҳади бўйлаб қаттиқбаргли ўсимликларнинг материкни ички қисмидан

аниқ фарқлаш қийин зеро, ҳамма жойда эвкалиптларнинг турлари кенг тарқалган.

Австралияning қаттиқбаргли ўсимликлари тарқалган вилоятнинг иқлими Ўртаер денгиз иқлимига тўла мос келади. Бу ҳудудлар “*яrra*” ўрмонлари билан эгалланган, унда бўйи 20 метрдан ошмайдиган эвкалипт (*Eucalyptus marginata*) асосини ташкил этган. Намли жанубий ҳудудларда аксинча “*Karpa ўрмонлари*” нинг асосийини бўйи 85 метрларгача етадиган турли баргли эвкалипт (*Eucalyptus diversicola*) ташкил этади. анча қурғоқ “*Ванду ўрмонлари*” таркибида икки илмоқли эвкалипт (*E. redundca*) бўлиб, материкнинг ички қисмидаги склерофилл жамоаларга туташади. Бу ўрмонлар ҳозир айрим жойлардагина “қўл тегмагандай” сақланиб қолган холос.

Бу ҳудудда жуда катта майдонлар ташландиқ холда бўлиб улар протейдошлар оиласига мансуб бўйи 1 метрдан ошмайдиган ўсимликлар билан қопланган, ҳашаротхўр ўсимликлар ҳам кенг тарқалган.

МЎҶТАДИЛ ИЛИҚ ҲУДУДЛАРНИНГ НАМЛИ, ЛАВРЛИ ЎРМОНЛАРИ

Қитъаларнинг шарқий томони туманли, ёзи қуруқ, ёғингарчилиги кам бўлиб қаттиқбаргли ўсимликлар жамоасига намли турли ўрмонлар туташади. Бу ҳудудларда тропик намли (ёмғирли) ва ёзгияшил баргли ўрмонларнинг оралиғидаги холат-ўринни эгаллайдиган ўрмонлар жойлашган.

Уларнинг флористик таркиби жуда бой ва асосан доимояшил ўсимликлардан иборат. Бу дараҳт ва буталарнинг барглари тропик ёмғирли ўрмонлардагидан анча майда ва кўпинча тифиз, терисимон бўлиб лавр япроғини эслатиб унга ўхшаб кетади. Тропикларга хос оилаларнинг ўсимликлари лаврлар (*Lauraceae*) ва чойлардан (*Theaceae*) ташқари бу ерда мўјтадил иқлимдаги заранглар, магнолиялар, каштанларни ҳам учратиш мумкин.

Жанубий яримшарда асосан кенгяпроқли нинабарглилардан араукариядошлар (Araucariaceae) ва подокарпадошлар (Podocarpaceae), шимолий яримшарда эса таксодиядошлар (Taxodiaceae) тарқалган. Бу ерда

Nam ўрмонлар ўсимликлари

лианалар ва эфипитлар, бананлар йўқ.

Намли ва лаврли ўрмонларнинг ҳаммаси систематикасидан ўзаро алоҳидалашган учламчи даврда ёки ундан ҳам илгари шаклланган қадимги турлардан иборат. Бундай ўрмонлар турли флористик оламларда учрайди уларнинг шаклланиши ҳам турлича тарзда рўй берган. Илгарилари лаврли ўрмонлар бўлган ҳудудлар ҳозир аллақачонлардан бери йўқ қилиниб маданий холга келтирилган. Осиёда бундай ҳудудларда ҳозир чой (*Theasinensis*) кенг тарқалган.

Мўътадил илиқ ҳудудларнинг намли ва лаврли ўрмонлари материкларнинг ёмғирга бой шарқий ҳудудлари ҳисобланади. Шундай типдаги ўрмонлар Флорида, Австралия, Тасмания ва Янги Зелландияда, аввало Шарқий Осиёда бор.

Бундай ўрмонларни мавжуд бўлиши учун йил давомида ҳавонинг намлиги юқори бўлиши хатто у сув буғлари билан тўйинган бўлиши лозим. Бундан ташқари қиши ҳам музламаларсиз бўлиши керак. Худди шу талабларга Қораденгизнинг шарқий қирғоги, жанубий Американинг тоғли океан қирғоги, Тасмания ва Янги Зелландия жавоб беради. Бу ҳудудларда ёғингарчилик кўп холларда қишида рўй бериб унинг миқдори йилига 2500 мм га боради. Ёзнинг икки ойида ёмғирлар ёғмайди.

Материкларнинг шарқий қирғоги пассат ва муссонлар таъсиридалигидан бу ерларда йилнинг илиқ даврларида ёғин кўп ёғади. Бундай иқлим Шарқий Осиёнинг катта ҳудудлари (Хитой, Япония) учун хос.

Канар оролларининг лаврли ўрмонлари

Бу тип ўрмонлар тоғларда денгиз сатҳидан 800-2000 м баландликларда жойлашиб улар учун тропик ва субтропик флорага хос оиласаларнинг вакиллари персей (*Persea indica*) канар лаври (*Laurus canariensis*), *Visnea* туркумининг турлари ва айрим мирзиналар (*Myrsinaceae*), лианалардан *Semele* ва *Smilax* хос. Қадимги папаротниклар масалан, кенг баргли *Asplenium hemionitis*, нозик *Hymenophyllum tunbridgense* ўзлари учун қулай шароит

топишган. *Hedera* ва *Ilex canariensis* ҳамда Urticaceae, Rubiaceae оилалари вакилларини тарқалғанлиги Канар ороллари флорасини марказий Европада тарқалған мұйтадил кенглик үсимликлар жамоалари билан алоқадорлиги борлигини исботлайди.

Колхидა ўрмонлари

Қора денгиз бўйлаб Сухуми ва Ботуми шаҳарларининг орасида флорага бой ёзгияшил ва доимояшил турлардан иборат баргли ўрмон бор. Бу жойда Марказий Европада аллақачонлар музлик даврида қирилиб кетган *Fagus orientalis*, *Carpinus orientalis* Кавказнинг денгиз сатҳидан 1000 метрларгacha бўлған тоғолди ҳудудида ўсади. Пастда ўрмон қадимдан одамлар томонидан фойдаланиб келинадиган жойларда қалин дараҳтзорларни қайрағочдошлардан зелькова (*Zelkova carpinifolia*), птерокария (*Pterocarya fraxinifolia*, *P.caucasica*), хурма (*Diospyros lotus*), заранг, (*Acer laetum*) тикандарахт қариндоши альбиция (*Albizzia julibrissum*), садақайрағоч (*Ulmus densa*) ва бошқалар ташкил қиласи.

Буталар орасида доимо яшил үсимликлар кўп. Улардан аввало пушти-сапсар гулли рододендрон (*Rhododendron ponticum*), доимояшил шамшод (*Buxus sempervirens*), лавргилос (*Laurocerasus officinalis*, *Prunus laurocerasus*), вассини (*Vaccinium arctostaphylos*), рускус (*Russus hypoglossum*) ва дафна (*Daphne pontica*) ўсади. Лианалар ҳам кўп, масалан, сассаприль (*Smilax excelsa*) ва тимус (*Tamus communis*).

Шуниси таажжубки, субтропик иқлимли Колхидада айрим дараҳтлар 5 йил ичида 10 метрли баландликка эга бўлади. Очиқ майдонларда пальма ва бошқа тропикларга хос үсимликлар ўсади. Бунга Батуми ва Сухуми ботаника боғларининг коллекциялари гувоҳлик беради.

Шарқий Осиёning лаврли ўрмонлари

Шарқий Осиёда кишиларнинг фаолияти натижасида катта майдонларни эгаллаган лаврли ўрмонлар тоғларда, эхромлар, олдида қолган

холос. Илгарилари Юньнан тоголдиларидан 1000 км энидаги лаврли ўрмонлар Хитойнинг жанубини шарқий қирғоқларигача майдонларини эгаллаган. Химолайнинг (Ассам) жануби-шарқи ва Непалнинг 3000-4000 м баландликларида ҳам лаврли ўрмонлар бўлиб, рододендрон (*Rhododendron*) турлари ва нинабаргли дараҳтлар кўп тарқалган.

Дараҳт ўсимликлардан энг характерлиги бўлиб камфорли лавр (*Cinnamomum camphora*), камелия (*Camelia japonica*) ва чой бутаси (*Thea sinensis*), пальма (*Livistonia sinensis*), саговниклар (Cycadaceae), стеркулиядошлар (Sterculiaceae), мелиадошлар (Meliaceae), аралиядошлар (Araliaceae) ва бамбуклар ҳамда доимояшил заранглар, ёзгияшил магнолиялар, каштанлар ҳисобланади.

Лаврли ўрмонлар флорасининг бой таркиби Япониянинг Хонсю оролида сақланиб қолган. Унинг таркибida кастанопсис (*Castanopsis cuspidata*) *Quericus* туркумининг доимояшил кўплаб турлари, илициум (*Illicium anisatum*), камелия ва симплокос (*Symplocos*) туркумининг турлари учрайди. Бу ерда Шарқий Осиёда тарқалган бошқа ўсимликлар ҳам ўсади.

Шимолий Американинг шарқий ҳудудларининг намли ўрмонлари

Флориданинг Атлантик океани қирғоқлари ва Жоржия ва Жанубий Кароллина штатларида ёзгияшил баргли ўрмонлар билан биргаликда намли ўрмонлар ҳам ўсади. Улар қишида музгарчилик бўлмайдиган Флориданинг жанубида яхши ўсан. Бу ердаги ўрмонлар магнолиялар, каттабаргли пальмалар, фикуслар (*Ficus aurea*) кенг тарқалган. Уларнинг орасида Америка чинори (*Platanus occidentalis*) ёнғоқлар ҳам кўп ўсади. Кўплаб лианалар Loganiaceae оиласида *Gelsemium*, эпифитлардан орхидлар оиласидан *Epidendrum* озиқ моддаларни фақат ҳаводан олади.

Бу жамоа шимолда флораси деярли бир хил ботқоқ қарагайидан (*Pinus palustris*) иборат ўрмонлар билан чегарадош. Бу ердаги дарё қирғоқларидағи торфсиз тупроқларда ботқоқ сарви (*Taxodium distichum*) Nissadaceae оиласидан сув ниссаси (*Nyssa aquatica*) ўсади. Ботқоқ сарви ердан 3 м

баландликларгача таянч илдизларини ҳосил қилиб бу ерлардаги кучли шамолга қарши туралади.

Калифорниянинг мамонт дарахтли ўрмонлари

Баландлиги 100 метрларгача етадиган зич доимояшил мамонт дарахтлар ёки доимояшил секвоя (*Sequoia septervirens*) сувни яхши тутадиган Оригонанинг тупрокларида то шимолий-гарбий Калифорниянинг баландлиги 700 метрларгача бўлган жойларида тарқалган. Бошқа дарахтлар хусусан *Lythocarpus oidendron giganteum* бу ҳудудда катта аҳамият қасб этади. Буталардан фақат карнус (*Carnus natela*) ва бироз кўпроқ корилус (*Corylus cornuta*) учрайди. Доимояшил мамонт дарахт 30 йил ичида бўйи 24 метрларга етади. Энг каттасининг ёши 500, айримларида хатто 1800 йилларгача ҳам боради.

Курраи заминимиздаги энг улуғвор ўрмонлардан бири гигант мамонт дарахтларидан ташкил топган ўрмонлар ҳисобланади. Бу ўрмонлар асосан секвоядендрондан (*Sequoia*) иборат ўрмонлар Калифорниянинг Серра-Невада тоғ тизмасининг жануби-гарбидаги жойлашган.

Мамонт дарахтнинг айримларини бўйи 85 метрларга, танасининг асосини диаметри 3 метргача етади. Бу дарахтнинг унча катта бўлмаган 32 ареали маълум. Уларнинг максимал ёши 3000-5000 йил бўлиши керак деб ҳисобланилади. *Sequoiadendron giganteum* ўсимлигидан ташкил топган ўрмонларни шартли равишда намли ўрмонларга киритиш мумкин. Уларнинг ҳозирги замондаги ареаллари қуруқ ва тоғларнинг нинабаргли ўрмонларини орасида туради.

Жанубий Американинг намли ўрмонлари

Намли ўрмонлар Чилининг катта майдонларини эгаллайди улар асосан мамлакатнинг жанубий томонида туман билан намланадиган океан қирғоқ бўйи ҳудудларида тарқалган. Жанубда Вальдивия вилоятида (42-43° ж.ш.кенглик) ўрмонлар аниқ ифодаланган субтропик характерга эга. Бу

худудда тропик ўсимликлар билан бирга нотофагус (*Nothofagus*) ҳамда Cunoniaceae тропик оиласидан *Weinmannia* туркумининг ўсимликлари, ёруғ кўп тушадиган майдонларда бамбуклар ўсади. Лианалардан пояси билакдай ва гуллари оқ *Hortensia scandens* кўп кўзга ташланади. Бу ерда эпифит папаротниклар, орхидеялар ва бромелиялар ҳам ўсади.

Бразилия, Парагвай ва Уругвайнинг тоғли худудларида соябонсимон танали Чили аракуариясидан иборат ландшафт ҳам диққатга сазовор.

Австралия, Тасмания ва Янги Зелландиянинг намли ўрмонлари

Австралиянинг шарқида океан қирғоғи бўйлаб Янги Жанубий Уэльс бўйлаб намли ўрмонлар чўзилган. Виктория штатининг жанубида нотофагус (*Nothofagus cunninghamii*) ва дараҳтсимон папаротник (*Dicksonia antarctica*) туфайли мўътадил илиқ ўрмонлар ўсади. Эвкалиптларнинг ҳар хил турлари ҳам учрайди. Тасманияда намли ўрмонларнинг флораси бойрок.

Янги Зелландияда эвкалипт ёки тикандарахтларнинг эндем турлари йўқ. Нинабаргли ва кенгбаргли турлари билан бир қаторда уларга қариндош дакридиум (*Dacrydium*) турлари, шимолий ҳудудларда лаврдошлар оиласидан *Beilschmiedia* ва аралиядошлардан *Acanthopanax* ҳамда агатис (*Agathis*) туркумининг турлари кенг тарқалган.

Дараҳтларнинг танасини пастида қичитқидошлар (Urticaceae) оиласининг туркумларини вакилларидан ташқари дараҳтсимон папаротниклар, папаротникларнинг асли, плаунлар (*Lycopodium*) ва мохлар ўсади.

Ёзги яшил баргли ўрмонлар минтақаси

Ёзгияшил баргли ўрмонлар бореал нинабаргли ўрмонлардан фарқланиб шимолий яримшарнинг ҳамма қисмини қопламайди. Бу ўрмонлар мўътадил совук денгиз (оcean) иқлими жойларда тарқалган. Бу ҳудудлар қадимлардан одамларнинг таъсирига учраган. Айнан шу жойларда саноати ривожланган мамлакатлар ҳамда аҳолиси зич бўлган давлатлар жойлашган. Шу боисдан

үрта асрларданоқ жуда катта майдонлардаги далахтлар кесилиб ҳайдаб ишлов бериладиган ерларга, чорва моллари бокиладиган ўтлоқларга айлантирилган.

Мавжуд ўрмонлардаги далахтларнинг баландликларига қўра бир-икки далахти қават, буталар қавати ва турлика катталиқдаги ўт ўсимликлардан иборат қуи қават мавжуд.

Баҳорда далахтларда барглар пайдо бўлгунча пиёзбошли туганакли (*геофит*) гуллаётган ўсимликларни қўриш мумкин. Моҳлар далахтлардан қолган тўнгакларда кўп ўсади.

Кенг баргли ўрмонлар маҳаллий шароитнинг сув режимини назорат этишда асосий аҳамият касб этади. Далахт танасида барг пайдо бўлаётган даврда ёғаётган ёғиннинг фақат 10% дан кўпроғини тутиб қолади холос. Адиrlар билан чегарадош ҳудудлардаги ёзгияшил баргли ўрмонлар ёқсан ёғиннинг амалдаги ҳаммасини, Марказий Европада эса унинг 50-60 фоизини шимиб олади. Ўрмонлар аёвсиз кесилган жойларда бузғунчиликларга сабаб бўладиган сел келиши рўй беради.

Тарқалиши ва иқлими. Ёзгияшил баргли ўрмонлар материкларнинг ички қисмида йўқ, бу денгиз иқлими билан боғлиқ. Бундай ўрмонлар Шимолий Американинг шарқида, Шарқий Осиёнинг мўътадил иқлими ҳудудларида ҳамда Европани бореал минтақасига туташ жойларда тарқалган. Шимолий Америка ва Шарқий Осиёда бундай ўрмонлар шимолдан жанубга томон 2500 кмгacha чўзилган. Денгизлардан узоқлашиши ва ёғадиган ёғин микдорини камайиши билан баргли ўрмонлар ўтлар билан қопланган ҳудудларга алмашади.

Европадаги баргли ўрмонлар Атлантика океанининг қирғоқларидаги Пириней яриморолидан то Скандинавиянинг жанубий ҳудудларига шимолий кенгликнинг 58° гача боради. Бу холатни мутахассислар Гольфстромнинг илиқ оқими билан боғлайдилар. Иқлимининг континенталлиги ортиб бориши билан баргли ўрмонлар шарқда торайиб Днепр дарёсигача кириб боради,

ундан нарига ингичкалашиб Урал тоғларидан ҳам ўтади. Шимолда бореал нинабаргли ўрмонларга туташади.

Жанубда ёзгияшил баргли ўрмонлар Үртаер денгизининг қаттиқбаргли ўрмонлари билан ажралган. Жануби-шарқда континентал чўллар билан чегараланади.

Ёзгияшил баргли ўрмонларда ёғингарчилик йил бўйи содир бўлади. Хазонрезгилик рўй бериши учун етарли даражада ёғингарчилик бўладиган 4-6 ой давом этадиган вегетация даври ҳамда 3-4 ойли совуқ қиши зарур. Йилдан йилга тўхтовсиз такрорланаверадиган қишики совуқлар ўсимликларнинг ўсишини вақтинча тўхтатади, бу холат уларда хазонрезгилик билан рўй беради.

Ёғочли баргли ўсимликларнинг вегетация даври учун 120 кундан кам бўлмаган вақт зарур. Ёзги яшил баргли ўрмонлар тарқалган минтақаларда иқлимий шароитлар бир хил эмас. Европанинг океанга яқин худудларида ёз узоқ ва салқин, қиши юмшоқ. Бу ердаги ўрмонларда тиним даври рўй бермайди. Марказий Европанинг кўп худудларида ер устидаги ўт ўсимликлар яшил холда бўлади. Океандан узоқлашиши билан иқлим субokeанг айланади. Ўсимликларнинг қоплами уни характерида маҳаллий шароитнинг хусусиятлари масалан, ёнбагирликни холати, қиялиги, баландлик минтақаси билан бирга қишини қаҳратон ва ёзни қурғоқчилиги аҳамият касб этади.

Ёзгияшил баргли ўрмонларнинг тупроқлари минерал моддалар ва чириндига бойлигидан уларнинг маҳсулдорлиги ҳам юқори. Шу холат қадимдан ўрмонларни илдизи билан чиқариб юбориб қишлоқ хўжалик экинларини экишга сабаб бўлган. Шу боисдан ғарбий Европанинг подзол тупроқларини катта майдонлари ялангликларга айланган.

Европанинг ёзгияшил баргли ўрмонлари. Европанинг ёзгияшилбаргли ўрмонлари энг аввало *Fagus*, *Carpinus*, *Quercus* ва *Tilia* туркумларининг турларидан ташкил топган. Айрим жойларда ўрмон ҳосил қиласидиган бу дараҳтларга *Acer*, *Fraxinus*, *Ulmus*, *Betula*, *Alnus*, *Populus* ва *Salix* туркумларининг ўсимликлари ҳам қўшилиб алоҳида типдаги

ўрмонларни ҳосил қиласы. Бореал минтақа билан чегарадош жойларда *Pinus* ва *Picea* учрайди. Тоғларда *Taxus* ва *Abies* ўсади.

Флоранинг таркибидә күплаб буталар хусусан *Sambucus*, *Viburnum*, *Rhamnus*, *Corylus*, мевалилардан *Euonymus*, *Lonicera*, *Cornus*, *Berberis*, *Ligustrum* ва *Daphne mezereum* кенг тарқалган. Марказий Европанинг турли худудларидағи иқлим шароитини турличалиги уни аник ифодаланган ғарбий

Европа ўрмонлари дараҳтлари

ва шарқий ўрмонлари флорасидаги фарқни белгилаган. Қорақайин (*Fagus sylvatica*), эман (*Quericus petraea*), заранг (*Acer pseudoplatanum*), ва каттабаргли жўка (*Tilia platyphyllos*) каби ёғоч берадиганлари материкинг денгиз иқлимли ичкариларигача Карпатнинг шарқий тоғолдиларигача тарқалиб борган. Граб оддий (*Carpinus betulus*) ва эман қоялик, қорақайин кам тарқалган жойлардагина ўрмон ҳосил қилишда аҳамият касб этади, уларнинг жамоасига одатда совукқа чидамли жўка юраксимонбаргли (*Tilia cordata*) киради. Шу боисдан қорақайнли ўрмонларнинг шарқий, ғарбий, субатлантик сармат минтақаларидағи ўрмонлар эмас, граб в жўка юракбаргли дарахтлардан иборат.

Европанинг кенгбаргли ўрмонларини ташкил этган асосий турларнинг сони (Растительный мир Земли, 1982 бўйича)

	Туркум	Туркумдаги сони	Марказий Европадаги сони	Тарқалиши
Бук	Қорақайин (<i>Fagus</i>)	10	1	Шарқий Осиё, Олд Осиё, Шимолий Америка.
Дуб	Эман (<i>Quericus</i>)	300 дан кўп	4	1. Хазонрезлилари: Шарқий ва Жануби-Шарқий Осиё, Шимолий Американинг Атлантик океан қирғоқлари. 2. Доимояшил турлари: 1 даги каби, ундан ташқари: Ўртаер денгиз вилояти ва Калифорния. Эман ареали жанубда Индонезия ва Эквадоргача боради.
Граб	Граб (<i>Carpinus</i>)	26	1	1. Илиқ вилоятлар ва мўътадил иқлимли Шарқий Осиё. 2. Шимолий Американинг Атлантик океани қирғоқлари. Мексика.
12 Липа	Жўка (<i>Tilia</i>)	18	2	1. Шарқий Осиёнинг тропикдан ташқари

				<p>вилоятлари.</p> <p>2. Шимолий Американинг жанубий ва Атлантик океан қирғоқларидан Мексикагача.</p> <p>3. Европанинг жанубишиндишарқидан Олд Осиёгача.</p>
Клен	Заранг (Acer)	200 дан кўп	4	<p>1. Шарқий Осиёнинг тропикдан ташқари вилоятлари. Фарбий Хитой.</p> <p>2. Шимолий Американинг Тинч ва Атлантика океани қирғоқлари. Европада 11 тур, Америкада 16 тур, Шарқий Осиёда 16 тур тарқалган.</p>
Ольха	Қандағоч (Alnus)	30 га яқин	3	<p>1. Шимолий Американинг Атлантика океани қирғоқлари ва Марказий қисмидаги 16 тури тарқалган.</p> <p>2. Шарқий Осиёда 16 тури тарқалган.</p>
Береза	Оққайин (Betala)	33	4	Шарқий осиё, Шимолий Америка, Сибирнинг шимолидаги мўътадил ва салқин иқлимли худудлари.
	Терак (Populus)	160 га яқин	3	Атлантика ва Тинч океанининг шимолий мўътадил иқлимли айниқса Шарқий Осиё, Ўртаер денгиз ва Шимолий Америка.
	Қайрағоч (Ulmus)	16	3	<p>1. Шимолий Американинг Атлантик океан қирғоқлари.</p> <p>2. Шарқий ва Марказий Осиё.</p>
Пихта	Оққарағай (Abies)	50 га яқин	1	Шарқий осиё (16 тур), Атлантик ва Тинч океанларнинг Шимолий Америка.

				Америка қирғоқлари (12 тур), Жанубий Европа ва Шимолий Африка (10 тур).
Тисс	Зарнаб (<i>Taxus</i>)	8	1	1. Шарқий Осиёдан Юньнань бўйлаб то Гималайгача (3 тур). 2. Шимолий Американи Атлантика ва Тинч океани қирғоқлари бўйлаб то Мексикагача (4 тур).

Қорақайин денгиз иқлимли миңтақаларга хос бўлса ҳам, Ғарбий Европанинг қирғоқ бўйи ҳудудларида у йўқ. Бу жойларда қорақайинли аралаш ўрмонлар кўп. Уларнинг таркибига жумладан, падуб (*Ilex aquifolium*), хеллебори (*Helleboris*) ва хедера (*Hedera helix*) айниқса кўп учрайди. Бундай ўрмонларни ташкил қилган турларнинг таркиби шарқий эманли ўрмонларнинг таркибидан фарқ қилиб, бу ўрмонларда доимояшил ўсимликлар йўқ.

Ғарбий ва шарқий ўрмонлардаги каби европанинг шимолий ва жанубий ўрмонларининг таркибида ҳам фарқлар бор. Жанубдаги ўрмонларнинг турлар таркиби кўп эмас.

Альп тоғларининг жанубий томонлари Италиянинг шимолий қисмидаги аралаш ўрмонлар турларга бой. Бу жойда олимларнинг маълумотларига кўра, Марказий Европада аллақачонлар йўқолиб кетган кўплаб дараҳт ва буталар ўсади. Бу ҳудудда аввало иссик ва намсевар ўсимликлар кўп. Улардан острия (*Ostrya carpinifolia*), қатронғи (*Celtis australis*), эман (*Quericus*), турлари, шумоқ (*Fraxinus ornus*), каштан (*Castanea sativa*), скумпия (*Cotinus coggygria*) кенг тарқалган. Болқонда чинор (*Platan orientalis*) ва соҳта каштан (*Aesculus hippocastanum*) ҳам учрайди.

Марказий Европа флорасининг таркибида бир замонлар магнолиялар, рододендрон, фикуслар ва бошқалар бўлган. Уларнинг қолдиқлари ҳозир

Испанияда Адриатика денгизининг қирғоқ бўйида, Грециянинг шимолида, асосан Кавказ тоғларининг ғарби ва жануброғи-Колхидада учрайди.

Қорақайинли ўрмонлар. Марказий Европадаги барча типдаги ўрмонлар ичида қорақайинлиси муҳими ҳисобланади. Унинг тарқалган ареали Ўртагерман тоғларини ва Ўрта денгизнинг юқори тоғ минтақаларини ўз ичига олади.

Қорақайинлар сув ва озиқ моддалар ўртacha таъминланган жойларда, деярли барча типдаги ўрмонларда тарқалган. Бу зичбаргли ўрмонлар катта коллона-устунли зални эслатиб улардан тупроққача 2%дан кўп бўлмаган ёруғлик етиб боради холос. Шу боисдан бу жойда соясеварлар ўсади.

Марказий Европанинг эрта баҳорда гуллайдиган ўсимликлари

Дарахтлар барг ёза бошлаганда уларнинг остида бошоқлилар кўп ўсади, улар билан бирга мелиса (*Melica iniflora*) ва елма (*Elmus europaeus*, = *Hordeum europaeus*) ҳамда кўп йиллик ўтлар ва папаротниклар ҳам бор.

Баландлик минтақалари ва маҳаллий шароит хусусиятларига қараб қорақайинли ўрмонлар турли вариантларда учрайди. Перловликли ўрмонлар аввало Балтика қирғоқларида, чимли-карбонатли тупроқларда тарқалганлари Тюринги, Шваб Альбе, Швейцария Юре ҳамда Оҳакли Альда ўсади. Бу

ўрмонларда орхидеялар ва иссиқсевар аралаш эманли ўрмонлар ҳам бор. Марказий Европанинг ғарбий ва жануби-ғарбий ҳудудларида доимояшил ўсимликлар масалан, дафна (*Daphne laureola*) ва сутлама (*Euphorbia amygdaloides*) ҳам ўсади.

Марказий Европа иссиқсевар ўсимликлари

Эман-грабли ўрмонлар. Озиқ моддалари тупроқда етарли бўлган текисликлар ва қияликларда ва бироз илиқ жойларда эман-грабли ўрмонлар бор. Эман-грабли ўрмонларни *Quericus robus* ва граб оддийлиси (*Carpinus betulus*) га фарқланади. Улар зах тупроқларда сизот сувли жойларда тарқалган.

Эман-грабли ўрмонлар одамлар томонидан кўп асрлар давомида жадал фойдаланиб келинган. Ҳозирги кўринишида чорва моллари кўп боқилгани, ўрмон хўжалигида паст ёки ўртacha даражада ишлар олиб бораётганлиги яққол сезилади. Маҳаллий аҳоли дехқонлар ўрмони ҳам дейишади.

Бу ўрмонларнинг флористик таркиби анча бой. Бу ерда юқорида айтилган дараҳтлар билан бирга заранг (*Acer platanoides*), гилос (*Cerasus avium*) ўсади. Бута ўсимликлар одатда кўп улар орасида дўлана (*Crataegus*), корнус (*Cornus*), наматак (*Rosa*) туркумларининг турлари кўп ўсади.

Дарахтлар барг ёзаётган даврда ер устидаги ўсимликлар анча қалин бўлади. Уларнинг орасида марваридгул (*Convalaria majalis*), мелампир (*Melampyrum nemorosum*), стеллария (*Stellaria holostea*), галум (*Galium sylvaticum*) бошқаларидан кўп тарқалган.

Эман-оққайинли ўрмонлар. Ғарбий Европанинг унумсиз, қумли ва тошли тупроқларида эман-оққайинли ўрмонлар ўсади. Улар Марказий Европадаги музлик таъсирида бўлган ҳудудларда тарқалган.

Бу ўрмонларнинг юқориги қавати *Quercus robur* ва *Q.petraea*, оққайин (*Betula pendula*), тоғтерак (*Populus tremula*) ўсимликларидан иборат. Бутали қават итжумрут (*Frangula alnus*), маймунжоннинг (*Rubus*) кўплаб турлари, ғарбда илекс (*Ilex aquifolium*) ва учқатдан (*Lonicera periclymenum*) иборат. Тупроқ усти қаватда аввало каллуна (*Calluna vulgaris*), гениста (*Genista*) ва саротамна (*Sarothamnus*) туркумларининг турлари ўсади.

Иссиқсевар эманли аралаш ўрмонлар. Марказий Европада иссиқсевар эманли аралаш ўрмонлар алоҳида-алоҳида холида ёзи иссиқ бўладиган Рейн дарёсининг юқори ва ўрта оқимида Мозледа, Некар ва Дунайда, Тюрингида, Саксонияда, Богем тоғларида, Моравияда, Одер ва Висла дарёларининг қуи қисмида тарқалган.

Бу ўрмонларда анча шохланган эманлар, ёввойи нок (*Pyrus communis*), граб оддий (*Carpinus betulus*), қайрағоч (*Ulmus campestris*), корнус (*Cornus sanguinea*), олхўри (*Prunus spinosa*) ва зирк (*Berberis vulgaris*) кенг тарқалган.

Пастки ўт ўсимликлар қаватида полиганат (*Polygonatum officinale*), брахиподий (*Brachypodium pinnatum*), астрагал (*Astragalus glycyphyllos*) ва бурчоқ (*Lathyrus niger*) ўсади.

Ўртаер денгиз олди ўрмонлари асосан бу ҳудуднинг жануби ва жануби-ғарбида тарқалган. Уларнинг таркибида жанубий Европа турлари эман (*Quercus pubescens*), заранг (*Acer monspessulanum*), калина (*Viburnum lantana*), ирга (*Amelanchier rotundifolia*), лигистура (*Ligustrum vulgare*), четан (*Sorbus torminalis*) кўп учрайди.

Ўт ўсимликлар ўсадиган пастки қават жуда чиройли гуллайдиган литосперм (*Litospermum purpureo-coeruleum*), мелитис (*Melittis melissophyllum*) ва қишида ҳам яшил турадиган геллибора (*Helleborus foetidus*) ўсимликлар асосийларини ташкил қилади.

Эманли континентал аралаш ўрмонлар Марказий Европада алоҳида майдонлар холида учраб, ғарбга борган сари улардаги қайд этилган ўсимликларнинг турлари кўпайиб боради. Бу ўрмонларни ташкил қилган дарахт турларининг сони бир мунча кам. Эман ва қарағайли жойларда гилос (*Cerasus fruticosa*), нормушк (*Euonymus verrucosa*), ва спирея (*Spiraea media*) ҳамда Марказий Европада гулламайдиган заранг (*Acer tataricum*) ва ирғай (*Cotoneaster melanocarpa*) тарқалган. Ўтлар ўсадиган жойда пуфанақ (*Anemone sylvestris*), эшакгул (*Potentilla alba*) ва пулмонария (*Pulmonaria angustifolia*) характерли ҳисобланади.

Қандоғоч-шумтолли ўрмонлар. Дарё ва дарёчаларнинг қирғокларида тарқалган эман-қайрағочли ўрмонлар тоғли ҳудудларга борганда қандоғоч-шумтолли билан алмашади. Кварц тоғ жинсли тоғларда асосан қандоғочнинг турлари кенг тарқалган. Бу жойлар учун тоғларга хос ўсимликлар масалан, бутенъ (*Chaerophyllum hirsutum*) ва аконит (*Aconitum variegatum*) характерли. Агар ўрмонлар пастроқда жойлашган бўлса, аллювиаль тупроқларга хос стеллария (*Stellaria nemorium*) ва страусник (*Matteuccia struthiopteris*) кўп ўсади. Кулранг қандоғочли ўрмонларда одатда кулранг шумтол (*Salix elegans*), петаси турларидан *Petasites hybridus* ва *P.albus*, *Carduns personata* кўп учрайди.

Дарё қирғоклари ва булоқларнинг атрофларида, озиқ моддалар тупроқда кўп бўлган жойларда шумтолли ўрмонлар мавжуд. Бу ўрмонларда илоқ (*Carex remota*) ва стеллария (*Stellaria alsine*), хризосплен (*Chrysosplenium*) бошқаларидан кенг тарқалган.

Ботқоқликлардаги қандоғочли ва оққайинли ўрмонлар. Ботқоқликлардаги ўрмонлар деярли истисносиз қандоғочнинг турларидан иборат. Улар сизот суви яқин, озиқ моддалари кўп бўлмаган, жуда сернам

жойларда ўсади. Қандоғочли ўрмонлар озиқ моддаларга бой сув хавзаларини ўсимликлар билан қопланишига ўтиши, алмашиниши учун оралиқ звено бўлиб ҳисобланади. Бу ўрмонларнинг дараҳтли қавати истиносиз қандоғочдан (*Alnus glutinosa*) иборат. Уларни остидаги паст бўйли дараҳтлар ва буталардан иборат қисмда франгула (*Frangula alnus*), қора смородина (*Ribes nigrum*) ва кўпроқ оққайин (*Betula pubescens*) тарқалган. Ўтлар қавати фақат намсевар ўсимликлар итузум (*Solanum dulcamara*), нозик япроқли ботқоқ дриотериси (*Dryopteris thelypteris*), ва рўвак (*Calamagrostis canescens*) каби ўсимликлардан иборат.

Зах ўрмонларда сув хавзаларини ўсимликлар билан қопланиб кетишига олиб келадиган илоқ (*Carex acutiformis*), сапсаргул (*Iris pseudocorus*) ва горичникдан (*Penedanus paeustre*) иборат. Шимолий-шаркий ҳудудларда гунафшалар (*Viola epipsila* ва *V.uliginosa*) ҳам тарқалган.

Тупроқдаги озиқ моддалари кам бўлган жойларда окқайинли ботқоқликлар мавжуд. Бундай ўрмонларнинг тупроқ усти қаватида ботқоқни ўт ўсимлик билан қопланишига олиб келадиган торф мохи (*Sphagnum recurvum*), эрифорумлар (*Eriphorum vaginatum* ва *E.polystachyn*) ва вассинум (*Vaccinium uliginosom*) ўсади.

Ёзгияшил баргли ўрмонлардан кейинги ўсимликларнинг жамоалари

Марказий Европанинг катта майдонларини ўсимликлар қоплами асл фитоценозлар билан қопланган. Бу жараён кўп асрлар давомида кишиларни табиий муҳитга таъсири туфайли юзага келган. Ўрмонсиз, фақат ўтлар билан қопланган майдонлар айнан шундай ўсимликлар жамоаларидан иборат.

Қуруқ ва мўътадил қуруқ ўтлоқлар шундай жамоалардан бири. Бундай жамоалар юзлаб йиллар давомида одамларни бундай ҳудудларда қўй боқиши туфайли юзага келган.

Ўртаер денгизолди қуруқ ва мўътадил қуруқ иссиқсевар, совуқса йўқ ва флорасининг таркиби жуда бой ўсимликларнинг жамоалари тупроғи ўртacha унумдорли жойларда тарқалган. Бундай ўтлоқзорларда тароқбош (*Bromus*

erectus), кўкгулли мармарак (*Salvia pratensis*), текинхўр-чирмовиқ (*Orobancha*), пулсатилла (*Pulsatilla vulgaris*), глобулария (*Globularia*) тарқалган.

Мўътадил қуруқ ўтлоқзорларда тароқбошлар билан бирга Ўртаер денгизолдида кенг тарқалланларнинг орасида орхидлар ҳам ўсади. Бу жойлар уларнинг шимолий чегаралари бўлиб, қишининг совуғида кўпчилиги қуриб қолади. Улар орасида орфис (*Orphys*), гимантоглоссум (*Hymantoglossum hircinum*), солаб (*Orchis*) туркумидан *O.purpurea*, *O.militaris* ва *O.tridentata*) кенг тарқалган. Жанубий-ғарбдагина *O.simia* ўсади.

Континентал қуруқ ёки чўллашган ўтлоқлар Марказий Европагача боради. Бу иссиқсевар совук, қуруқ қишига чидамли ўсимликларнинг жамоалари унумдор қора тупроқларда тарқалган.

Бу жамоалар учун жуда чиройли кўринишни ковуллар (*Stipa joannis*, *S.stenophylla* ва бошқалар), сариқ гулли ғозпанжа (*Potentella arenaria*), галателла (*Galatella linosyris*), сигирқуйруқ (*Verbascum phoeniceum*) хос. Соябонгулдошлар оиласидан кўкгул (*Eryngium compestre*) куриган шарсимон танасини шамол юмалатиб кетишидан руслар “*перекати поле*” деб аташадигани кўп ўсади.

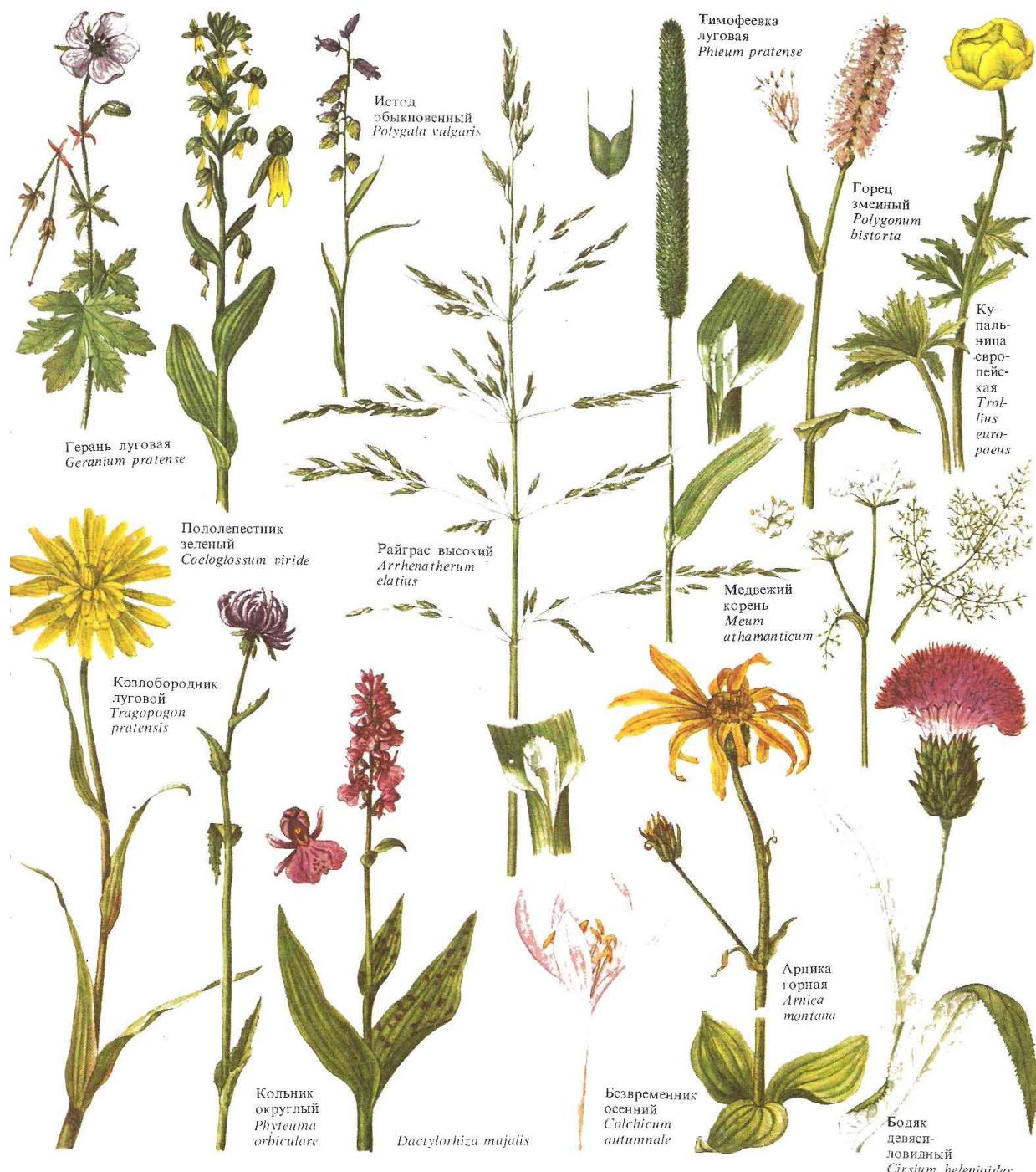
Баҳорда бу қуруқ ўтлоқлар гулизардакнинг (*Adonis vernalis*) ва пулсатилланинг (*Pulsatilla pratensis*) гуллари билан безанади.

Қуруқ ўтлоқларда тарқалган кўпчилик ўт ўсимликларнинг илдизлари анча чукурга кириб боради. Масалан, астрагалнинг (*Astragalus exscapus*) ва сесели (*Seseli hippomarathrum*) илдизлари бир ярим метр чукурликларгача боради. Бир йиллик ўсимликларнинг ҳаммаси ёзни бошларига келиб қурийди, қурғоқчилик даврида уларнинг уруғлари қолади холос.

Ўтлоқлар ва яйловлар. Марказий Европада қадимдан чорва моллари боқилиб келинганлиги туфайли яйловлар анча илгари пайдо бўлган бўлса, ўтлоқлар кейин юзага келган.

Сернам ўтлоқлар оқмайдиган сув хавзаларининг қирғоқларида мавжуд, уларнинг асосий қисми қамиш ва қорабош туркумларининг турларидан

иборат. Эман-оққайинли ўрмонларнинг ўрнидаги ўтлоқзорлар жадал равишда фойдаланиши ҳисобига қўнғирбош (*Poa*) туркумининг турлари газакўт (*Gentiana pneumonanthe*) ҳамда сапсаргул (*Iris sibirica*), гладиш (*Laserpitium prutenicum*) кўп ўсади. Чорва моллари яхши ўтлайдиган ерларда пахтатикан (*Cirsium oletaceum*) доминантлик қиласи. Зах жойларда орхидлардан кўп учрайди.

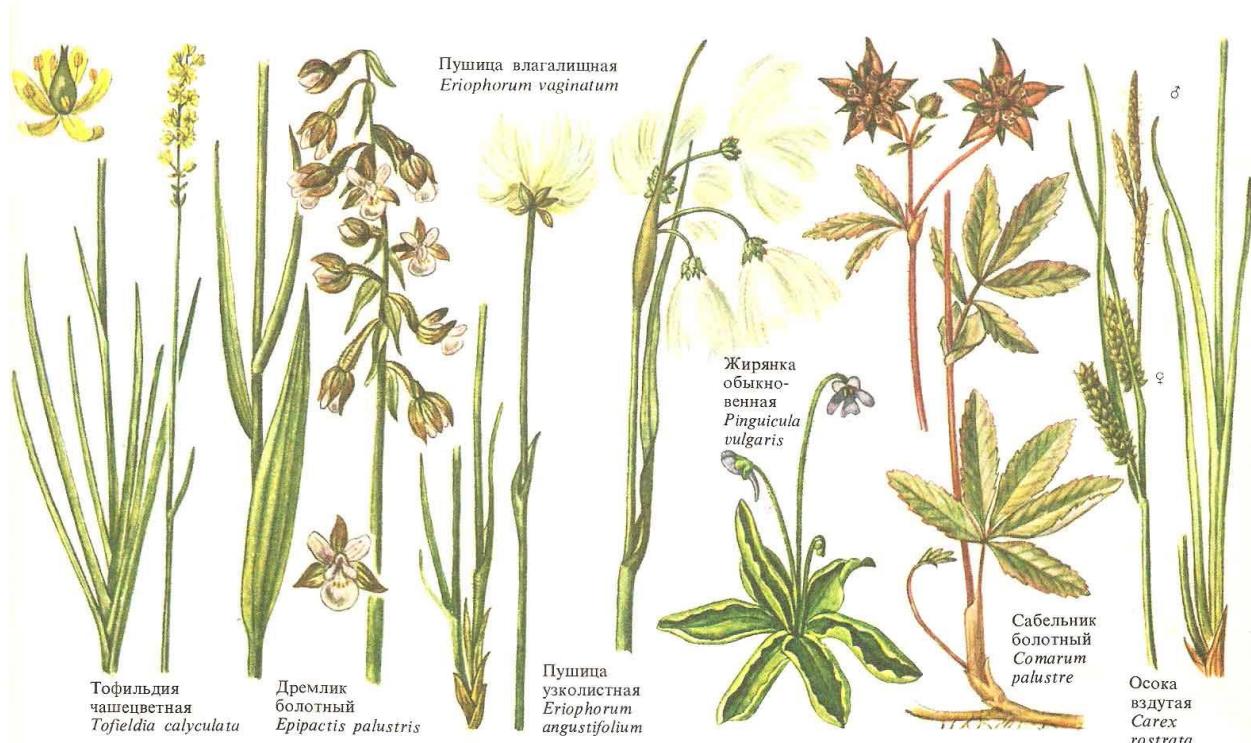

Маҳсулдорлиги кам ўтлоқ ўсимликлари

Ўтлоқларда чорва молларини кўп боқиши натижасида уларнинг маҳсулдорлиги тобора камайиб, у ерларда ҳайвон истеъмол қилмайдиганлари кўпайиб бормоқда. Бундай жойларда полигала (*Polygala vulgaris*), антенария (*Antennaria dioica*) Botrychim туркумининг турлари, газакўт (*Gentiana campestris*), орхидлардан коелоглоссим (*Coeloglossum viride*), ва солаблар (*Orchis morio* ва *O. ustulata*) кўп ўсади.

Ёзгияшил баргли ўрмонларнинг ботқоқ минтақа ўсимликлари

Ёзгияшил баргли ўрмонларнинг ботқоқ минтақаси ботқоқлар табиий ва табиийга яқин ўсимликлар жамоаларидан ҳисобланади. Ботқоқларни юзага келиши ва озиқ моддаларга кўра уларнинг типлари кўп. Яssiлик, чуқурлиқдаги ва ўтиш ботқоқлари намликини сизот сувлардан ва оқим сувларидан олади.

Шарқий Осиё ёзги яшил ўрмонлар ўсимликлари

Яssiлик ботқоқлари чўкиндилар билан тўлиши туфайли юзага келади. Уларнинг ўсимликлар қоплами баланд бўйли, Carex туркумининг ўсимликлари ҳамда шунга яқинлардан ташкил топади. Яssiликлардаги

ботқоқларнинг кўпчилиги ҳозир қуриган, уларни ўрнида бошқа туркумларнинг ўсимликлари ўсади.

Чуқурликдаги ботқоқлар Марказий Европадаги дарёларнинг қуий қисмида учрайди. Бундай ботқоқларда *Carex* туркумининг паст бўйли турлари ва мохлар кўп ўсади. Гулли ўсимликлардан жирянк (*Pingnicula vulgaris*), қорабошлар (*Carex flava* ва *C.davalliana*), эрифорум (*Eriophorum latifolium*), эпипат (*Epipatus pahistris*) тарқалган.

Чуқурликлардаги ботқоқларни аниқ мақсадлар билан ўтлоқлар ва яйловларга айлантирилган. Ҳозирги кунда бундай типдаги ботқоқлар кам қолганлигидан химояланиши зарур бўлган ҳудудлар бўлиб ҳисобланади.

Ҳамма жойда ёғингарчилик кўп бўлиб, ёзда буғланиш кам бўлган жойларда айниқса денгиз қирғоқларидан узоқ бўлмаган ҳудудларда ботқоқ ҳосил бўлади. Бундай ботқоқларни ҳосил бўлишида торф мохларининг айrim турлари муҳим аҳамият касб этади. Бу мохларнинг ҳавосиз шароитдаги қисми тарфга айланади. Бу мохлар ўсаётган жойини нордонлаштириб бошқа ўсимликларни ўсишига шароит ҳосил қилмайди. Бундай ботқоқларнинг ўртаси эскиси ҳамда чуқур бўлади.

Европанинг Атлантика океани қирғоқларидағи ботқоқларнинг чеккаси бўйлаб кўпинча оққайинлар (*Betula pubescens*, *B.pendula*), қарағай (*Pinus sylvestris*) ўсади. Марказий Европанинг ғарбий қисмидаги Гарци, Тюранген ўрмонлари ва Ўртагерман тоғларидағи ботқоқларда қарағайлар ҳам ўсади.

Ўрта Сибирнинг оққайинли ўрмонлари

Тайга билан чўл орасида Уралдан то Олтойгача энсиз кўринишли оққайинли сийрак ўрмонлар жойлашган. Унинг энг яхши ифодалангани Ирбит билан Тюмень ва Колыван орасида намоён бўлган. Бу жойларнинг иқлими қишда совук бўлса ҳам, континентал деб ҳисоблаш мумкин. Қисқа ва илиқ вегетация даври хазонрезгили ўрмонларни ривожланишига имкон беради. Йиллик ёғин ўртacha 400 мм, январнинг ўртacha ҳарорати -20°C, июлники +20°C га яқин.

Бу ҳудуддаги ўрмонлар анча сийрак, истисносиз равищда оққайиндан иборат. Улардан шохлари эгилган оққайин (*Betula pendula*), қуруқ, пахмоқ оққайин (*B. pubescens*) анча нам жойларда тарқалган. Оққайин ўсган жойларда доимо терак (*Populus tremula*) ҳам ўсади. Ўрмоннинг чеккасида тол (*Salix*) туркумининг турлари ҳам учрайди.

Шарқий Осиё ёзги яшил ўрмонлар

ўрнида ҳозир “Амур прерияси” деб аталадиган катта майдонлар мавжуд. Муқаддам қедр қарағайидан иборат бўлган ўрмонларни аёвсиз кесиш натижасида қорабош шмит (*Carex schmitzii*) ва шу каби ўт ўсимликлардан иборат ўтлоқлар ҳосил бўлган. Шунга қарамай Амур вилояти ва Узоқ Шарқ

Ўрта Сибирнинг оққайинли ўрмонларини пастки қаватида Марказий Европада тарқалган ўсимликлар учрайди. Улар орасида андиз (*Inula salicina*), платантера (*Platanthera bifolia*), зўрча (*Silene nutans*), купена (*Polygonatum officinale*), дафна (*Daphne mezereum*), наврузгул (*Primula elatior*) кўп ўсади.

Шарқий Осиёning ёзгияшил ўрмонлари

Шарқий Осиёning ёзгияшил ўрмонлари ҳам инсоният маданиятининг қадимги марказларидан Япония ва Хитой халқларининг таъсирида Европадагидан ҳам кучлироқ таъсирга учраган.

Манжурия флористик вилоятининг катта ҳудудларида ҳозир ўрмонлар бутунлай йўқ қилиб юборилган. Уларни

ўлкасида катта майдонларда хали инсоннинг салбий таъсири бўлмаган ўрмонлар сақланиб қолган.

Россиянинг Узоқ Шарқида, Корея, Хитойнинг шимолияда ва Японияда Шимолий Американинг ўрмонларига хос турлар қўп. Бу ҳудудларда аралаш ўрмонлар қўп бўлиб, уларнинг таркибини асосан нибаргилар ташкил қиласди. Бу ўрмонларда магнолия (*Magnolia*) туркумларининг турлари айниқса *M.stellata* бошқаларидан қўп учрайди. Бундан ташқари тут (*Morus*), айлант (*Ailanthus altissima*), тикандарахт (*Gleditschia*), гамамелис (*Hamamelis*), сирень (*Syringa*) ҳамда паст бўйли бамбук қўп ўсади.

Марказий Европадаги каби ўрмонларни ҳосил бўлишида эман, қайрағоч, жўка ва граб қўп сондаги турлари билан қатнашади.

Шарқий Осиё ўрмонлари учун рутадошлар оиласидан Амур бархати (*Phellodendron amurense*), уссурия ноки (*Pyrus ussuriensis*), леспедеза (*Lespedeza*), чубутник (*Phyladelphus*), актинидия (*Actinidia*), лимонник (*Schizandra*) туркумларининг турлари, аралиядошлардан акантопанакс (*Acanthopanax sessilifolia*), ёввойи қалампир (*Elentherococcus senticosus*) характерли ҳисобланади. Ёввойи қалампирни ҳозир жень-шень ўрнида қўплаб экиб ўстирилади.

Бута ўсимликларнинг флорасида Европада маълум бўлган учқат (*Lonicera*), рамнус (*Rhamnus*), нормушк (*Euonymus*), дўлана (*Crataegus*) ва ёввойи меваларнинг турлари тарқалган. Чирмасиб ўсадиган пояси ёғочлашиб кетган ломонос (*Clematis*) турлари, актинидия (*Actinidia*), селастрис (*Celastris*), пиэрария (*Pyeraria*) билан бир қаторда япон гигант чирмовиги (*Cuscuta*) кабилар бу ўрмонларни ўтиб бўлмайдиган холга келтирган. Қишининг совуғи қаттиқ бўлганлигидан бу ўрмонларда қишда яшилигини сақлайдиган ўсимликлар йўқ.

Ўт ўсимликлар флористик жиҳатидан жуда бой ва яхши ривожланган. Бу ҳудудларнинг шимоли ва жанубдаги иқлим фарқланганлигидан ўт ўсимликларнинг турларини таркибида катта фарқлар бор. Эрта баҳорда

гуллайдиган эрантусдан (*Eranthis stellaria*) кейин пуфанак (*Anemone amurensis*) ва ёзда гуллайдиган бир қатор ўсимликлар гуллайди.

Ўтлоқ бошоқдошларининг орасида баланд бўйли ўсимликлар ҳам бор. Гигант ўт қопламини буғдойиқамиш (*Calamagrostis langsdorffii*). Японияда тарқалган энг баланд мискантус (*Miscanthus*) ва кенг япроқли арундинелла (*Arundinella anomala*) ташкил қилади. Турли ўсимликлардан иборат бафоят чиройли гуллайдиган ўтлар ўтлоқларга гўзаллик багишлайди. Бу даврда гемерокалис (*Hemerocallis minor*), троллис (*Trollius ledebouris, T.macropetalis*), лихнис (*Lychnis filgens*), сарик гуллари бўлган, қизилпойча (*Hypericum ascyron*) ва сапсаргул (*Iris kaempferi*) жуда чиройли кўринади. Даур лилиясининг бўйи бир ярим (*Lilium danuricum*) метрларга боради. Гуллаган даврида б ерларда учрайдиган педикуларис (*Pedicularis*), филипендула (*Filipendula*), астра (*Astra*) туркумларининг турлари айниқса чиройли бўлади.

Ўрмонларнинг типлари. Мўғил эмани (*Quercus mongolica*), даур тилоғочи (*Larix dahurica*), оққайиннинг *Betula platyphylla* ва *B.dahurica* турларидан ташкил топган ўрмонларни Благовешенск яқинида байкалорти нинабаргли ўрмонлар алмаштиради. Бу ўрмонларни бута қаватида Манжурияга хос турлар, хусусан ўрмон ёнгоғи (*Corylus heterophylla*) учрайди.

Эман-тилоғочли аралаш ўрмонлар шарққа борган сари Благовешенскдан якка эманли ўрмонларга айланади. Уларни орасида мўғил эмани бошқа дараҳтларсиз кичик Хингандан то Кореягача боради. Бундай ўрмонларнинг тагида пастки қаватда пион (*Paeonia aebiflora*), астильбе (*Astilbe*), вератrum (*Veratrum*), гемерокалис (*Hemerocallis*) туркумларининг турлари ҳамда, пушти гуллайдиган даур рододендрони (*Rhododendron dahuricum*) чиройли гуллари билан қўзга ташланади.

Сихотэ-Алин тоғларида бу ўрмонлар одамларнинг фаолиятини таъсирида қимматли ёғочли ва Сибир қарағайлари билан алмашган. Уларни орасида оққарағай (*Abies holophylla*) бошқа дараҳтлардан баланд ўсиб туради. Сибир қарағайдан ташқари бу ерда тисс (*Raxus cuspidata*) ҳам ўсади.

Буталардан актинидия (*Actinidia arguta*) узок Шарқдаги энг катта лиана ҳисобланиб, унинг танасини қалинлиги 16 см гача етади. Ўрмоннинг пастки ўт қаватида қадимдан доривор сифатида фойдаланиб келинган ўсимлик жень-шень (*Panax schin-seng*) учрайди. Унинг тарқалиш ареали денгиз қирғоқларининг яқинидан то Хитойнинг ва Кореяниг шимолий қисмларигача боради.

Шарқий Осиё ёзгияшил баргли ўрмонларнинг барча типларини орасида заранг туркумининг турларига бой ўрмонлар энг таниқлиси, машхури ҳисобланади. Унинг кўп қават ёғочли қатлами зарангнинг қўплаб турларидан ташкил топган. Масалан, *Acer monoba A.gunnala*, йўғон танали жўкалар (*Tilia amurensis*, *T.taquetii*), қайрағоч (*Ulmus propinquua*), манжурия ёнғоғи (*Juglans manshurica*), оққайинлар ҳамда Амур барҳати кенг тарқалган. Бундай ўрмонлар водийлардаги тоғ дарёларнинг ёнбағирликларига хос. Улар ўсадиган тупроқлар озиқ моддаларга бой.

Буталар орасида Европа ўрмонларида кенг тарқалганларидан бересклет (*Euonymus*), рамнус (*Rhamnus*), филадельфис (*Phyladelphus*) туркумларининг турлари кенг тарқалган. Буталар ичida манжурия ёнғоғи (*Corylus manschurica*) айниқса кўп учрайди. Примарье ўлкасида чумчуқтол-ясеньнинг (*Fraxinus rhynchophylla*), каштан (*Castania crenata*), лаврли ўрмонлардан кириб келган япон стиркаси (*Styrax japonica*) ҳам ўсади.

Бу ўрмонларда лианалар ҳам ўзининг ўрнига эга. Улардан Хитой лимонниги (*Schizandra chinensis*), амур узуми (*Vitus amurensis*) ва актинидияни (*Actinidia*) алоҳида қайд этиш лозим.

Ўт ўсимликлардан иборат қават флористик жиҳатидан жуда бой. Бу ўрмонларга хос неоттия (*Neottia asiatica*), парис (*Paris*) туркумининг қўплаб турлари, айниқса папаротниклар, масалан адиантум (*Adiantum pedatum*) кўп ўсади.

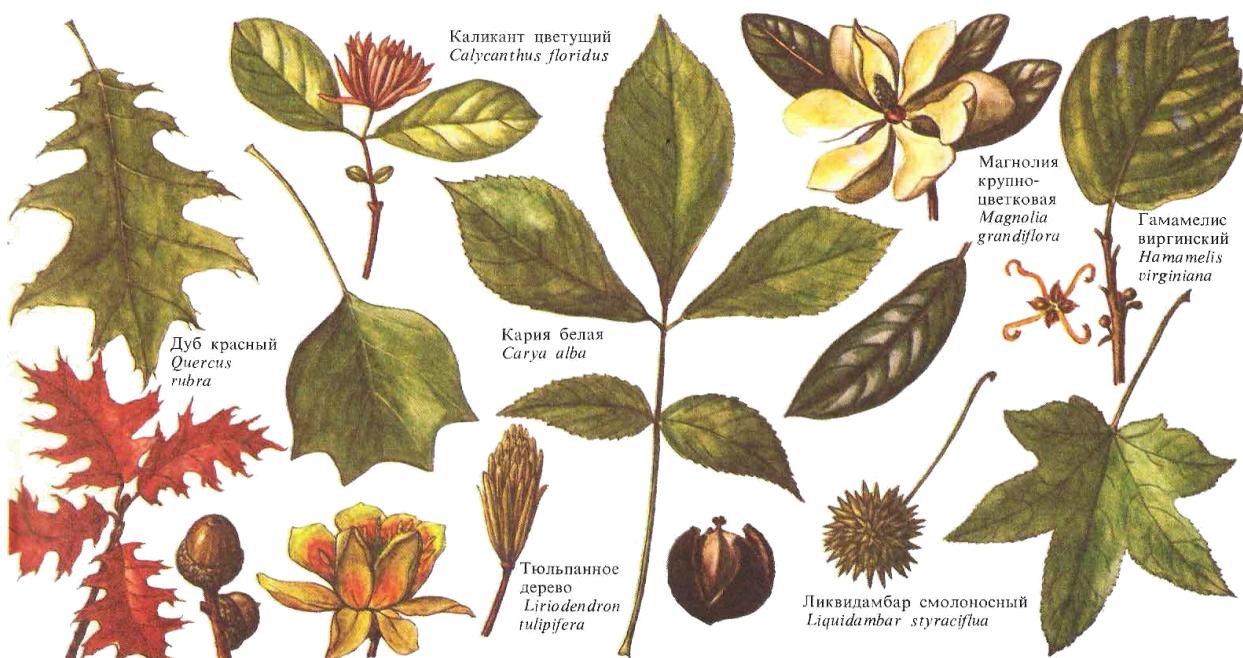
Қорақайинли ўрмонлар фақат Корея ва Японияниг ўртacha баландликлардаги тоғларда ўсади. Япониядаги қорақайинли ўрмонлар асосан

Fagus crenata туридан Кореядагилари унга қариндош қорақарағайдан (*F.multinervis*) иборат.

Шарқий Осиёда Европадаги каби дарёларнинг қуилиш қисмидаги айниқса Камчатка ва Сахалинда флора унча бой эмас, у ўзига хос хусусиятли. Бу ердаги толзорлар орасида ўт ўсимликлар барқ уриб ўсади. Улардан ангелика (*Angelica ursina*), филипендула (*Filipendula kamtschatka*) ва бўйи 2,5 метрларгача борадиган петасит (*Petasites japonicus*) ҳамда 4,5 метрли гигант хераклиум (*Heracleum dulce*) кенг тарқалган.

Шимолий Америка ёзги яшил баргли ўрмонлари

Шимолий Америкада ҳам Европадаги каби бундай ўрмонлар уларни кесиб, тупроғини ҳайдаб, уларни ёқиб деярли тўла йўқ бўлишига олиб келинган. Шу боисдан, бу ердаги ҳозирги замон қарағайли ва эманли ўрмонлар иккиласми ҳисобланади. Меваси истеъмол қилинадиган ёнғоқ, ўрмон ёнғоги, эман, каштан каби ўсимликларнинг ўрмонларни ҳамма жойларида тарқалишига маҳаллий аҳоли сабаб бўлган деб ҳисобланилади. Кейинроқ қишлоқ хўжалигига олиб борилган ишлар унда механизмлардан кўп фойдаланиш ҳам ўрмонларнинг холатига таъсир кўрсатган. Шу боисдан табиий холда сақланган ўрмонлар катта ҳудудларда эмас.

Шимолий Америка ёзги яшил ўрмонлари дараҳтлари

Шимолий Американинг шарқида баргли ўрмонлар флористик жиҳатидан анча бой. Бу ердаги дараҳтларнинг турлари Европадагидан кўп. Бу ўринда аралаш ўрмонлар муҳим аҳамият касб этади. Заранг (*Acer*), кария (*Carya*) ва эман (*Quericus*) туркумларининг турлари бошқаларидан кўп ўсади. Европада тарқалган дараҳтларнинг деярли ҳаммаси бу жойда учрайди. Бу ўрмонларда шундай дараҳтлар ўсадики, улар Марказий Европада қирилиб бўлган. Ёки уларнинг қариндошлари Шарқий Осиёда ўсади ёки реликт сифатида Кавказда учрайди. Шундайларига магнолиялар (*Magnolia*), каркас (*Celtis*), чинор (*Platanus*) ва ёнғоқ (*Juglans*) ҳамда гамамелис (*Hamamelis*) мансуб. Шимолий Америка учун айниқса лоладарахт (*Liriodendron tulipifera*), ликвидамбор (*Liquidambar styraciflua*), оқ чиройли гулли хионанта (*Chionanthus virginianus*) тсига канадалик (*Tsuda canadensis*) ҳамда Европанинг истироҳат боғларида кўпайтирилиб ўстириладиган соҳтатсига (*Pseudotsuga menziesii*) характерли ҳисобланади.

Бута ўсимликларнинг турлари ҳам жуда хилма-хил: дўлананинг (*Crataegus*), корнус (*Cornus*), бересклет (*Euprymus*), тол (*Salix*), падуб (*Ilex*) ва олма (*Malus*) кенг тарқалган. Уларнинг қаторига каликант (*Calycanthus floridus*), жигарранг-қизил гулли кладратус (*Cladrastis*) ва жуда чиройли родондендронларнинг (*Rhododendron*) турларини қўшиш мумкин.

Ўрмонларнинг қуи ўт ўсимликли қавати турларга бағоят бой. Бу ердаги туркум ўсимликларнинг турларини сони кўп. Баҳорда пуфанақ турлари (*Anemone quinguefolia*, *A.thalictroides*), каулофиллум (*Caulophyllum thalictroides*) зиркдошлардан, дицентра (*Dicentra*), чиройли кандиклар (*Erythronium*), триллиум (*Trillium*) турлари, кўпчилик гунафшалар (*Viola*) ҳамда хепатика (*Hepatica acutiloba*) кўп ўсади. Бу ҳудудда ариддошлар оиласидан аризма (*Arisma tryphyllum*) жуда чиройли қўринишни ҳосил қилиб ўсади. Ёзда баланд бўйли ўтлар кўп тарқалади.

Ўрмонларнинг типлари. Шимолий Американинг шарқий қисми дараҳт турларига бой. Аралаш ўрмонлардаги эман ва лоладарахт (*Liriodendron tulipifera*) кўп бўлиб, айримларининг бўйи 60 метрларгача

боради. Ўрмонларнинг бу типи унча баланд бўлмаган тоғлар ва текисликларда ҳам тарқалган. Аппалачи тоғларининг шарқида ҳозир асосан заранг (*Acer rubrum*) ва эманинг қизили (*Quercus rubra*) кўп ўсади. Асли Америкалик каштан (*Castanea dentata*) кам тарқалган.

Аппалачи тоғларини ғарбий томонидаги бир мунча қуруқ иқлимли худудларда Шимолий Американинг жануби-шарқидаги ўрмонлар эман ва кари дараҳтларидан иборат. Улар билан дуккакдошлардан десмодиум (*Desmodium*) туркумининг турлари ҳам кўп ўсади.

Қорақайин магнолияли ўрмонлар АҚШнинг дарёлар водийларини озиқ моддаларга бой тупроқлари учун хос. Бу ерларда доимояшил кенг баргли дараҳтлар жуда кўп. Заранг, жўка, граб ва эманлар билан бир қаторда чиройли гулловчи магнолиялар масалан, катта гулли ва катта баргли магнолия (*Magnolia grandifolia*, *M.grandifilla*), гамамелис виргинлик (*Hamamelis virginiana*) ҳамда гортензия эманбаргли ҳам ўсади. Қорақайин каттабаргли (*Fagus grandifolia*) ва заранг қандли (*Acer saccharina*) Аппалачи тоғларининг юқори қисмида ўсади.

Буталар қавати лианалар билан чалкашиб кетган, улардан *Parthenociscens quingiefolia*, *Visteria frutescens* ва *Vitus* туркумининг турлари бошқаларидан кўп учрайди. Европада кенг тарқалган чаёнүтни ўринига бу ерларда ундан кучлироқ “чақадиган” шу оиладан-лопортеа канадалик (*Laportea canadensis*) ўсади.

Шимолий Американинг Мэн штатидан то Буюк кўлларгача бўлган катта худудни кенг япроқли нинабаргли аралаш ўрмонлар эгаллаган. Уларнинг таркибига Марказий Америка минтақасидаги деярли барча дараҳтлар қиради. Нинабарглилар орасида тсуга канадалик, қарағай (*Pinus strobus*), қорақарағай (*Picea alba*), оққарағай (*Abies balsamea*) учрайди. Торфлашган тупроқларда қандоғоч (*Alnus rugosa*) у билан бирга толнинг (*Salix*) кўплаб турлари, қизил (*Cornus purpusii*), сумах (*Rhus*) ва рододендрон турлари кенг тарқалган.

НИНАБАРГЛИ ЎРМОНЛАР БОРЕАЛ МИНТАҚАСИ

Нинабаргли ўрмонлар океанларни ҳисобга олмаганды шимолий яримшарни узлуксиз қамраган ер куррасидаги энг катта ҳудуддаги ўсимликлар минтақаси ҳисобланади. У Евроосиёда ғарбдан шарққа томон Қутб доираси бўйлаб 7000 километрга чўзилган. 60° шимолий кенгликда 8000 км га, Шимолий Америкада эса 5000 км дан кўпроққа чўзилган. Уни Евроосиёдаги узунлиги шимолдан жанубга ва Шимолий Америкада ўртача 1000-1200 километрни, айрим жойларда масалан, Есиней ва Лена дарёларининг ўртасида у деярли икки баробарга катта. Бу маълумотлар нинабаргли ўрмонларнинг бореал минтақаси жуда катта майдонни эгаллашидан далолат.

Эгаллаган майдони шунчалик катта бўлганига қарамай унинг ўсимликлар қоплами деярли бир хил таркибга эга. Бизнинг курраи заминимиздаги ёғоч тайёрланадиган, хом ашёсини, асосий минтақаси ҳисобланади. Бореал ўрмонлар ўрмон саноатида асосий аҳамият касб этади. Дунё бўйича тайёрланадиган ёғочнинг 80% микдоридан, 70% нинабаргли бореал ўрмонлар минтақасидан олинади.

Финландия, Швейцария, Канада, Россия мамлакатларида ёғочни қайта ишлайдиган саноат муҳим тармоқларидан ҳисобланади. Россияга Ер юзидағи жами ўрмонларнинг тўртдан бирига яқин қисми қарашли эканлигини бу соҳанинг мутахассислари яхши билишади. Нинабаргли ўрмонларнинг жуда катта майдонлари хали амалда хеч қандай ўзгаришсиз турибди. Бореал минтақанинг нинабаргли ўрмонларини шимолий ва жанубий чегараларини аниқ ўтказиш қийин чунки, бу ерларда қўшни минтақаларга ўтадиган жойлари кўп.

Нинабаргли бореал ўрмонлар минтақасининг чегералари минтақа ичида иқлим билан изоҳланади. Қиши узоқ ва совуқ ёзи қисқа жойларда нинабаргли ўрмонлар бошланади. Иқлимий кўрсаткични белгиси бўлиб, бир кеча-кундузлик ҳароратнинг ўртача кўрсаткичи 10°C бир йилда 120 кундан кам бўлмаслигидир. Агар бу холат 8 ой давом этса, ўртача бир кеча-

кундузлик ҳарорат 10°C дан паст бўлмаса нинабаргли ўрмонлар ривожланаолмайди. Мана шу жойдан арктик тундра чегараси бошланади.

Шуниси диққатга сазоворки, ҳарорат қўпинча- 60°C дан паст бўладиган шимолий яримшардаги Верхоянск ва Оймяконда ҳам нинабаргли ўрмонлар худди бундай совуқни сезмагандай bemalol ривожланаверади.

Бореал минтақанинг бундай катта ҳудудда майдонидаги иқлими албатта бир хил эмас. Бу минтақада икки хил, океанинг совуқ ва Материкнинг совуқ иқлими фарқланади. Евроосиёда океанинг совуғи Скандинавиядан Фарбий Сибир орқали Енисейгача боради. Бу ҳудудда бир йилдаги ёғингарчиликнинг миқдори бир йилда 400-500 мм гача боради. Скандинавияда қишиги совуқ -7 дан -10°C гача бўлса Енисей атрофларида -30°C атрофида бўлади.

Континентал яъни материкнинг совуғи Енисейдан Тинч океанигача боради. Бу ерда ёз жуда иссиқ ҳарорат $30-38^{\circ}\text{C}$ га етади, қиши ҳам жуда совуқ -50°C гача, айрим холатларда -60°C ҳам бўлади. Шу туфайли тупроқ анча чуқургача музлайди. Ёзда ёғингарчилик кам, йиллик ўртacha ёғин миқдори 300 мм дан кам бўлади.

Бореал минтақанинг тупроқлари унинг она жинсидан юзага келадиган подзол типига мансуб.

Бореал ўрмонлар ўсимликлари

Бореал нинабаргли ўрмонларнинг ўсимликлари

Дараҳтларнинг турлари. Бореал минтақада ўсадиган дараҳтларнинг турлари бошқа минтақадагилардан энг кам. Моҳияттан олганда ўрмонлардаги дараҳтларнинг қаватини бор-йўғи тўрт тур оққарағай (*Abies*), тилоғоч (*Larix*), қарағай (*Pinus*), қорақарағай (*Picea*) ташкил қиласиди. Бу ерда улардан ташқари оққайин (*Betula*), терак (*Populus*), қандоғоч (*Alnus*) ва тол (*Salix*) ҳам ўсади.

Нинабаргли бореал ўрмонларнинг ўсимликлар жамоалари куйидагилардан иборат.

1. Тайга
2. Тўқранг нинабарг қорақарағайли тайга
3. Очикранг нинабарг қарағайли тайга
4. Очикранг нинабарг тилоғочли тайга

Нинабаргли бореал ўрмонлар ўт ўсимликлари

Тайга. Россияда нинабаргли бореал ўрмонларни *тайга* дейишади. Ташки қўринишига кўра: тўқранг нинабаргли, очикранг нинабаргли, тоғ ва ботқоқ тайгалари фарқланади. Бу номланишлар тегишли дараҳт номи билан боғлиқ. Турли туркумларга мансуб дараҳтларнинг пастидаги ўт ўсимлик ва буталар қаватини ташкил қилган туркум ўсимликлар жуда ўхшаш.

Бореал нинабаргли ўрмонлар флораси бир мунча оз туркум ва турлардан иборатлиги туфайли уларни типларга ажратиш қийин. Тупроқларидағи озиқ моддаларни камлиги, сув режимидаги фарқлар кабилар аввало иқлим билан белгиланади.

Тўқрангли нинабарг қорақарағайли тайга. Қарағай, аникроғи қарағай оддий (*Picea abies*) Шимолий Европада ва қорақарағай сибирлик (*P. obovata*) Россиянинг шимолий-шарқида ва шарқида тўқранг нинабарг қарағайли тайгани ташкил қиласди.

Улар билан бирга оққарағай сибирлик (*Abies sibirica*) ва қарағай сибирлик билан бирга оққайин (*Betula pubescens*) ҳам ўсади.

Қорақарағайли ўрмонлар уч қаватни ҳосил қиласди: дараҳтлар қавати, сийрак ўсадиган ўт ўсимликлар ва зич ривожланган моҳлар қаватидан иборат. Бутали қават бу худудда йўқ. Учи учли танаси конус шаклидаги қорақарағайлар бир мунча зич жойлашади. Дараҳтлар танасидаги шоҳларни бир бирига киришиб кетиши баъзан 70% гачани ташкил қилганлиги туфайли бундай ўрмонлар “қорангироқ”, “тўқ” қўринишини ҳосил қиласди.

Тўқранг нинабарг қорақарағайли ўрмонлар намлиги етарли, донадор, минерал озиқларга бой подзол тупроқларда тарқалган. Бундай ўрмонлар орасида марказий гуруҳни танаси бақувват тўқяшил тусли қорақарағайлар унда *гинномоҳлар* деб аталадиган моҳлар қўп ўсадигани энг кўп тарқалган. Бу гуруҳ ўрмонлар мамлакатнинг халқ хўжалигида ҳам катта аҳамият касб этади.

Кўзга яққол ташланадиган ўт ўсимликлар қаватини сийраклиги дараҳтларнинг илдизлари билан рақобатни кучлилиги бўлса, иккинчи томондан қуёш нурининг камлиги ҳисобланади. Ўтларнинг турлар таркиби

Марказий Европа ўрмонларидағи каби бўлиб улар орасида *Vaccinium myrtillus*, *V.vitis-idaea*, *Moneses uniflora*, *Ramshia secunda*, *Pyrola* туркумининг турлари, *Monotropa hypopitys* қўп тарқалган. Бундай жойларда орхидларнинг микотроф турларидан гудъера (*Godyera repens*), ладъян (*Corallorrhiza trifida*), тайник (*Listera cordata*), гнездовка (*Neottia nidus-avis*), голокучник (*Gymnocarpium dryopteris*), телиптерис (*Thelypteris phegopteris*), баранец

Бореал нинабаргли ўрмонларидағи энг муҳим дараҳтларнинг турли минтақаларда тақалиши

Дараҳтлар	Скандинавия	Россияни Европа қисми ва Фарбий Сибир	Шарқий Сибир	Шимолий Америка		
				Фарби	Шарқи	
Қорақарағай (<i>Picea</i>)	Қорақарағай оддий (<i>P.abies</i>)	Қорақарағай сибирлик (<i>P.obovata</i>)		Қорақарағай канадалик (<i>P.canadensis</i>)		
Қарағай (<i>Pinus</i>)		Қарағай оддий (<i>P.sylvestris</i>)		Қарағай банкс (<i>P.banksiana</i>)		
Оққарағай (<i>Abies</i>)		Оққарағай сибирлик (<i>A.sibirica</i>)		Оққарағай бальзамли (<i>A.balsamica</i>)		
Тилоғоч (<i>Larix</i>)		Тилоғоч сибирлик (<i>L.sibirica</i>)	Тилоғоч даур (<i>L.dahurica</i>)	Тилоғоч америкалиқ (<i>L.americana</i>)		
Оққайин (<i>Betula</i>)		Оққайин момик (<i>B.pubescens</i>)				
		Оққайин эгилган (<i>B.pendula</i>)	Оққайин буралган (<i>B.tortuosa</i>) Оққайин тошдай (<i>B.ermanni</i>)	Оққайин қофоздай (<i>P.papyrifera</i>)		
Терак (<i>Populus</i>)		Тоғ терак (<i>P.tremula</i>)		Терак (<i>P.tremuloides</i>) Терак бальзам (<i>P.balsamifera</i>)		

(*Hyperzia selago*), плаунлардан ликопердон (*Lycoperdium annotium* ва *L.complanatum*) қўп ўсади.

Ўт ўсимликлар қаватига нисбатан мохлар яхши ривожланган, улар ер юзасини тўла қоплаган ва баландлиги 30-40 см га боради. Ер ости сувлари яқин бўлган жойларда нам чириндининг миқдори қўпайиб, торф ҳосил бўлиш жараёни кучаяди. Мохлар кўп тарқалган жойларнинг қалинлиги 80 см гача етганларида какку зиғири (*Polytrichum commune*) доминант даражага етади.

Ёрқин нинабарг қарагайли тайга. Европадагидан фарқланиб бу худуддагиларни ёрқин нинабарг қарагайлар дейилади. Қарагай оддий (*Pinus sylvestris*) жой танламайди, сернам ва қуруқ ерларда, қумли ва озиқ моддалари кам тупроқларда ҳам ўсаверади. Шу хусусиятига кўра, бошқа нинабарглилар ўсмайдиган ҳудудларда ҳам тарқалган. Қорақарагайли ўрмонлар ёниб кетган ҳудудларда қарагайлар ҳам ўсаверади. Шимолий Европанинг қарагайли ўрмонлари айнан шу тарзда юзага келган.

Қарагай ва қорақарагайли ўрмонларда таркибига кўра ўхшашиклар кўп. Уларнинг орасида чалабута ўсимликлар кенг тарқалгани “марказий” ўринни эгаллади.

Қарагайли ўрмонларни ўсиши учун экстермал қийин шароит тупроқни унумсиз бўлиши учун уни она жинсдан иборат тошли тоғ жинслиги ёки кучли подзоллашганлигидир. Бу ерда ўсимликларнинг ўсишини чекловчи омил тупроқдаги намлик: дарахтлар атмосфера намлиги билан қаноатланадиган буга лишайниклар билан қопланган холос. Гап бу ўринда “буғи лишайниги (*Cladonia rangiferina*) “Исланд мохи” (*Cetraria islandica*) бутасимон лишайник *Cladonia* туркумининг кўплаб турлари ҳақида бораяпти. Мана шундай холатда қарагайнинг ниҳоли куриган дарахт ўрнидагина ўсиши мумкин холос.

Шимолий Америкада қарагайларини бундай минтақадаги аҳамияти унча катта эмас. Бу ерларда тарқалган қарагай (*Pinus banksiana*) қумлик ёки анча унумсиз тупроқлардагина ўсади.

Ёрқин нинабарг тилоғочли тайга. Бореал Евроосиёда тилоғочли ўрмонлар катта майдонларни эгаллаган. Сибирнинг ўзида улар 2,5 млн

километр квадратни, қиёслаганимизда Европанинг жами майдонини тўртдан бир қисмига teng. Тилоғочли тайга аввало Енисейнинг шарқ томонида хукмронлик қиласди. Унинг таркибини асосан тилоғоч даур (*Larix dahurica*) ташкил қиласди. Бу ўрмонлардаги дараҳтлар кўп йиллар давомида музи эrimайдиган, эригани 25-30 см дан ошмайдиган тупроқларда яхши ўсишга мослашган.

Тилоғочли тайгани ўсаётган шароитига кўра бир қатор типларга бўлинади, улардан верескдошлар оиласига мансуб буталар ҳамма жойда тарқалган.

Оҳак карбонатга бой тупроқлардаги тилоғочли ўрмонларда брусика кўп ўсади. Бу жойдаги айрим тилоғочлар 20 метр баландликларга, танасининг ўзаро туташиши 50-80% ни ташкил қиласа ҳам ёруғлик ергача етиб келганлиги туфайли саурарча сибирлик (*Juniperus sibirica*), наъматак (*Rosa acicularia*) ва бошқа турлар ўсади. Буталардан осилиб ўсадиган атраген (*Atragene sibirica*), ўтлар қаватида ва бутачалар орасида брусика ўсимлиги кенг тарқалган. Бу ерда толокнянка оддий (*Arctostaphylos uva-ursi*), прострел (*Pulsatilla patens*), плаунлар ва бошқа ўсимликлар ўсади.

Катта майдонларни анча подзоллашган қумли яхши намланган тупроқларда “хўл тилогочли ўрмонлар” эгаллаган. Бундай жойларда ўзаро анча узоқ жойлашган 300-400 ёшли тилоғочларни бўйи 5-8 метрдан, йўғонлиги эса 10 см дан ошмайди. Уларнинг умр боқийлиги танасида қўшимча илдизларни ҳосил қилиши туфайлидир. Улар билан бирга оққайинлар (*Betula exilis* ва *B.fruticosa*), рододендрон (*Rhododendron parvifolium*), арктоус (*Arctous alpina*), клюква (*Oxycoccus quadripetalus*) ва бошқалар ўсади.

ТУНДРАНИНГ АРКТИК МИНТАҚАСИ

Нинабаргли бореал ўрмонларнинг шимолида тундра олами ястанган. Бу атама финча сўз “tunturi” “ўрмонсиз ясси дўнглик” дан келиб чиқкан. Ва ҳақиқатда ҳам бу ерларда дараҳтларнинг йўқлиги яққол кўзга ташланади.

Тундралар Евроосиёда ҳам ва Шимолий Америкада ҳам кенг тарқалган. У Шимолий кутбнинг энг шимолий сарҳади бўйлаб бошқача айтганда *циркумполляр* худудлар бўйича жойлашган. Унинг Евроосиёдагина ҳудуди ўрмон тундрами ҳам қўшиб ҳисоблаганда 3,25 млн км²дан иборат бўлиб, унинг катта қисми Россияга тўғри келади. Шимолий Америкада ҳам тундралар катта майдонни эгаллаган. Жанубий яримшарда тундра бунчалик ривожланмаган.

Иқлими. “Арктика” сўзи билан беихтиёр қаттиқ совуқ бўладиган яшаш учун шароити йўқ деган тасаввур, фикр ҳосил бўлади. Бу худудда ёз қисқа ва анча салқин. Ойлар бўйича ўртacha ёзги ҳарорат баъзан 10⁰C дан сал ошади холос. Шунга қарамай бу ҳудудда ўсимликларнинг мавжудлиги ҳарорат билангина эмас уни қанча муддат таъсир этиши билан боғлиқ. Вегетация даври 3-3,5 ой июндан сентябргacha давом этади. Тундранинг кўпчилигига вегетация давр бундан ҳам кам 2-2,5 ой, совуқ саҳролар билан чегарадош ерларда 1,5 ойдан кўп бўлмайди.

Тундра минтақасининг иккинчи белгиси ёғингарчиликнинг камлиги. Йил давомида ёғадиган ёғингарчиликни микдори 300 мм дан кўпроқ, ундан ҳам кам 200-150 мм бўлади. Қорнинг қалинлиги 10-50 см бўлади холос, у ўсимликни совуқдан химоялайолмайди.

Ўсимликлар учун муҳим омиллардан бири куннинг ёруғлик даврини давом этиши. Ёзда ҳаммага маълум қутб куни бўлиб, бир кечада кундуздаги ҳароратда фарқ деярли йўқ.

Арктик тундранинг ўсимликлари

Тундра жуда катта майдонларни эгаллаганлигига қарамай флорадаги турларнинг хилма хиллиги унчалик кўп эмас. Айрим вилоятларда ёпиқ уруғли ўсимликларнинг турлари аранг 200-300 га етса, арктиканинг совуқ саҳроларида 100 хатто 50 дан ортиқ эмас. Бошқа хеч қандай минтақа флорасидаги ва ўсимликлар жамоасидаги бир хиллик бунчалик эмас.

Тундранинг ўсимликлар қопламидағи фарқлар қуидагилар билан изоҳланади.

- 1) жанубдан шимолга томон ўртача ҳарорат ва вегетация даврининг давом этишини қисқариб бориши;
- 2) у ёки бу худуд ўсимликларини унча узоқ вақт бўлмаган ёки қадимдан ўсиб келаётганлиги.

Арктик тундра ўсимликлари

Үрмон тундра. Нинабаргли шохлари эгилган бореал үрмонларнинг шимолий чегараларига борган сари тарқалишида сийракланиш рўй беради. Үрмонсиз жойлар пайдо бўлади, шимолга борган сари бундай холат кўпайиб боради. Пасттак, кўримсиз дaraohтлар ўзаро 10 м ва ундан каттароқ оралиқда жойлашади. Уларнинг орасида бутачалар пакана, оққайинлар, кичик толлар ва бошқа ўсимликлар ўсади. Дарё водийларини шамолдан химояланган жойларида кичик үрмонлар сақланиб қолган. Улар билан тундра чегараланадиганида үрмонтундра ҳисобланади. Үрмонтундра үрмон ва тундра орасидаги аниқ чегара ўтказиб бўлмайдиган энсиз юзлаб километрларга чўзилган майдон.

Дaraohтларнинг қутб чегарасида тарқалиши. Үрмон тундранинг шимолий чегараси дaraohтларнинг қутбдаги чегараси билан мос келади. Табиатда бу чегара бир текис чизиқли эмас. Дарёларнинг водийлари ва тоғ ёнбағирликларида шимолга анча кириб бор-са, яssi сувайирғичларда жанубга анчагача боради. Энг шимолий нуқта Сибирда шимолий 72^0 кенглик Хатангি дарёсини қўйилиши ва Ленанинг қуви оқимиға тўғри келади. Жанубий нуқтаси Лабрадорнинг шарқий қирғоги ($53,5^0$ шимолий кенглик) ва Гудзоннинг жанубий қирғоги (54^0 шимолий кенглик) тўғри келади. Бундан ташқари дaraohтларнинг тарқалиш чегараси турли регионларда ҳар хил дaraohтлар билан: Скандинавияда аввало оққайин бурама (*Betula tortuosa*) ва қарағай (*Pinus sylvestris*), Оқ денгиздан то Уралгача қорақарағай (*Picea obovata*): Печера дарёсидан бошлаб қорақарағайга тилоғоч (*Larix sibirica*) қўшилиб, шарққа борган сари тилоғоч сибирликни тилоғоч даур тури (*L.dahurica*) алмаштиради. Камчаткада бу чегарани оққайин тошдай (*Betula ermanii*) белгилайди, Шимолий америкада қорақарағай канадалик (*Picea canadensis*) ҳамда қорақарағайни қораси (*P.marina*) ва тилоғоч американлик (*L.americana*) белгилайди. Шуни таъкидлаш лозимки, бу ҳудудларда тарқалган барча ўсимликлар ўсиши жуда секин уйилига 1-2 см дан ошмайди.

Бутачали тундра. Ўсимликлар қопламини оққайин пасттак (*Betula nana*) ва толлар *Salix arbuscula* *S.lapporum*, *Andromedia polifolia*, *Ledum*

palustre, *Vaccinium uliginosa*, *V.vitis-ideae*, *Empetrum nigrum*, *Rubus chamaemorus* ва *R.arcticus* улар билан бирга ҳаммаёқни босиб кетган, ерни тўла эгаллаган мохлар ва лишайниклар ташкил қиласди. Ўсимликлар қопламини ҳосил қиласдиган қайд этилган турлар ўрмонтундрада ҳам ва тайганинг катта майдонларида ҳам тарқалган.

Шимолий Американинг бутачали тундраси асосан верескгуллилар тартибига мансублардан иборат бўлиб, катта худудларнинг ландшафтини белгилайди.

Дўнгли тундра. Евросибир ва Шимолий Американинг бутачали тундрасида торфли гумбазларни кўриш мумкин. Бундай гумбазнинг кесмаси 10-20 м, баландлиги 4 баъзан 7 метр келади. Бундай дўнгликлар катта майдонларни эгаллаганда дўнгли тундра ҳақида гап боради.

Дўнгликларнинг асосида (пастида) нам ёки сув билан тўлган чукурликларда оққайнининг пасттаклари, пушицалар ва қорабошлар (*Carex rariflora*, *C.rotundata*) кўп ўсади. Дўнгликларнинг жанубий ёнбағирлики яхшироқ исиганлиги туфайли унинг ўсимликлар қоплами турларга бойроқ.

Тундра минтақаси бўйлаб бутачалитундра бир мунча илиқроқ худудларда тарқалиб жануброққа кириб боради. Бошқа тундралар, масалан, мохли, лишайникили ва шу кабилар шимолий томонда устунлик қиласди ва шу боисдан уларни арктиктундра номи билан аталади.

Мохли, лишайникили, тоғ тундра. Нам ёки пастқам жойларда мохлар жамоаси тарқалиб улар асосан *Rhacomitrium lanuginosum*, *Tomentypnum nitens* ёки *Dicranum*, *Aulacomnium* ва *Drepanosladus* туркумларининг турларидан иборат. Мохлар орасида гулли ўсимликлардан тол қутблик (*Salix polaris*), тошёрап (*Saxifraga hirculus* ва бошқалар), айиктовон (масалан, *Ranunculus sulphureus*), *Minuartia* туркумининг турлари тарқалган.

Мохли тундрада бута кўриншли лишайникларнинг кўп турлари ўсади. Улар асосан қуруқ ерларда айниқса қумли ёки шағалли жойларда сон жиҳатидан устунлик қиласди. Бу жойларда бўйи 10 см гача етадиган *Cladonia*

ва *Cetraria* туркумларига мансублари кенг тарқалган. Лишайникли тундра буғулар учун асосий ўтлоқ ҳисобланади.

Арктик тундранинг ҳамма тупроқлари ўсимликлар билан қопланган эмас. Бу иқлим ва тупроқ шароитлари билан боғлиқ.

Шимолий яримшарнинг Арктик минтақаси фақат текисликлардан иборат эмас, бу ерда тоғ ва тоғ тизмалари ҳам мавжуд. Тоғ ҳудудлар ўсимликлар учун энг нокулай ҳисобланади. Вегетация даврининг қисқалиги, ҳароратнинг пастлиги, тупроқда чириндини деярли йўқлиги, узок муддат музлаши, ҳаммаёқ тош ва шағалли эканлиги ўсимликни ўсиши учун имкон йўқлигини далолати ҳисобланади.

Жуда оз ўсимлик қоплами қуйقا ва япроқ шаклидаги лишайниклардан иборат. Бутасимон лишайниклар жуда кам. Мохлардан *Grimmia*, *Rhacomitrum* ва бошқа туркумларнинг турлари бор. Тупроқли жойларда гулли ўт ўсимликлар ва бутачалардан *casson* (*Cassiope tetragona*), гариманелла (*Harimanella*) ва тол (*Salix polaris*) ўсади. Уларнинг бўйи жуда паст ва анча кичик. Камдан кам бўлсада, бошоқлиларнинг айримлари *Festica altaica*, *Hiero chloe alpina*, баъзи тошёраплар *Saxifraga nivalis*, *S.caespitosa* ва бошқалар минуарция (*Minuartia arctica*), дриа (*Dryas octopetala*), силен (*Silene acaulis*) ва бошқалар ўсади.

Арктиканинг жуда катта кенгликларидағи флоранинг таркиби ва ўсимликлар қоплами турли вилоятларида анча ўхшаш.

БАЛАНД ТОҒЛАР ЎСИМЛИКЛАРИ

Ҳар қандай баландтоғ-алоҳида олам. Баландтоғларнинг биоценозини унча катта бўлмаган майдонларда ўзгариб туришини англаш учун мутахассис-биолог бўлиш шарт эмас. Баландтоғларнинг ўсимликлар қопламини уларнинг география жиҳатидан холати ҳамда иқлим билан белгиланади. Ҳар иккала омил флоранинг ўзига хос хусусиятини белгилайди. Шу боисдан мўътадил кенглик баландтоғлари ва тропиклардаги флора хақида алоҳида фикр юритилади.

Иқлими ва тупроқлари. Статик маълумотлар бўйича баландга 100 м кўтарилиш билан ҳарорат $0,5\text{-}0,6^{\circ}\text{C}$ га пасаяди. Шу билан бирга баландга кўтарилиш қиши даврининг узоқ вақт давом этиши рўй беради. Буни тоққа чиқиб борган сари кўринади. Ёзда дengiz сатҳидан 1000-1200 м баландда ўтлоқ ўтлари бошоқдошлар гуллаётган бўлса, тоғда юқорироқ қўтарилиш билан ёз эрта баҳор билан алмашганини, 2000-2200 м баландликларда қишининг охирги белгиларини кўриш мумкин. Бизнинг республикамиз миқёсидағи иқлим таъсирида ўсимликлар қопламидағи ривожланиш биз келтирган баландлик минтақасидағидан янада баландроқда намоён бўлади. Айрим худудларда келтирган баландликлардан пастроқда ҳам ўсимликлар қопламидағи ўзгариш кузатилади.

Баландлик градиентдаги бу фарқлар ҳар 100 метрда 3-4 кунни ташкил қиласи. Буни чизма холида ифодаланса бошпиёзни тиккасига кессандаги кўринишга ўхшайди. Денгиз сатҳидан 700-800 м баландликларда кундузги илиқ ҳаво кечасига иссиғини бериб совийди. Совуқ ҳаво тупроқ юзасига тушиб унинг паст жойларида тўпланади.

Тоғларда қуёш ёритадиган ва сояли жойлардаги ҳарорат орасида ҳам фарқ бор. Баландликка кўтарилиб борган сари бу фарқ ортади. Тупроқ ҳаводан кўра иссиқликни ўзида кўп тўплайди. Ўсимликлар ҳам исийди. Шамол бўлиб турадиган жойларда тупроқ ҳарорати ҳам паст бўлади. Шунга кўра тоғларнинг шимолий (сояли) ва жанубий (ёритилган) ёнбағирликларидағи ўсимликлар қопламида ҳам фарқлар бўлади. Шимолий ёнбағирлик нинабаргли ўрмонлар билан қопланган холда жанубий ёнбағирликда илиқсевар кенгбаргли дарахтлар ўсади.

Шимолий ёнбағирликларда совуқ кунларнинг сони ҳам қўп. Бу ўсимликларда рўй берадиган моддаларнинг алмашинувларини ҳам ўзгартиради. Альп ўсимликларининг ҳаммаси совуққа чидамли бўлса ҳам йил давомида рўй берадиган физиология ўзгаришларида фарқлар сезиларли бўлади. Шу боисдан рўй берадиган музламалар ўсимликлар учун анча хавфли характерга эга.

Қаттық дарахтлы ва бутачали
ўсимликлар жасамоаси

Қишки қалин қор анча паст ҳарорат ва бошқа нокулай омиллардан химоялады. Қорнинг қалинлиги 30 см ва ундан ошган жойларда унинг тагидаги тупроқ музламайди. Тупроқ хали қор билан қопланган вақтларда яъни вегетация даврида ўсимлик гуллаб, мевалар етарли озиқни тўплаб олади.

Альп тоғларида 1800 м баландликларда вегетация даври 5 ой, 2400 метрдан 2,5 ой 3000 метр баландликда эса бор йўғи 1,6 ой давом этади. Доимо қор билан қопланган баландликда ҳарорат шундай бўладики қор эримайди ҳам, буғламайди ҳам. Иқлимга ҳарорат билан бирга буғ, суюқ ва муз холатидаги сув ҳам анча таъсир кўрсатади. Баландликларда қор пастга нисбатан ёғингарчилик кўп бўлади.

Европада баландликка ҳар 100 кўтарилиш билан йиллик ўртacha ёғин микдори 50-70 мм га ортади. Бундай холат 40 ва 50° шимолий кенглиқдаги тоғлар учун хос холат. Булутлардан баланд кўтарилиган тоғларда бундай холат йўқ. Баландтоғлардаги текисликлар одатда қуруқ бўлади. Ёғингарчиликлар унинг атрофларида ёғади.

Тоғлардаги шамол ўсимликларни қуритиб юборади. Ёзда намлиқ қўплигидан у унча хавфли эмас, қишида қўпчилик ўт ўсимликлар музлаб қолади.

Баландтоғларнинг тупроғи унумсиз. Ҳароратнинг кескин ўзгариб туриши тоғ жинсларини емирилишига сабаб бўлади. Бундай емирилиш биология жиҳатидан деярли рўй бермайди, пастки минтақада бу жараён

бошланади. Баландтоғ шароитида шағалли жойлар ҳам кўп, улар одатда дарё қирғоқларида кўп учрайди.

Баланд тоғларининг ўртакенглик ўсимликлари

Тоғларга кўтарилиб борилган сари турли баландлик минтақаларидағи ўсимликлар қоплами ўзгариб борадиган тупроқ ва иқлимий шароитлари билан боғлиқ холда ўзгаради.

Баландликларнинг еттида минтақалари мавжуд. Улардан фақат учтаси субальп, альп ва нивал баландтоғларга хос. Марказий Европадаги тоғ минтақаси унча баланд эмас. Бу ерда қорақайин, оққайинли ўрмонлар устунлик қиласи. Уларнинг таркибида қорақайин (*Fagus sylvatica*) ва оққайин (*Acer alba*), қорақарағай (*Picea abies*), заранг (*Acer pseudoplatanus*), қайрағоч (*Ulmus glabra*) ҳам кўп учрайди.

Баландтоғ минтақасига яқин жойларда қарағай ва унинг турлари шунга кўра нинабаргли ўрмонлар кенг тарқалган. Бундай ташқари қарағайларни маҳсус ўстирилгани туфайли унинг тарқалиш ареали ҳам кенгайган. Табиийки, флораси жиҳатидан бой тоғ ўрмонлари айrim водийларда сақланиб қолган холос.

Тоғ минтақасининг ўрмонлар учун деярли чиримайдиган ҳазон ва анчагина қалин унча парчаланмаган анча нордон муҳитли гумус қават характерли. Шу боисдан бундай ўрмонларнинг пастки қаватини флораси таркибига кўра оз турлардан иборат. Улар орасида

нордон мұхитда ўсишга мослашган *aцедофил* турлар ёки замбуруғлар билан симбиозда бўладиган *Monesis uniflora*, *Hypopitus monotropa*, верескдошларнинг кўплаб тарқалган.

Баландтоғ дарё қирғоқларидағы ўсимликлар

Альп ва Карпат тоғларида доминантлик қиласидиган қорақарағай жануброқда ва шарқда Югославия ва Болгариягача тарқалган кавказ тоғларида оққарағай кавказлик (*Abies nordmannia*) ва оққарағай шарқлик (*Picea orientalis*) учрайди. У билан бирга заранг шарқлик (*Fagus orientalis*) доимо бирга

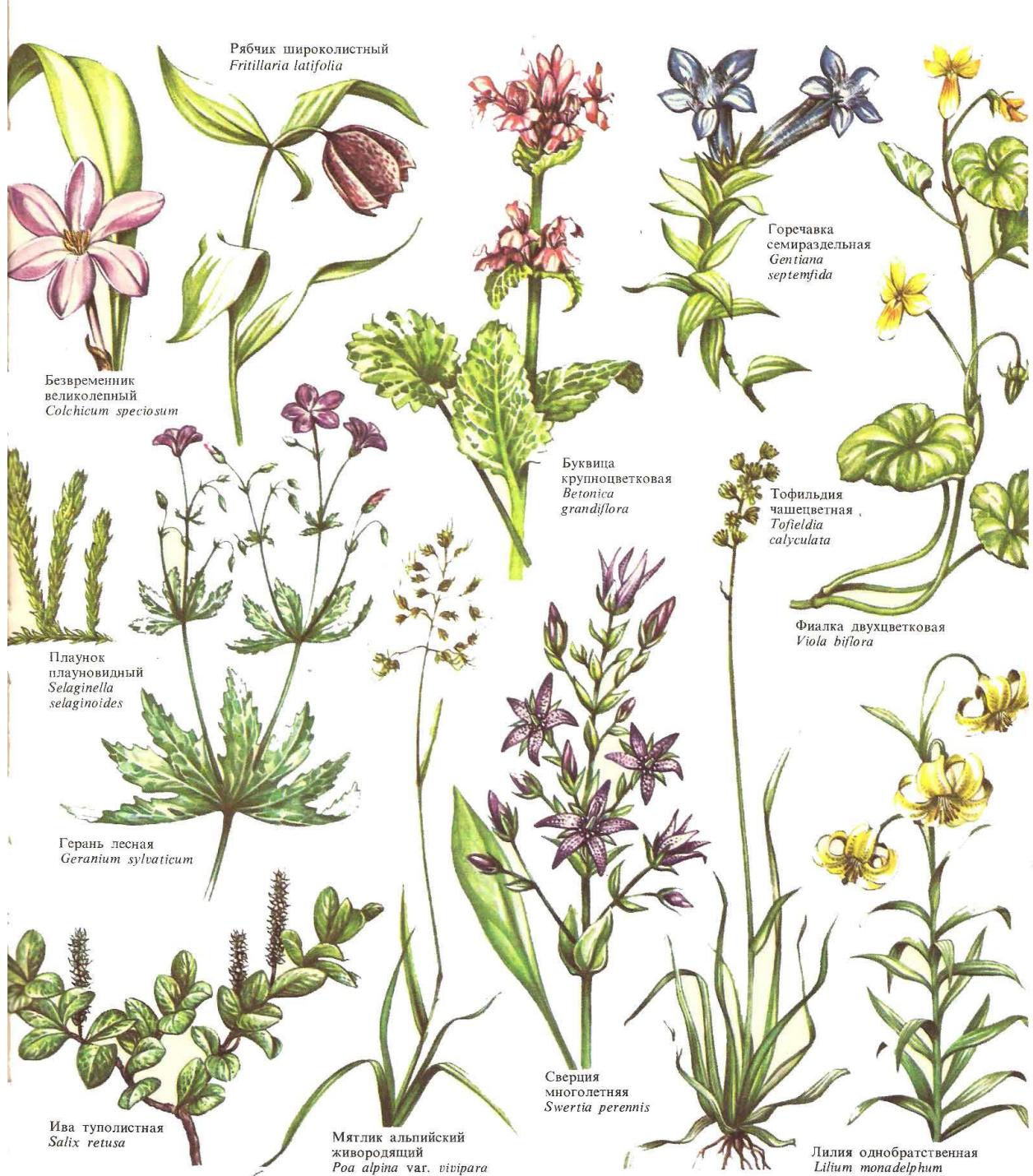
тарқалған. Бу ерда 1400-1900 м баландликларда хали инсоннинг салбий таъсирига дуч келмаган ўрмонлар ҳам бор. Улар Тебердин қўриқхонасида бошқаларидан яхши сақланган. Саёҳатчиларни бу дараҳтларнинг кўринишидаги қудрати ва ҳаётий кучи доимо лол қолдиради.

Бўйи 50 метрларга, танасининг кўндаланги 80-120 см га етадиган қарағайлар кам эмас. Ундан қорақарағайлар хеч қолишмайди. Қалин нинабаргли ўрмонларнинг пастки қавати ёргулук етишмаслиги, нордон тупроғининг флораси турларга бой эмас. Бу ерда *Rhododendron luteum* ва *Vaccinium arctostaphylos* оз бўлса ҳам учрайди.

Сернам дараларда соқолсимон кўринишли лишайник *Usnea barbata* эпифит холда кенг тарқалған. Тоқقا кўтарилиб борган сари қорақайин шарқлик камайиб боради. Баландлик 1600 метрдан бошлаб ўрмонларнинг таркибиға яна бир тур заранг траутветтер (*Acer trautvetteri*) қўшилиб унинг ареали ўрмонларни тарқалиш чегарасигача боради.

Шимолий Американинг шарқида, Аппалачи тоғларини шу баландликларда ҳам қалин нинабаргли ўрмонлар ўсади. Уларга қарағайнин қизили (*Picea rubra*) характерли бўлиб, кенгяпроқли дараҳтлар билан учрайди. Соясиз жойлардаги нордон тупроқлар рододендрон ва бошқа доимояшил бошқа бута ўсимликлар билан банд.

Шимолий Американинг ғарбидаги баландтоғларда нинабаргли дараҳтларнинг турлари кўп. Қояли тоғларнинг катта баландликларида жанубий қисмини 2800 ва 3600, шимолида 1400 ва 3200 м ораликларида ўрмонлар қарағайнинг Энгельман тури оққарағайдан (*Abies lasiocarpa*) иборат. Уларнинг остида верескдошларнинг турлари айниқса *Vaccinium* туркуми ўсимликлари ўсади. Шимолий Американинг ғарбидаги ўрмонларда унинг шимолий чегаралариға етадиган жойларида қарағайнинг (*Pinus aristata*) айримларини ёши 4900 йилдан кўпроқ бўлиб у курраи заминимиздаги энг умрбоқий ўсимликлардан бири хисобланади.

Альп ўтлоқ ўсимликлари

Химолойнинг шимолий-ғарбидаги ўрта кенгликлар деб ҳисобланадиган 2000-3400 м баландликлардаги водийларнинг шимолий ёнбағирликларида ҳам намли нинабаргли ўрмонлар учрайди. Жуда баланд бўйли қарағай Роксбург (*Pinus roxburghii*) ва химолойлик веймут (*P. excelsa*) билан бирга сарвқомат зарнаб Химолойлик (*Cedrus deodara*) учрайди. Бу ўрмонларнинг чегарасини оққарағай химолойлик (*Abies spectabilis*) белгилайди. Баландлик денгиз

сатҳидан 3400-3800 метрларда ўрмоннинг таркиби оққайинлар (*Betula utilis*) билан алмашади. Бу ҳам баландлик кўтарила борган сари тол, арчали (*Juniperus nana* ва *J.squamata*) буталар билан алмашади. Жанубий ёнбағирликларда ўрмонлар йўқ. Бу ерларда сахро ва чаласахро ўсимликлар жамоасига шувоқ (*Artemisia*) мансуб.

Биз қисқача таърифлаган тоғлардаги эрмонли баландлик минтақа охиргиси. Унинг чегараси ўрмонларнинг тарқалиш чегараси билан мос келади. Бу ердан Альп минтақаси бошланади. Бу чегара бореал минтақадаги тайга ва тундра чегарасига мос келади. Бир кунлик ўртacha ҳарорат 10°C дан кам бўлмайди, бир йилда 3 ойдан кам давом этмайди. Бу эса мазкур жойларда дарахтларни алоҳида холида ва ўрмон кўринишида бўлиши учун имкон беради. Вегетация даври қисқалигидан янги ҳосил бўлаётган нина кўринишидаги барг тўла фаолиятда бўлаолмайди у қуриб қолади, ноқулай шароит омилларига бардош бераолмайди. Бу худуддаги оққарағай -40°C ҳароратда ҳам зарап кўрмай чидайолади.

Ўрмонларнинг мавжудлиги фақат иқлимий омиллар билангина эмас баландтоғларнинг рельефи билан ҳам белгиланади. Мана шу жойларда ўрмонларнинг тарқалиш чегараси ўтади. Ўрмонларнинг тарқалиш чегарасига одамларнинг аралашувини ҳам доимо эсда тутиш лозим.

Баландтоғлардаги ўрмонларнинг чегаралари турли баландликлардан ўтади альп тоғларида 1650-2300 м Альпнинг шимолида сернам ва салқинроқларида пастроқ, қуруқ ва илиқ Марказий Альпда юқорироқдан ўтади. Карпатнинг ғарбида ўрмонларнинг тарқалиш чегараси 1500 метрда жойлашган. Альпнинг Трансильваниясида, яъни Карпатдан пастроқда бу чегара 1800 метрларга кўтарилади. Кавказ тоғларининг шарқида Каспий денгиз яқинида бу чегара 2400 м баландликка тўғри келади.

Субальп, Альп минтақа ўсимликлари

Ўрмондаги дарахтлар сийраклашганда қарағай тоғдаги (*Pinus mugo*) битта иккита қўринадиган жойларда субальп баландлик минтақаси

бошланади. Бу дарахт субальп минтақаси учун жуда хос, уни қийшиқ танали қарағай ҳам дейишади. Унинг шохлари ҳар томонга тарвақайлаган. Баъзан шохлари тупроқ юзасида илондай кўринишни ҳосил қиласди, уни учи яна юқорига кўтарилади. Баъзиларининг танасини айланаси тахминан 15 метрларгача етиб, баландлиги 1,5-2,5 м келадиган зич ўтиб бўмас чакалакзорларни ҳам ҳосил қиласди. Қияроқ ёнбағирликларда ўсадиганларини шохлари пастга осилиб туради. Уларнинг тўқ ранги, “доиравий” ўсиши диққатни тортади.

Очиқ жойларнинг тупроқлари нинабаргли ўрмонлардаги каби нордон подзоллашган тупроқли, унда ўсимликларнинг турлари кўп эмас. Бутачалар ўсади, флористик таркиби Европанинг тоғларида билан ўхшаш.

Жуда катта майдонларда черника (*Vaccinium myrtillus*) у билан бирга кўкишроқ баргли голубка (*V.uliginosum*), доимояшил бутача-брусника (*V.vitis-idaea*) ва шикша (*Empetrum hermaphrodiun*) ўсади.

Бу минтақанинг бошқа баландтоғларида верескдошлар оиласига мансуб туркумларининг турлари кенг тарқалган. Бу ҳудудларда уларнинг кенг тарқалишига тупроқни нордонлиги сабаб. Альп тоғларида рододендрон (*Rhododendron*) ҳам учрайди. Рододендронлар гуллаган даврида жуда чиройли кўринади. Улар заҳарли, чорва ҳайвонлари емайди. Фарбий Карпатда рододендронлар йўқ, Шарқий Карпатнинг баландтоғларидан Рилгача рододендрон Кочи (*R.kotschi*) учрайди. Кавказда денгиз сатхидан 1900 м дан бошлаб рододендрон кавказлик (*R.caucasicum*) тарқалган, у билан бирга оқ гуллайдиган оққайин Медведова (*Betula medwedewii*) ҳам ўсади.

Кавказ тоғларида тарқалган баланд бўйли ўт ўсимликлар алоҳида аҳамиятга эга. Бу жойларда тарқалган ўт ўсимликлар шунчалик баланд ўсганки, отда кетаётган одамни ҳам “кўмади”. Бу жойларда бошоқлилар кам. Жуда баланд, одатда катта баргли ўсимликлар тупроқ юзасини тўсиб кўяди, у ердаги ўсимликларни ўсишига имкон бермайди. Бу ўсимликлар орасида бўйи уч метрларга етадиган аконит (*Aconitum orientale*) бошоқлилардан кенг

тарқалган. Бу ўсимлик Карпатда ва Альпнинг жануби-шарқий томонларида ҳам ўсади.

Субальп баландтоғларнинг яссироқ ёнбағирликлари, чириндиға бой тупроқлари Альп ўтлоқлари билан қопланган. Улар чорва молларини боқиши ва пичан тайёрлашда фойдаланилади. Бунинг натижасида унинг флористик таркиби ўзгарган. Бу худудларда чорва моллари емайдиган ўт ўсимликлар кўпайган. Улар орасида *Nardus stricta*, *Galluna vulgaris* ва арча (*Juniperus communis*) кўп тарқалган. Ўтлоқларда айниқса қўнғирбош (*Rao alpina*) кенг тарқалган. Бу бошоқли ўт деярли бутун дунё бўйлаб учрайди. Тоғли худудларда уни “тирик туғар” хили (*P.alpina var vivipara*) тўпгулида унган куртаклари бўлади. Бу тур ўтлоқнинг муҳим вакили, уни озиқ қиммати бой: (106% оқсил, 3% жир бор). Ем-хашак қимматли ўсимликлардан тимофеевка (*Phleum alpinum*), трищетинник (*Trisetum pratense*), зубтурум (*Plantago*) ва лигиструм (*Ligustrum mutellina*) кўп ўсади.

Инсон фаолияти таъсиrlамаган ўтлоқлар Ғарбий Кавказнинг баландтоғ водийларида 2000 метрга яқин баландликларда сақланиб қолган. Бу ўтлоқ ўсимликлар жамоасининг ажид гўзаллиги бўйи бир ярим метрларга етадиган ўтларнинг флорасини таркибида колхициум (*Colchicum speciosum*), фритулария (*Fritillaria latifolia*), геран (*Geranium sylvaticum*), гентиана (*Gentiana septemfida*), лилия (*Lilium monadelphum*), буквица (*Betonica grandifolia*) ўсимликларини кўплиги сабаб бўлади.

Баландликка яна кўтарилган сари дараҳтли ўсимликлар жамоасидан ўтилгандан кейин баландтоғ минтақасининг Альп қисми бошланади. Ҳозиргача характерланган баландлик минтақалари анча катта майдонларни эгаллаган, ўзига хос ўсимликлар жамоасига эга бўлган. Альп минтақасида ўсимликлар жамоаси ҳар қадамда ўзгаради. Субальпнинг кенг ўтлоқларидан фарқланиб Альп ўтлоқлари тоғ қоялари, катта тошли ва шагалли жойлар билан узилиб туради. Ўсимликларнинг бўйи паст.

Оҳактошли ерларга флораси бой ўсимликлар жамоаси характерли. Бу ерларда сеслерия (*Sesleria coerulea*) ва қўнғирбош (*Carex firma*) кўп

тарқалган. Кейинги ўсимлик қор билан унча химояланмаган жойларда қўнғирбошли ўтлоқларни ҳосил қилган. Унинг қаттиқ, тиканли барглари бир бирига устма уст жойлашиб худди ёстиқсимон кўринишни ҳосил қиласди. Альп минтақаси иккита морфология мосланишини ўзида ҳосил қилган. Аввало унинг қаттиқ барглари Альп тупроқларида етишмайдиган азотли бирикмалар ҳамда қурғоқчиликка мосланишини ҳосил қилган. Иккинчидан, уни ёстиқсимон тузилишини кенг қисми шимол томонда бўлиб ичида микроиқлим сақланади. Паст бўйли ўсимликлар орасида ёстиқсимон бошқа ўсимликлар минуарция (*Minuartia sedoides*) ва тошёрап (*Saxifraga caesia*) ҳам учрайди.

Альп минтақасидаги шароитга мосланишнинг яна бир хили ўсимлик танасини ер бағри бўйлаб жойланиши ҳисобланади. Бундай холат кенг тарқалган иккита бута дриада (*Dryas octopetala*) ва толда (*Salix reticulata*) кузатилади. Татра тоғларида кенг тарқалган эдельвейс (*Leontopodium alpinum*), айиқтовон (*Ranunculus alpestris*), тошёрап (*Saxifraga aizoides*, *S.paniculata*), бискутелла (*Biscutella laevigata*), гентиана (*Gentiana verna*) ва бошқалар кенг тарқалган. Бу ерлардаги ўсимликларнинг қоплами узлуксиз эмас.

Мармар ва оҳактошли жойлардаги ўсимликларнинг жамоаси флора бўйича бой эмаслиги яққол билинади. Шамол кучли уриб турадиган, қалин қор билан яхши химояланмаган жойларда ситник ўсимлиги ўсади. “Кизил чўққилар” Татр номи ситник ўсимлигини гуллагандан қизил-жигарранг кўринишдан олган, у узоқдан ҳам яхши кўзга ташланиб туради. Бу ўсимликларнинг жамоаларини орасида қўнғироқгул (*Campanula alpina*), потентелла (*Potentella*), пулсатилла (*Pulsatilla vernalis*), гравилат (*Geum montanum*) ва кичкина орхидея-учрайди.

Альпнинг яна баландроғидаги қорлар бутунлай эримайди ёки жуда кеч эрийди. Бундай холат тоғларнинг шимолий ёнбагирлигига, рельеф ўсимликни ўсиши учун имкон қолдирмаган жойларда рўй беради. Бу жойларда вегетация даври жуда қисқа *Polytrichum sexangulare* мохи ва

жигармох *Anthelia juratzkyana* қор қопламини чеккасида июл ойига келиб замбуруғлар билан бирга биоценоз ҳосил қиласи.

Баргли мохлар тарқалган жойлардан кейин тол ўтсимон (*Salix herbacea*) минтақаси келади; бу ерларда қорсиз давр 6-8 хафта давом этади. бу толнинг судралувчи новдалари чириндига бой субстрат ичидаги жойлашади, ундан баргли учи чиқиб туради. Қорсиз давр күпроқ давом этса, бошқа ўсимликлар ҳам пайдо бўлади. Қор чизигида бойчечак кичкинани (*Primula minima*) кўриш мумкин.

Альп баландлик минтақасида шағалли жойлар кўп, бу ерларда регенерация имконияти кучли бўлган, илдизи яхши ривожланган ўсимликларнинг турлари кўп ўсади.

Қояли ёнбағирликларнинг пастида шағал уюмлари кўп бўлиб, юқорига унда юриш ҳам қийин. Ундан пастга қаралса ўсимликсиз жой йўқлиги кўринади. Бу жойлар ёстиқ (тўнкарилган қозон) кўринишни ўсимликлар билан банд. Улар орасида *Androsace helvetica*, минуариция (*Minuartia sedoides*), тошёрап (*Saxifraga caesia*) бошқаларидан кўп учрайди.

Силикатли тог жинсларидан иборат қояларда андроса (*Androsace vandellii*), драба (*Draba dubia*), молодило (*Sempervivum arachnoideum*) ва шувоқ (*Artemisia mutellina*) кенг тарқалган.

Барча минтақаларнинг мўътадил кенгликларидаги субальп ва альпларидаги ўсимликларда флора таркибидаги фарқларга қарамай умумийлик бор. Шимолий Американинг ғарбидаги баландтоғлардаги (қояли тоғлар, Каскад тоғлар, Съерра-Невада) ўсимликларнинг жамоалари Европа альпларидагига ўхшаш. У ерда ҳам бу ерда ҳам ўсимликлар ётиб қолган, эгилган эмас.

Химолойнинг альп ўтлоқларини 4000-5000 метрларидагилари флора жиҳатидан жуда бой. Химолойнинг ғарбидаги турлар европа баландтоғларидагилар билан ўхшаш. Шу боисдан эдельвейснинг (*Leontopodium turcum*) Химолойдаги турлари альп эдельвейсни бизнинг ботаника боғларимизда кўриш мумкин.

Тропиклардаги баландтоғларнинг ўсимликлар

Ўрта кенгликлардаги баландтоғлар билан тропиклардаги иқлим шароитларидан анча фарқланадиганларни қиёслаб бўлмайди. Шу боисдан тропиклар баландтоғлари ўсимликларини алоҳида баён қилинади. Бу худудлардаги ўсимликлар жамоалари иқлим таъсирида шаклланган булутлар сатҳидаги ўрмон, папамо ва пуна жамоаларини Жанубий американинг андлари ва Шаркий африканинг (Климанжаро, Рувензори, Кениянинг тогли худудлари) баландтоғларидаги ўсимликларнинг жамоаларини қисқача баён қиласиз.

Булутлар сатҳидаги ўрмон. Тахминан 1200 м баландликлардан бошланиб юқориги чегараси 3000 метрларга боради. Қурғоқчилик ва ёмғирли даврнинг вақти ва уни давом этиши тоғ ёнбағирликларининг холати, шамолли ёки шамолсиз томонлари булутли сатҳнинг чегараларига катта таъсир қиласи. Бу ернинг ҳавоси доимо сув буғлари билан тўйинган. Туманлар бу ерларга илиқ ҳаво келишини тўсади, шу боисдан бир кеча кундуздаги ҳароратда фарқ кам. Шамолли томондаги тоғ ёнбағирликларида ёмғирли нам ўрмонлар мавжуд, уларнинг флора таркиби ҳароратни пасайиши билан ўзгаради.

Баландтоғларнинг доимо туманли худудларида тоғнинг маҳсус намли ўрмонлари “булут баландлигидаги ўрмонлар” мавжуд. Булутлар сатҳидаги тропикларнинг тоғ ўрмонлари тропик нам ўрмонлардан дараҳтсимон папаротникларнинг мавжудлиги билан фарқланади. Катта баргли ўт ўсимликлар билан улар ўтиб бўлмайдиган чакалакзорларни ҳосил қиласи. Бу ерларда қуёш нури камдан кам холлардагина булутларни ёриб ўтади холос.

Ҳамма жойларда эпифит ўсимликлар кенг тарқалган, уларни орасида дастлаб гулли ўсимликлар (масалан, орхидеялар), тоғларнинг баландроқларида уларнида папаротниклар моҳлар ва лишайниклар (масалан, *Usnea*) ўсади. Ер юзида моҳлар, айниқса сфагнум (*Sphagnum*) лишайниклар билан ва плаунлардан селагинелла (*Selaginella* туркуми) кенг тарқалган.

Баландтоғларнинг 2000-3500 м баландликларида қаттиқбаргли ўсимликларни учратиш мумкин. Уларнинг таркиби верескдошлар билан бирга *Podocarpus* туркумининг турлари ҳам учраб уларнинг барглари нинабаргларга ўхшамайди. Шарқий Африка баландтоғларининг бута ўсимликлар жамоасида ерика (*Erica arborea*) кўп тарқалган. Унинг бўйи одатда 5-10 м, кулай шароитда 15 метргача етади. Бу жойларда атиргулдошлар оиласининг дарахти *Hagenia abyssinica* ўзининг қийшиқ танаси билан ўсимликлар жамоасини субальп характердалигини ифодалайди.

Парамо. Тоғларнинг яна баландроғида бута ўсимликлар тарқалган жойлардан юқорироғи тахминан 3600 м баландликларда факат бошоқдошлар ўсадиган майдонлар бор. Бу баландтоғларнинг бошоқдошлардан иборат ўтзорларини *парамо* дейилади, улар экваториал Анд ясситоғлиги учун хос. Бу ерда ҳарорат паст, ёғингарчилик кўп, чиринди тўпланиши фаол тарзда рўй беради, торфли моҳлардан иборат ботқоқлик ҳам кам эмас. Ер бошоқли ўт ўсимликлар билан қопланган, уларнинг орасида ингичка, тифиз баргли *Calamagrostis tisturgida* туридан иборат паст бўйли бошоқлилар кўп ўсади.

Парамо ўсимликлар уюшмаларини ташқи кўринишига мураккабгулдошлар оиласининг ўсимликлари ажиб тус беради. Андда у *Espeletia* туркумининг турларидан иборат, унинг бўйи 5 метрларга етади. Бу оиласага шохланмаган ёки шохланган пояли ва учида тўпбарглари бўлганлари масалан, Кениянинг тоғли ҳудудларида ўсадиган калтапояли африканинг гигант *Senecio brassica* ва йўғонпояли *Senecio keniodendron* мансуб.

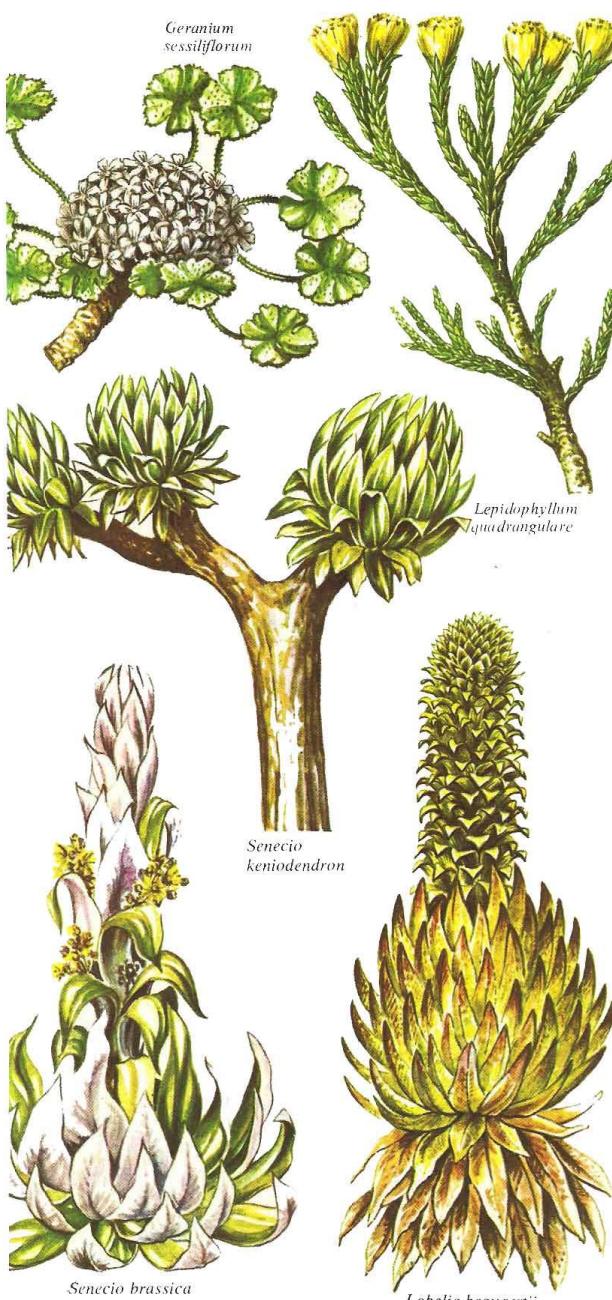
Ташқи кўринишидан уларга ўхшашиб Килиманжаро тоғларида ўсадиган лобелия (*Lobeia deskenii*) ва Рувензориядаги (*L. bequaertii*) қўнғироқгулдошлар оиласига мансуб. Баргларини пояга зич тақалиб жойланиши уларни тунги совукқа мосланишларидан бири ҳисобланади. Ташқи томонидаги баргларни учи юқоридан қайрилган. Бу дарахтсизмон ўсимликлар ўсаётган жойида якка холда ўзаро узоқ тарқалганлиги туфайли жамоа ҳосил қилмайди.

Янада баландроқларда ёстиқ кўринишни ҳосил қиласиган ўсимликлар ва кўп йиллик пояси калта, барглари бир жойда тўпланган ўтлар ҳам ўсади. Улар тош қояли жойлардан бошлаб қор чизигигача тарқалган. Андда кенг тарқалган ёстиқ, кўринишидагилар *Plantago*, *Rusophyllum*, *Werneria* ва *Azorella* туркумларига мансуб. Уларнинг ташки кўринишидан ичи қаттиқ ёғочлиги туфайли ўтин сифатида фойдаланилади.

Пуна. Анднинг экваторидан бир мунча узоқлашган вилоятларида ёғингарчилик ёзда бўлади ва иқлим кенг ясситоғликда жанубга томон

куруқлашиб боради. Бу ҳудудларда Перу мамлакатининг шимолий ҳудудларидан Чилининг шимолигача томон шамол кучли бўлганлигидан бир кеча кундуздаги ўртacha ҳароратнинг ўзгариши 50°C гача боради. Бу жойлардаги ўсимликлар жамоасининг сахро типидагини *пуна* дейилади. Ясситоғликларда бир биридан узоқда, чим ҳосил қиласиган барглари қаттиқ, ярим метрга етадиган бошоқлилар кенг тарқалган. Пунада буталардан тола деб аталадиган (*Lepidophyllum quadrangulare*), кактуслар ва бошоқлилар билан ёнбағирликларда толу ёки қуруқ пуна ҳосил қиласиди.

Анднинг 4000-4700 м баландликларида майиндонали тупроқларда намлик етарли бўлса ҳам ўсимликлар ўсмайди. Қояли жойларда ўсимликларнинг кўплаб турлари то

Тропиклардаги баландтоз ўсимликлари

5000 метрларгача абадий қорликларгача ҳам бор (таксинан 5200 метрларгача). *Azorella diapensioides* ўсимлигининг ёстиксимон қаттиқ бошқа турлари, *Polylops* туркумининг беўхшов кўринишилари ва айrim бошоқлилар одам бораолмайдиган қояларда тарқалган. Тоғ ёнбағирликларини юқорисида бўйи 10 метрли бромелиялар оиласидан *Ruya ramondi* ёки ундан ҳам баландроқ бўйи 15 метрларгача келадиган *Pouretia gigantea* бошоқли ўсимликлар орасида узокдан яққол кўзга ташланади.

Бошқа тропиклардаги баландтоғликларда худди шундай иқлимий шароитларда ҳам қайд этиб ўтилган ўсимликларнинг жамоалари тарқалган. Африканинг шарқий қисмидаги баландтоғларда ёстиқ кўринишида мураккабгулдошлардан ўлмасёт (*Helichrysum*), чим ҳосил қиласидаги бошоқлилардан *Festuca klimanjarica* ва африка баландтоғларига хос *Pentaschistis* туркумининг ўсимликлари ўсади.

Мўътадил иқлимли кенгликларнинг баландтоғларида тропикларнинг тоғларида лишайниклар охирида учрайди. Климанжаронинг 5800 м баландликларида чўққининг 100 метр пастларида *Amphiloma elegans* ўсади.

ДЕНГИЗ ЎСИМЛИКЛАРИ

Ер шарининг 71 %дан кўпроқ юзасини океанлар ва денгизлар эгаллаган. Денгиз-бизнинг планетамиздаги ҳаётнинг улкан жойи ҳисобланади. Денгиз, атмосфера ва қуруқлик орасидаги алоқадорликларнинг муҳимлиги аллақачонлар тан олинган. Шунга қарамай денгизларни тадқиқ этиш XX асрга келиб жадал равишда олиб борила бошлаган. Ундаги тирик организмлар ҳақидаги дастлабки маълумотлар 1772-1775 йиллари “Резолюшн” кемасида Жеймс Кукк ва И. Г. А. Форстернинг дунё бўйлаб иккинчи саёҳати маълумотларида Тинч океанидаги денгиз юзасини ялтираши, коралл рифлари ҳақидагилардан маълум. 1815-1818 йиллари “Рюрик” кемаси дунё бўйлаб саёҳатида унинг капитани О. Е. Коцебу биринчи марта фотометрик тадқиқотларни олиб борган. Бу кемада бўлган немис олим-табиатшунос А. Шамиссо очиқ океаннинг ҳайвонлари ва

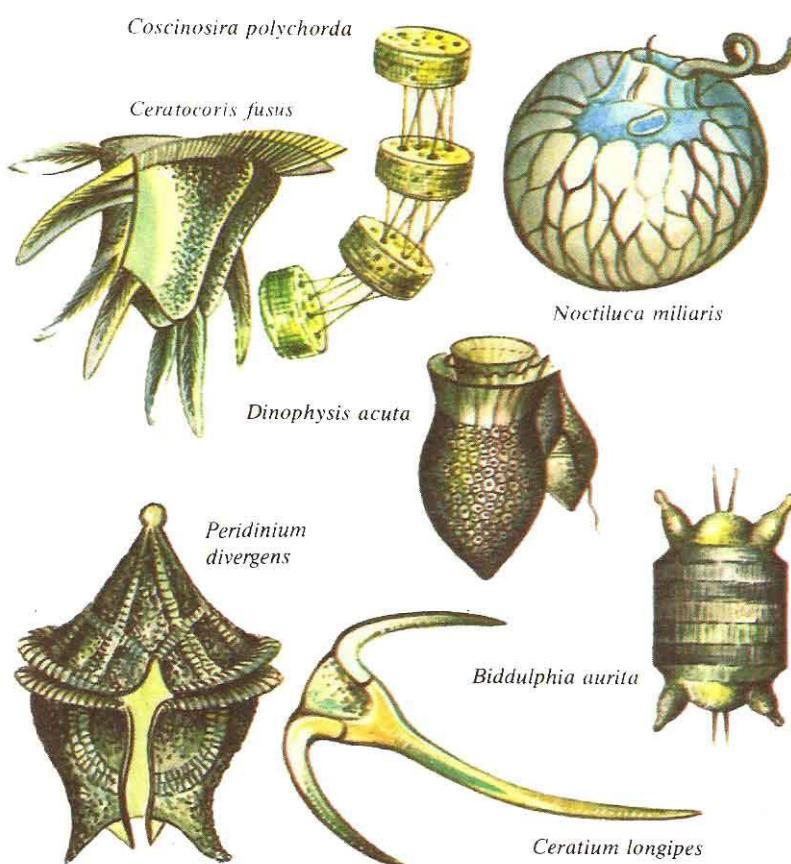
ўсимликларини тавсифлаган. Биологик тадқиқотларнинг давоми Ч. Дарвин, К. Г. Эденбург, Э. Форбса, Дж. Меррей, В. Гензен, Э. Геккел, Й. Рейнке ва бошқаларнинг номи билан боғлиқ. Бу борадаги тадқиқотлар анчагина. Ҳозирги тадқиқотчиларнинг бош мақсади денгиз ва океанларни тўлароқ ўрганиш (том маънода) ва унинг табиий бойликларидан кўпроқ фойдаланиш ҳисобланади. Кўп йиллар давомида океан, денгизларидағи балиқларни кўпроқ овлаш бўлган бўлса энди, денгизларнинг маҳсулдорлигини ўрганиш, унга зарап етказадиган омилларнинг олдини олиш бош вазифа бўлиб ҳисобланади.

Қуруқлика одамлар ўзларининг мақсадлари учун ўсимликлардан фойдаланиб жамоасининг таркиби, холатига катта таъсир кўрсатган бўлсалар, бундай салбий холат денгиз ва океанларга бунчалик катта бўлган эмас. Кўпчилигимиз денгизлардаги организмлар ҳақида жуда оз маълумотга эгамиз. Бунинг сабаблардан бири Дунё океанидаги организмлар кўп томонлари билан қуруқлиқдагилардан фарқ қиласи. Қуруқлика юксак ўсимликлар доминант бўлса, денгиз муҳитида сувўтлар кўп. 30 000 дан ортиқ турлардан денгизларда бор йўғи 40 турга яқин гулли ўсимликлар бор холос, уларнинг ҳаммаси бир палладиларга мансуб. Моҳлар, папаротниклар денгизларда йўқ. Сувўтлар юксак ўсимликларга ўхшаб илдиз, поя, барг ҳосил қилмаган, шунга қарамай морфологиясидан жуда хилма хил. Ўлчамини катталиклари бир ҳужайралиларда миллиметрнинг мингдан қандайдир бўлагидан бошлаб, тропик денгизлардаги қўнғир рангли сувўтларини узунлиги 100 метрларгача боради.

Океанларнинг биологик йиллик маҳсулдорлиги ўлчамлари катта сувўтларда маълумотларга кўра $0,2 \cdot 10^9$ т, сув юзасидаги микроскопдагина кўрса бўладиган планктон деб аталадиган сувўтлар $-550 \cdot 10^9$ тонна хўл мевасидан иборат.

Планктондаги ўсимликлар

“Планктон” атамасини гидробиолог Виктор Гензен барча тирик жонзорлар учун 1887 йили биринчи марта сув оқимида қалқиб, ўзи ҳаракат қиласындарга қўллаган. Катталиги 20-500 мкм бўлган тирқиши орқали сувдан ажратиб олинадиганларни “микропланктон”, цетрифуга ёрдамида чўқтириш билан ажратиладиганларни “нанопланктон” дейилиб, уларнинг ўлчамлари 5-20 мкм ни ташкил қиласи. Ультрапланктон организмларнинг ўлчамлари 5 мкм дан ошмайди.

Денгизларнинг ўсимлик ва ҳайвонлари

Диатом сувўтлари орасида радиал-симметрик Centrophyceae синфиға мансублари билан бисимметрик тузилишли Pennatophyceae синфининг сувўтлари кенг тарқалган. Қиёслаб олганимизда денгизларда биринчи синфининг сувўтлари иккинчисидан кўпроқ хилма хилликка эга. Дунё океанидаги диатом сувўтларнинг турларини сони 11000-14000 деб ҳисобланилади.

Денгиз фитопланктонида
йирик систематик
гурухларга мансублари
кам. Денгизларда диатом
сувўтлари таркибида
кремний кўп бўлганлари
муҳим аҳамият касб
этади, улар бир мунча
совуқ денгизларда
доминантлик қиласи.
Уларнинг систематикаси
ҳужайрани қоплаган
палланинг тузилишига
боғлиқ.

Диатом сувўтларнинг турлари ёритишишга турлича талаблар қўяди. Шу боисдан денгиз ва океанларнинг ўртасидаги сувларнинг юзасида *Chaetocerus* ва *Rhizosolenia* туркумларнинг турларидан иборат жамоаларни ҳосил қиласди. Чуқурроқда *Planctoniella*, *Skeletonema*, *Streptotheca*, *Cerataulina*, *Caudaria* ва *Asteromphalis* туркумларининг сувўтлари жамоаларни ташкил қиласди. Кўпчилик диатом сувўтлар фотосинтезда мойлар ҳосил қилганлиги туфайли, солиштирма оғирлиги камайиб, планктонда бўлиши осонлашади.

Диатом сувўтлар билан бирга денгизларнинг планктонида динофитлар ҳам анча кўп. Бу гуруҳ сувўтларнинг орасида пўстсизлари билан бирга целлюлозали қобиққа эга бўлганлари анчагина. Уларнинг анчасини ҳужайралари узун ўсимтали, ўрамага ўхшаш қисми бўлиб у планктонда бўлишини осонлаштиради. Ҳаммасида иккита хивчини бор. Динофит сувўтлар бир мунча илиқ сувларда кўп тарқалган. Айрим жойларда улар шунчалик кўпайиб кетадики, натижада сув қизил-жигарранга киради. Уни таркибида *Exuviella baltica* ва *Prorocentrum micans* бошқаларидан кўп тарқалган. Улар заҳарли модда ажратганлигидан балиқларни ҳалокати ҳам рўй бериб туради. Динофитлар орасида рангизлари органик модда билан озиқланадиганлари ҳам анчагина бор.

Динофит сувўтларнинг айримлари люминесценцияланиш хусусиятига эгалигидан денгиз сувларини ялтираб кўринишига сабаб бўлади. Бундай хусусиятга тунёғдуси (*Vocilica miliaris*) эга, уни диаметри 2 мм келадиган шар кўринишида. *Poridinium* ва *Gonyaulax* туркумларининг сувўтлари ҳам шундай хусусиятга эга. Бу гуруҳ сувўтларни “оловли” (Pyrrophyta) деб аталиши ҳам шундай.

Денгизларнинг фитопланктонида кокколитофора (Coccolithophoridophyceae) сувўтлари ҳам муҳим аҳамиятга эга. Уларнинг ўлчамлари 5-15 мкм келиб ҳужайрани ўраган мембрана оҳакли қалқонлар (кокколитлар) билан қопланган. Уларнинг шакли ҳам турли туман. Одатда диск (яssi), пиёла, тўғноғич кокколитлар бошқаларидан кўп бўлади. Уларни электрон микроскоплар орқали аниқланган. Айрим холларда улар шунчалик

кўпайиб кетадики, 1 л денгиз сувидаги сони миллионгача боради. *Pontosphaeria huxleyi* илиқ денгизларда *Coccolithus pelagicus* совуқ денгизларда кенг тарқалган *C.fragilis* тури денгизларнинг 4000 м чуқурлигидан аниқланган. Кокколит сувўтлар денгиз сувларида шунчалик кўп тарқалганки, 1 л сувдаги уларнинг микдори 30 млн ни ташкил этиши одатий холат.

Денгизларнинг сувларини планктонида тарқалган бошқа гурухларнинг сувўтлари юқоридагидай катта аҳамият касб этмайди. Айримлари сувни “кўкариб” кетишига сабаб бўлиб, салбий таъсир кўрсатадиганлари ҳам бор. Бу холат жуда кам рўй беради. Яшил сувўт *Halosphaeria viridis*, кўкяшил *Trichodesmus* туркумининг сувўтлари тропик денгизларда кўп тарқалган. Қизил денгиз деб аталишига ҳам ундаги сувўтлар сабаб бўлган.

Денгизлардаги сувўтларнинг турлари, тарқалиши ҳам бир хил эмас. Шунга кўра денгизларнинг бирламчи маҳсулдорлигига ҳам катта фарқ бор. Сув ва ундаги карбонат ангдриднинг микдори етарли бўлса ҳам сувўтлар учун ёруғлик ва озиқ моддалар Дунё океанининг турли сарҳадларида бир хил эмаслиги планктон маҳсулдорлигини белгилайди. У эса йил давомида турли омилларнинг таъсирида ўзгариб туради.

Бентосдаги ўсимликлар

Денгизларнинг қирғоидан то анча чуқурликларгача бўлган жойлардаги организмларни бентос деб аташ одат бўлган. Бу атамани немис олими Э. Геккел 1893 йили тадбиқ этган, чучук сувдагилар ҳам шундай аталади.

Денгизларда ўсимликларни бентосда тарқалишига эътибор берилса бу гурухга фақат йирик сувўтлар ва океанларнинг ўтларигина эмас, микроскопда кўрса бўладиганларини ҳам киритилади. Денгиз сувлари куйиладиган жойлардаги турли предметлар, қирғоқдагилари диатом ва бошқа гурух сувўтлари билан қопланган. Диатом сувўтлари бошқа гурух сувўтларнинг устида эпифит холида ҳам ўсади.

Бентосдаги ҳайвонлар анча чуқурликларгача тарқалса, фитобентос ёруғлик етиб борадиган жойгача учрайди. Бундай шароитдаги ўсимликларни тарқалиш чуқурлиги ёруғлик етган жойигача боради.

Үртаер денгизининг Неополитан бўғозида сувўтлар 100 м, Капри оролларида 150 м чуқурликларгача тарқалган. Бундай чуқурликларда ёритилиш 200 лк бўлса ҳам фотосинтезни амалга ошираолади.

Маълумотларга кўра Болтик денгизидаги бентосда тарқалган ўсимликлар ёруғлик етиб борадиган 22, Шимолий денгизнинг Гельгoland оролиги қирғоқларида 15 метрларгача чуқурлиқда тарқалган. Бентос ўсимликларининг қанчалик чуқурликларда бўлиши йил давомида ҳам ўзгариб туради.

Бундай ташқари денгизларнинг қирғоқларида саноат корхоналарини ташландиқлари ташланадиган жойларда ўсимликлар бироз чуқурлиқда ўсади. Денгизлардаги ўсимликлар тошлар ва қояларга бирикади. Бирикадиган қисми ўсимликни шу жойда тутиб туриш учун хизмат қиласди. Шу боисдан денгизларнинг қумли қирғоқларида ўсимликларнинг қоплами йўқ. Сув қуйиладиган шағалли жойлар оқим таъсирида маълум даражада ҳаракатдалиги туфайли йирик ўсимликлар бу ерда ҳам йўқ.

Бириккан ўсимликлар денгизларда иккита систематик гурухга қизил (*Rhodophyta*) ва қўнғир (*Phaeophyta*) сувўтларига хос. Улардан ташқари яшил (*Chlorophyta*) сувўтларнинг вакиллари ҳам бор. Улар орасида *Ulothrix* нинг ипсимон, *Cladophora* туркумини тармоқланган ипсимон, қопсимон *Enteromorpha*, яссияпроқ *Ulva* туркумининг сувўтлари ҳам кўп тарқалган. Яшил сувўтларнинг орасида илиқ денгизларда сифонсимон (*Siphonophyceae*) синфининг вакиллари ҳам кўп.

Үртаер денгизи унинг шарқий томонларида ташқи кўринишидан сувўт эмас соябонсимон замбурургларни эслатадиган *Acetabularia mediterranea* тури кенг тарқалган. Денгизларда бу туркумдан 500 га яқин тури учрайди.

Қизил сувўтлар денгизларда тахминан 500 туркумга мансуб 3800 дан ортиқроқ турлардан иборат. Бу бошқа бўлим сувўтларидан энг кўпи.

Уларнинг қизил рангда бўлишига хужайраларидағи фикоэритрин пигментини бошқаларидан кўплиги сабаб. У билан бирга фикоциан пигменти бу сувўтларни анча кенг тарқалишига имкон яратади.

Қизил сувўтларнинг содда тузилганига юпқа яссияпроқ тузилишли *Porphyra*, бир мунча мураккаброқларига *Ceramium*, *Polysiphonia*, *Callythamnion*, *Polocatium* ва *Antithamnion* туркумларининг талломи бўлакларга бўлинган кўринишили. Талломи япроқсимон тузилган *Delesseria*, *Phycodrus*, *Chondrus*, *Rhodymenia*, *Phyllophora* туркумларининг вакиллари Болтиқ денгизининг шарқий қирғоқларида кенг тарқалган.

Қизил сувўтларнинг оҳакка бой талломли турлари коралл рифларини ҳосил бўлишида иштирок этади. Улардан *Lithothamnion*, *Lithophyllum*, *Corallina* туркумлари кўп учрайди.

Кўнғир сувўтлари денгизда саёҳатчиларининг кўзлари кўп ташланади. Уларнинг айримларини узунлиги 3 метрларгача етади.

Сарғий-жигарранг узунлиги кўплаб дециметр, эни бир неча сантиметрли фукус пуфакчали (*Fucus vesiculosus*) ва фукус арратишили (*Fucus serratus*) талломини Болтиқ денгизининг қирғоғида сув тўлқини ташлаб кетган жойларда кўп бўлади. Тўлқин қирғоққа ламинария (*Laminaria*) талломини камроқ ташлайди. Шимолий Американинг тошли қирғогини саёз жойларида ламинариянинг *Laminaria saccharina*, *L. digitata*, *L. hyperborea* кўп ўсади. Кўнғир сувўтларнинг энг катталарини узунлиги ламинариядан ҳам узун. Макроцистис ноксимон (*Macrocystis pyrifera*) узунлиги 400-600 метрларгача етади. Бу рақамлар бир қарашда ишонарсизроқ бўлсада қуруқлиқдаги эвкалипт ва мамонт дараҳтларининг баландлигича келади. Макроцистис Тинч океанининг Жанубий Америка қирғоқларида тарқалган. Унинг поясимон қисми сувда дастлаб тиккасига йўналади кейин унда япроқсимон ўсимта пайдо бўлганидан кейин қалқиб ўсади. Танаси денгиз тўлқини таъсирида эгри бугри кўриниш ҳосил қилганидан уни денгиз илони деб қабул қилишади.

Қўнғир сувўтларидан саргиссиум (*Sargassum*) туркумининг сувўтлари Саргасс денгизида 5 млн км² майдонда тарқалган. У фақат вегетатив кўпайиб денгиз тўлқинларининг таъсирида ўзига хос ўсимликлар жамоасини ҳосил қиласди.

Денгизларда талломи унча катта бўлмаган *Ectocarpus*, *Pylaiella*, *Desmasteria*, *Ralfsia* ва *Lithoderma* кабилар ҳам кенг тарқалган.

Денгизларда сувўтлардан ташқари бир паллалиларга мансуб гулли ўсимликлар ҳам бор. Барглари узунлигидан улар ботқоқлиларга жуда ўхшаб кетади. Шу боисдан уларни денгиз ўтлари ҳам дейилади. Улардан зостерия (*Zosteria marina*) денгиз қирғоқларидаги қумли жойларда ўсади. Тинч океани қирғоқларида *Phyllospadix*, Кариб денгизида *Talassia testudinum* сувости ўтлоқларини ҳосил қилиб ўсади.

Болтиқ денгизи уни қуйилмаларида занничеллия (*Zannichellia palustris*) хара сувўтлари билан бирга кенг тарқалган. Денгизларнинг сувини қуйилиши ва қайтиш қисмида ўсимликлар қўп ўсади. Улар маълум муддат давомидаги курғоқчиликка чидайди.

Дунё океанининг турли жойларидаги шароит тирик организмлар учун жуда хилма хил у йил фаслларига боғлиқ холда ўзгариб ҳам туради. Умуман олганда денгизларда яшил сувўтлар сувнинг юқори қатламида қўнғир сувўтлар ўрта, қизиллар эса кўпроқ чукурроқда тарқалган.

Асосий атамаларнинг қисқача изоҳи

Археофитлар – энг қадимги даврлардан бери ўсиб риожланиб келаётган ўсимликлар. *Arctium lappa*, *Ballota nigra*, *Echium vulgare*, *Urtica urens*, *Leonurus cardiaca*, *Malva neglecta*, *Hordeum murinum* ва бошқа қўплаб турлар мисол бўлади.

Барг суккулентлар – япроғида қурғоқчиликни енгил ўташ мақсадида сув тўплайдиган ўсимликлар масалан, алоэ кабилар.

Викаризм – бир бирини алмашлайдиган ўзаро яқин қариндош бўлган ўсимлик турлари.

Галофитлар – шўрланган, тупроғининг таркибида ош тузи қўп бўлган жойларда ўсадиган ўсимликлар.

Гемиксерофитлар – сувни буғлатиши, илдиздан сув шимиши кучли ўсимликлар. Илдизи еости сувларигача етадиган, сувсизланиш, атмосфера қурғоқчилигига чидамайдиган, япроқлари юпқа, майин тукли ўсимликлар.

Гемиэпифитлар - дастлаб эпифит холида дараҳтларнинг шохларида, ҳаво илдизлари ерга-тупроққа етганидан кейин мустақил ўсимликка айланадиган ёҳуд дастлабки даврида лиана холида бўлиб кейин тупроқ билан алоқаси бирор сабаб билан узулиб, эпифитга айланадиган ўсимликлар.

Гигроморф ўсимликлар – нам тупроқлардаги ўрмонларнинг қуий қаватидаги сернам ҳаволи ёруғлик кам тушадиган жойларда ўсадиган папаротниклар ва мохлар.

Гигрофитлар – қурғоқ шароитга чидайолмайдиган, сув ичи, қирғоқ бўйи ўсимликлар, намликни бироз ўзгариши ҳам уларни сўлишига олиб келади. Япроғи катта, пояси узун, илдизлари яхши тараққий этмаган, мустаҳкамлик берувчи тўқима ривожланмаган бўлади.

Гименофилл ўсимликлар – нам тропиклардаги ўрмонларни тоғ ҳудудида тарқалган юпқабаргли ўсимликлар. Масалан, *Hymenophyllaceae* оиласидан *Hymenophyllum* ва *Trichomones* туркумларининг турлари.

Довулли сахролар – шамолларнинг таъсиридан дараҳтлар ўсмай қоладиган, ўсимликлар қопламида кучли ўзгаришлар рўй берадиган таниқли мутахассис Шимпел атаган сахролар.

Каатинга – паст ва ўрта бўйли дараҳтлар; уларни орасида тиканбуталари бўлган барглари тиканли бромелиялар оиласига мансуб ва кактусли Жанубий Америкадаги ўсимликлар жамоаси.

Кальциевиллар – оҳакли тупроқларда ўсадиган ўсимликлар.

Каулифория – нам тропиклардаги ўрмонларнинг дараҳтларида баргиз шохларда гулни ҳосил бўлиш хусусияти.

Климатограмма – иқлимий маълумотлар-ҳаво ҳарорати, ёғингарчиликнинг миқдорини йил давомидагисини ифодалаган диаграмма.

Космополитлар – кўплаб қитъалар, катта ҳудудларда, деярли ҳамма жойларда тарқалган ўсимликлар. Моҳлардан маршания (*Marschantia polymorpha*), қамиш (*Pragmitis communis*), чўпонхалта (*Capsella bursa-pastoris*), зубтурум (*Plantago major*) кабилар мисол бўлади.

Манграплар – тропикларда денгизларнинг қирғоқ билан туташган жойларида сув қуйилганда танаси, сув қайтганда эса атмосфера ҳавосидан нафас олиш учун хизмат қиласиган яшил ўсимта-ҳаво илдизлари кўриниб турадиган мангра деб номланган ўсимликлардан ташкил топган ўсимликлар жамоаси.

Миомбо ўрмонлари – Марказий Африканинг 5 ва 20° жанубий кенглик орасидаги, Анголадан Замбия орқали Мозамбикгача бўлган ҳудулардаги *Brachystegia* туркумининг ўсимликлари (туркумининг африкача номи - миомбо) энг кўп тарқалган ўрмонлар.

Миррули буталар – синган, кесилган жойида ажраладиган елим. Бундай буталар Африканинг жануби (Сомали, Марказий Танзания, Ботсвана) тарқалиб ундан чекимлик тайёрланади. Мирру *Burseraceae* оиласи, *Commiphora* туркумининг турларидан кўп ажралади.

Мопанели ўрмонлар – Мопане дараҳти (*Colophospermum*) 90 %ни ташкил қиласиган Нигерия, Ангола, Зимбабве, Замбия, Трансвааля ва

Мозамбик мамлакатларининг иқлимий шароитларида кенг тарқалган ўрмонлар.

Неофитлар – кейинги тарихий тараққиётда ривожланган ўсимликлар. Гултожихўролар (*Amaranthaceae*) оиласидан гултожихўрор (*Amaranthus*) туркумининг бутгулдошлардан (*Cruciferae*) қуртана (*Sisymbrium*) мураккабгулдошлардан (*Compositae*) мойчечак (*Marticaria*) туркумларининг ўсимликлари ва шу кабилар.

Ноталь миңтақа – Ер куррасининг жанубий яримшарини энг қуи қисми (Антартикага яқин, чегарадош жойлари).

Орнитофилл ўсимликлар – гулларини ранги ёрқин қизил, пушти, сариқ, узоқдан кўзга ташланиб турғанлигидан қушлар орқали чангланадиган ўсимликлар.

Парамо – баландтоғларнинг денгиз сатҳидан тахминан 3600 м баландликларидаги фақат бошоқли ўсимликлардан иборат майдонлар, бундай жойлар экваториал Анд ясситоғликлари учун хос.

Пойкилоксерофитлар – сув алмашибни назорат қилмайдиган, озгина сувсизланишда ҳам анабиоз холатига ўтадиган, тўла қуриганда ҳам ҳаёт фаолиятини сақлайдиган ўсимликлар.

Поя суккулентлар – поясида қурғоқчилик даврида фойдаланиш учун сув тўплайдиган ўсимликлар, масалан, семизўтлар.

Пуна – Перунинг шимолидан Чилининг шимолигача бўлган ҳудудлардаги кучли шамоллар бўладиган, бир кеча кундуздаги ҳароратнинг фарқи катта жойларнинг ўсимликлар жамоаси.

Серир – Саҳроикабирдаги қум-шағалли саҳро. Саксовул (*Haloxyton*), селин (*Aristida*) туркумларининг айрим турлари ва геофит кўп йиллик ўтлар тарқалган.

Склерофилия – баргнинг япроғини терисимон, қаттиқ холга келиши. Қуруқ иқлим шароитида тарқалган ўсимликларга хос холат.

Суккулентлар – сувни ғамлайдиган ўсимликлар. Сув қалин кутикула, туклар билан қопланган барглар ва пояларда тўпланади. Сувсизланганда қийналади, илдизлари атрофга катта майдонга тарқаладиган ўсимликлар.

Тайга – Россияда нинабаргли бореал ўрмонларни шу ном билан аташади, Шимолий Америкадаги шу каби ўрмонларга тўғри келмайди.

Томиллярлар – сийрак тарқалган паст бўйли бутазорлар орасида кўп ийллик аъзоли баланд бўйли ўтлар ўсган жойларни Испаниядаги атамаси.

Узлуксиз ареал – сарҳади ёпиқ чизиқ ичида ўсаётган ўсимликларни тарқалган жойи.

Фен ўсимликлари – жой рельефининг асосий хусусиятларига шимолий ёнбағирликларда жанубга хос ўсимликларнинг ўсиши.

Ферралитланиш – нам тропиклардаги ўрмонларда ёғингарчиликни кўп бўлиши туфайли бирламчи асосдан иборат ҳамда кремний кислоталарини ювилиб кетиши билан тупроқни темир, алъюминий тузлари билан бойиш жараёни.

Финбош – Кап вилояти худудидаги бўйи 4 метрларгача бўлган бутазорлар, уларни орасида 15 метр баландликкача етадиган *Rhus*, *Cliffortia* туркумларининг ўсимликлари кўп ўсадиган жой атамаси.

Форпост – ареални кенгайишига олиб келадиган асосийсидан бироз узокроқдаги ареал, унда албатта реликт характерга эга бўлган ўсимликлар бўлиши мумкин.

Фригана – Кичик Осиёнинг тоғли худудларида қишини қаттиқ совуқли, чорва молларини кўп ўтлатилишидан юзага келган сферик шаклдаги бутазорлар.

Хамерохор ўсимликлар – қайси бир ҳудуд табиий флорасининг таркибига кирмаган, у ерга одамларнинг бевосита ёки билвосита таъсири натижасида келиб қолган ўсимликлар.

Хироптерофилия – нам тропики ўрмонлардаги каулифор гулларни қўл қанотли ҳайвонлар томонидан чангланишга мосланиши.

Хорология – ўсимликларнинг тарқалишини ўрганиш билан шуғулланадиган билимлар тармоғи.

Чапраль – АҚШнинг Калифорния худудининг жанубий қисмидаги бута ўсимликларидан ташкил топган ўсимликлар жамоаси.

Экслав – асосийсидан унча катта бўлмаган масофа узоқлигидаги ареал ёки асосий ёпиқ ареалдан ташқаридаги кичик худуд бўлиб, унда реликт характердаги ўсимликлар ҳам бўлиши мумкин.

Эндемиклар – фақат қайси бир худудда ёки жуда кичик майдонлардагина бирор оролда ёки тоғда тарқалган ўсимликлар. Вельвичия (*Welwitschia mirabilis*), гинкго (*Ginkgo biloba*), метасеквоя (*Metasequoia glyptostroboides*) мисол бўлади.

Эндозоохория – уруғ ва меваларни ҳайвонларнинг ошқозон ва ичакларидан ўтиб, уни униб чиқишига тайёрланиши билан тарқалиши.

Эпизоохория – уруғ ва меваларни ҳайвонларнинг танасини устига ёпишиб қолиши билан тарқалиши. *Salvia glutinosa*, *Juncus effussus*, *Ceratocephalus falcatus* шу усулда тарқалади.

Эпифиллия – нам тропиклардаги ўрмонларни қуий қаватидаги ўсимликлар баргларини устида ўсадиган жигармоҳлар, сувўтлар, лишайниклардан иборат жамоа.

Эрг – Сахроикабирнинг 20 % атрофини ташкил қилган қумли сахро узун илдизли юлғун (*Tamarix articulata*), эфедра (*Ephedra alata*), жузғун (*Calligonum comosum*), селин (*Aristida pungens*) учрайди.

Ярра – Австралиянинг қаттиқбаргли ўсимликларидан иборат, бўйи 20 метрдан ошмайдиган турли гулли эвкалипт (*Eucalyptus marginata*) кўп тарқалган ўрмонлар.

Мундарижа

Кириш

Ўсимликларнинг ареаллари

Атроф мұхит омиллари ва ўсимликларнинг тарқалиши

Сувнинг ўсимликларни тарқалишига таъсири

Ўсимликларнинг ҳайвонлар орқали чангланиши ва тарқалиши

Флористик оламлар ва Ернинг ўсимлик минтақалари

Нам тропиклардаги ўрмонлар минтақаси

Жанубий Американинг намли тропик ўрмонлари

Африканинг намли (ёмғирли) тропиклардаги ўрмонлари

Осиёнинг намли тропиклардаги ўрмонлари

Мангра ўрмонлари

Ёзги нам даврли тропик вилоятлар минтақаси

Ўсимликларни қурғоқчилик даврига мосланишлари

Ўсимликларни қурғоқчиликка мосланишлари

Тропиклардаги ёзгияшил ўрмонлар

Тропиклардаги нам саванналар

Тропиклардаги қуруқ ўрмонлар ва қуруқ саванналар

Тиканбутали саванналар

Австралия саванналарининг ўсимликлари

Чаласахро ва сахро минтақаси

Сахроикабир

Жанубий Африка сахролари

Шимолий америка Санора сахроси

Осиёнинг чаласахро сахролари

Чўл минтақаси

Шарқий Европа чўллари

Марказий Осиё чўллари

Шимолий Америка прериялари

Жанубий Америка пампаси

Қишки ёмғирли вилоятлардаги склерофиллар жамоаси

Ўртаер денгиз вилоят ўсимликлари

Калифорниянинг склерофиллар жамоаси

Чили вилоят қаттиқбаргли ўсимликлари

Кап вилоят ўсимликлари

Австралия вилоят ўсимликлари

Шимолийамерика ёзгияшил баргли ўрмонлари

Бореал нинабргли ўрмонлар минтақаси

Бореал нинабаргли ўрмонларнинг ўсимликлари

Тундранинг арктик минтақаси

Арктик тундранинг ўсимликлари

Баландтоғлар ўсимликлари

Баландтоғларнинг ўртакенглик ўсимликлари

Субальп, альп минтақа ўсимликлари

Тропиклардаги баландтоғларнинг ўсимликлари

Денгиз ўсимликлари

Планктондаги ўсимликлар

Бентосдаги ўсимликлар

Асосий атамаларнинг қисқача изохи

Мундарижа